universität innsbruck
Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Szent Evangeliumok, leczkék és epistolák a katholikus egyházi évnek minden vasár- és ünnepnapjaira, Üdvözítönk szenvedéstörténetével és egy függelékkel

Bécsben, 1860

urn:nbn:at:at-ubi:2-13471

Szent Evangeliumok,

leczkék és epistolák

a

katholikus egyházi évnek

minden vasár- és ünnepnapjaira,

Üdvözítőnk szenvedéstörténetével

és

egy függelékkel.

Az esztergomi bibornokérsek és magyarországi primás jóváhagyásával.

Ára kötve vászonháttal 41 újkrajcz.

Bécsben.

A cs. k. iskolakönyvek-kiadásában.

1860.

Nyilvános népiskolákban, a vallás és közoktatási ministerium különös fölhatalmazása nélkül, csak az előirt és az iskolakönyv-kiadást igazgató hivatalban megjelent könyveket szabad használni; ezeket a czimlapon kitettnél magasabb áron eladni nem szabad.

Advent (Urjövet) I. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a romaiak. lev, 13, 11—14.

Atyámfiai! Tudjuk, hogy már itt az óra, hogy 11
az álomból fölkeljünk; mert most közelebb
vagyon a mi üdvözségünk, mint mikor a hitet
elfogadtuk. Az éj elhaladott, a nappal pedig el- 12
közelített. Vessük el tehát a sötétség cselekе- 13
deteit, és öltsük fel a világosság fegyvereit, mint
nappal becsületesen járjunk; nem lakmározást és
részegséget, nem ágyaskodást és szemtelenséget
nem versengést és irigykedést üzvén, hanem öl- 14
tözzetek az Ur Krisztus Jezusba.

Evangelium. Sz. Lukács 21, 25—33.

Az időben monda Jezus az ő tanítványai- 25
nak: Jelek lesznek a napban és holdban,
és csillagokban, és a földön a népek szo-

rongatása, a tenger és hullámok aggasztó
26 zugásakor; és az emberek elszáradnak a
félelemtől, s azok várásától, melyek az
27 egész világot érni fogják. Mert az egek
erői megindulnak, s legott látják az ember
fiát eljöni felhőben nagy hatalommal és di-
28 csőséggel. Midőn pedig ezek lenni kezde-
nek, föltekintsetek, és emeljétek föl fejei-
29 teket, mert közeleg a ti váltságtok. És ha-
sonlatot monda nekik: Nézzétek a füge-
30 fát, s a többi fákat; midőn már bimbóz-
nak, tudjátok, hogy közel van a nyár.
31 Ugy ti is, ha látandjátok ezeket történni,
értsétek meg, hogy közel van az Isten or-
32 szága. Bizony mondom nektek, el nem
mulik e nemzedék, mig mind ezek meg nem
33 lesznek. Az ég s a föld elmulnak, de az
én szavaim el nem mulnak.

Advent (Urjövet) II. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a rom. 15, 4—13.

4 Atyámfiai! Valamik megirattak, a mi tanulsá-
gunkra irattak meg, hogy a béketürés és az
iratok vigasztalása által reményt nyerjünk.
5 A béketürés és vigasztalás Istene pedig adjon
egyetértenetek egymás között a Kristus Jezus
szerint, hogy egy lélekkel és egy szájjal tiszte-
jétek Istent, a mi Urunk, Krisztus Jezusnak

atyját. Azokáért vegyétek föl egymást, valamint 6
a Krisztus is fölvett titeket az Isten tiszteletére;
mert azt mondom, hogy a Krisztus Jezus a kö- 7
rülmetélkedés szolgája volt az Istennek igaz-
mondása folytán, hogy az atyáknak tett igéretek
beteljesedjenek: a pogányok pedig Istent az ő 8
irgalma miatt magasztalják, mikép irva vagyon:
Azért dicsérlek Uram a memzetek közt, és a te 9
nevednek énekelek. És ismét mondja: Vigad- 10
jatok nemzetek az ő népével. És megint: Di- 11
csérjétek az Urat minden nemzetek, és magasz-
taljátok őtet minden népek: És Izsaiás ismét igy 12
szól: Jesszének gyökere leszen, s a ki abból
a nemzetek vezérlésére támad, abban a nemze-
tek bizni fognak. A remény Istene pedig töltsön 13
be titeket minden örömmel és békével a hit
által, hogy bővelkedjetek reményben, és a Szent-
lélek erejében.

Evangelium. Sz. Máté 11, 2—10.

Az időben, midőn János a fogsában meg- 2
hallotta Krisztus tetteit, elküldvén kettőt
tanítványai közől, kérdé tőle: Te vagy- 3
e az eljövendő, vagy mást várunk? Felel-
vén Jezus monda nekik: Elmenvén, jelent- 4
sétek meg Jánosnak, a miket hallottatok
és láttatok. A vakok látnak, a sánták jár- 5
nak, a poklosok tisztulnak, a siketek hal-
lanak, a halottak föltámadnak, s a szegé-
nyeknek az evangelium hirdettetik, és bol-
dog az, ki meg nem botránkozik én ben-
nem. Azoknak elmenetele után kezde Je- 6
zus a népseregnek Jánosról beszélni: Mit 7

mentetek ki látni a pusztába? széltől in-
8 gatott nádszálat-e? vagy mit mentetek ki
látni? puhán öltözött embert-e? Ime, kik
puhán öltözködnek, a királyok házaiban
9 vannak. Tehát mit mentetek ki látni? pro-
fétát-e? Valóban mondom nektek, még
profétánál is nagyobbat; mert ez az, kiről
10 irva vagyon: Ime én elküdöm szined előtt
követemet, ki elkészíti utadat előtted.

Advent (Urjövet) III. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a filipp. 4, 4—7.

4 Atyámfiai! Örüljetek az Urban mindenkor, is-
5 mét mondom, örüljetek. A ti szerénységtek iz-
6 meretes legyen minden emberek előtt. Az Ur
közel van. Semmin se aggódjatok, hanem min-
den imában és könyörgésben a ti kéréseitek há-
7 laadással szálljanak föl Istenhez. És az Isten
békéje, mely minden értelmet fölülhalad, ótal-
mazza meg sziveiteket, és elméiteket a mi Urunk
Krisztus Jezusban.

Evangelium. Sz. János 1, 19—28.

19 Az időben a zsidók Jeruzsalemből papo-
kat és levitákat küldöttek Jánoshoz, hogy
20 kérdezzék meg tőle: Te, ki vagy? S ő

megvallá, s nem tagadá, és megvallá: Én nem vagyok a Krisztus. És kérdezék ötet, mi tehát? Illés vagy-e te? S monda: Nem vagyok. Próféta vagy-e te? és felele: Nem. Mondának tehát neki: Ki vagy? hogy választ vigyünk azoknak, kik minket küldöttek; mit mondasz tenmagad felől? Ki válaszola: Én a pusztában kiáltónak szava vagyok: Igazítsátok meg az Ur utját, miképen Izaiás próféta mondta volt. A küldöttek pedig a farizeusok közül valók voltak. És kérdezték ötet, igy szólván hozzá: Miért keresztelsz tehát, ha te sem Krisztus, sem Illés, sem próféta nem vagy? János felele nekik, mondván: Én vizzel keresztelek, köztetek állott pedig az, kit ti nem ismertek. Ő az, ki utánam jő, ki ellőttem lett, kinek nem vagyok méltó saruja kötőjét megoldani. Ezek Bethániában történtek, Jordánon tul, hol János kereszteléssel foglalkozék.

21 22 23 24 25 26 27 28

Advent (Urjövet) IV. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a korinth. I. 4, 1—5.

Atyámfiai! Ugy tekintsen minket az ember, mint a Krisztus szolgáit, és az Isten titkainak kiszolgáltatóit. Itt már az kivántatik a kiszolgál- 1 2

3 tatóktól, hogy kiki hűnek találtassék. Én azonban legkevesebbe veszem, ha általatok, vagy emberi vélemény által itéltetem: de enmagamról
4 sem itélek. Mert semmiről sem vádol ugyan lelkismeretem, de még azért nem vagyok igazolva, a ki pedig itél engem: az maga az Ur.
5 Tehát idő előtt ne itéljetek, mig el nem jő az Ur, ki mind a sötétség rejtekeit földeríti, mind a szivek szándokait kinyilatkoztatja; s akkor mindenkinek meglesz a dicsérete Istentül.

Evangelium. Sz. Lukács 3, 1—6.

1 Tiberius császár uralkodásának tizenötödik évében, midőn Judeának helytartója Pontius Pilátus, Galileának negyedes fejedelme Herodes, Iturea és Trakhonitis tartománynak negyedes fejedelme Fülöp, He-
2 rodes testvére, Abilinának negyedes fejedelme pedig Lyszánias vala, Annás és Kaifás főpapok alatt, Jánoshoz, Zakhariás fiához az Ur szózata intéztetett a pusztá-
3 ban. És elment Jordánnak egész környékére, hirdetvén a bünbánat keresztségét a
4 bünök bocsánatjára; mikép irva vagyon Izaiás próféta beszédeinek könyvében: A
5 pusztában kiáltónak szava: készítsétek az Ur utját, egyenesekké tegyétek az ő ös-
6 vényeit; minden völgy betöltessék, és minden hegy és domb lealacsonyíttassék, legyenek a horgasok egyenesekké, és a göröngyösek sima utakká, s látni fogja minden ember az isteni Üdvözítőt.

Karácson napján.

I. Misére.

Intelem. Sz. Pál Tit. 2, 11—15.

Kedvesem! Megjelent a mi Üdvözítő Istenünk 11
kegyelme minden embereknek, oktatván minket,
hogy lemondván az istentelenségről, és a világi 12
vágyakról, józanul, igazán és ájtatosan éljünk e
világon, várván a boldog reményt és a nagy Is-
ten s a mi Üdvözítőnk Krisztus Jezus dicsősé- 13
gének eljövetelét, ki önmagát adta érettünk, hogy
minket minden gonoszságtól megváltson, és ma- 14
gának kedves tiszta népet készítsen, a jó cse-
lekedeteknek gyakorlóját. Ezekről szólj és ints a 15
mi Urunk Krisztus Jezusban.

Evangelium. Sz. Lukács 2, 1—14.

Az időben közparancs bocsáttatott ki Au- 1
gusztus császártól, hogy irassék össze az
egész birodalom. Ezen első összeirás Czy- 2
rinustól, Szyria helytartójától vitetett vég-
hez. Menének tehát mindnyájan a bevallásra, 3
kiki a maga városába. Fölment pedig József 4
is Galileának Nazaret nevü városából Judea-
ába, Dávid városába, melyBetlehemnek mon-
datik: mivel Dávid házából és nemzetségéből 5
vala, hogy magát bevallja Máriával, a neki el-
jegyzett nehézkes feleségével. Történt pe- 6

dig, midőn ott valának, hogy eljött az idő,
7 melyben szülnie kellett. És megszülte az elsőszülött fiát, és pólyákba takarván a jászolba fektette ötet; mert nem vala helyök
8 a szálláson. Ugyanazon vidéken pásztorok valának virrasztván, és éjjeli őrsöket tart-
9 ván nyájuk mellett. És ime az Ur angyala hozzájok álla és az Isten fénye körülfogá
10 őket, mire nagyon megfélemlének. És monda nekik az angyal: Ne féljetek, íme nagy örömet hirdetek nektek, mely leszen
11 az egész népnek; mert ma született nektek az Üdvözítő, tudnillik az Ur Krisztus,
12 Dávid városában. És ezt vegyétek jelül: Találni fogtok egy pólyákba takart és já-
13 szolba helyzett kisdedet. Erre rögtön menynyei sereg sokasága csatlakozék az angyalhoz, Istent dicsérvén és mondván:
14 Dicsőség a magasban Istennek, és a földön békeség a jóakaratu embereknek.

II. Misére.

Intelem. Sz. Pál Tit. 3, 4—7.

4 Kedvesem! Megjelent a mi Üdvözítő Istenünk-
5 nek kegyessége és embersége; nem az igazságos cselekedetekért, melyeket mi vittünk végbe, hanem az ő irgalmából üdvözített minket

az ujdonszületés fürdője és a Szentlélek megújítása által, kit a Krisztus Jezus a mi Üdvözítőnk által bőven kiöntött ránk, hogy kegyelme által megigazulván, reményünk szerint az örök életnek örökösei legyünk a mi Urunk Krisztus Jezusban. 6 7

Evangelium. Sz. Lukács 2, 15—20.

Az időben a pásztorok szólának egymáshoz: Menjünk el Betlehemig és lássuk a történetet, melyet az Ur megjelentett nekünk. Eljöttek tehát sietve, és meglelték Máriát és Józsefet, s a jászolba helyzett kisdedet; mit látván, valónak találták a dolgot, mely nekik e gyermek felől mondatott. És mindnyájan, kik azt hallották, csodálkoztak azok fölött, miket a pásztorok beszéltek nekik. Mária pedig megtartá mind-e szavakat, szivében forgatván azokat. És visszatértek a pásztorok dicsőítvén és dicsérvén Istent mindazokért, melyeket hallottak, és láttak, mikép mondva volt nekik. 15 16 17 18 19 20

III. Misére.

Intelem. Sz. Pál a zsidók. 1, 1—12.

Miután sokszor és sokféleképen szólt hajdan Isten az atyákhoz a próféták által: legújabban 1 2

e napokban Fia által szóllott hozzánk, kit a
mindenség örökösévé rendelt, s ki által a világ-
3 got is teremtette. Ki mivel dicsőségének fénye,
és valójának képmása, s hatalmának igéjével
mindent föntart, a bünöktől megtisztulást esz-
4 közölvén, a Fölség jobbja felül ül a magasság-
ban, annyival méltóságosb levén az angyaloknál,
5 mennyivel különb nevet öröklött azoknál. Mert
melyik angyalnak mondatott valaha: Te fiam
6 vagy, én ma szültelek? és megint: Én atyjává
leszek, ő pedig fiammá leszen? És midőn ismét
bevezeti az elsőszülöttet a föld kerekségére,
7 mondja: Imádják őt Istennek minden angyalai.
8 Az angyalokra nézve ugyan mondja: Ki angya-
lait szelek gyanánt, szolgáit tüzláng gyanánt
9 használja. Fiához pedig így szól: A te királyi
széked Isten! örökön örökké fenáll: a te or-
szágod kormánybotja, az igazság kormánybotja.
10 Kedveled az igazságot, és utálod a gonoszságot;
azért kent fel Isten, a te Istened az örvendezés
11 olajával társaid fölött. Továbbá; Te Uram kez-
detben a földet alapítottad, és az egek, kezeid
müvei; azok elenyésznek, te pedig fönmaradsz;
12 ők egészen elavulnak, mint a ruha; megváltoz-
tatni fogod őket, mint az öltözéket, és elváltoz-
nak: te pedig ugyanaz vagy, és éveid el nem
fogynak.

Evangelium. Sz. János 1, 1—14.

1 Kezdetben vala az Ige, és az Ige Isten-
2 nél vala, és Isten vala az Ige. Ez vala
3 kezdetben Istennél. Mindenek általa lettek, s
4 nélküle semmi sem lett, a mi lett. Ő benne
vala az élet, s az élet az emberek világos-
sága vala; a világosság sötétben világít,

de a sötétség azt fel nem fogta. Volt egy 5
ember, ki Istentől küldetett, s kinek neve
János vala. Ez tanubizonyságul jött, hogy 6
tanuságot tegyen a világosságról; hogy
általa mindnyájan higyenek. Nem vala ő a 7
világosság, hanem hogy tanuságot tegyen
a világosságról. Ez volt az igazi világos- 8
ság, mely minden e világra jövő embert
megvilágosít. E világon vala, a világ általa 9
lett, de a világ őt meg nem ismerte. Tulaj- 10
donába jött, de övéi őt be nem fogadták.
Valahányan pedig befogadták, hatalmat 11
adott nekik, hogy Isten fiaivá legyenek,
azoknak tudnillik, kik az ő nevében hisz-
nek, kik nem vérből, sem test ösztönéből,
sem férfiu akaratából, hanem Istentől szü- 12
lettek. És az Ige testté lön, s mi köztünk 13
lakék, s láttuk az ő dicsőségét, mint az
atyától egyszülöttnek dicsőségét, tele ke- 14
gyelemmel és igazsággal.

Szent István első vértanu napján.

Intelem. Apost. Csel. 6, 8—10. 7, 54—59.

A ma napokban István teljes levén kegyelem- 8
mel és erővel nagy csodákat és jeleket vitt
véghez a nép között. Előállottak pedig némelyek 9

az ugynevezett libertinusoknak, czyreneieknek alexandriaiaknak és azoknak gyülekezetéből, kik Czilicziából és Ázsiából valának, vitatkozván Istvánnal, de nem állhatának ellene a bölcseségnek és Léleknek, ki belőle szóllott.

Ezeket hallván pedig fölháborodának szíveikben és fogaikat csikorgaták ellene. Mivel pedig Szentlélekkel teljes vala, az égbe tekintvén látta Isten dicsőségét, és Jezust az Isten jobbja felül állani. És monda: Ime nyitva látom az eget, és az ember fiát az Isten jobbja felül állani. Erre nagy zajjal felzúdulván bedugták füleiket, és egyező akarattal rá rohantak, s kihurczolván őt a városból megkövezék. A tanuk pedig ruháikat egy ifjunak lábaihoz rakták le, ki Saulnak nevezteték. S megkövezék Istvánt, ki imádkozék és monda: Uram Jezus vedd magadhoz az én lelkemet. Térdre esvén pedig nagy szóval kiálta mondván: Uram ne tulajdonítsd nekik ezt vétkül. S miután ezeket mondta, elaludt az Urban.

Evangelium. Sz. Máté 23, 34—39.

Az időben monda Jezus az irástudóknak és farizeusoknak: Ime én küldök hozzátok profétákat és bölcseket, s irástudókat, és azok közől némelyeket megöltök és megfeszítetek, és némelyeket megostoroztok a ti gyüléseitekben, és városról városra üldözitek őket, hogy rátok szálljon minden igaz vér, mely a földön kiontatott, az igaz Abel vérétől fogva egész a Zakhariásnak, Barakhias fiának véreig, kit megöltetek a

templom és oltár között. Bizony mondom 36
nektek, eljönnek mindezek e nemzedékre.
Jeruzsalem, Jeruzsalem! mely megölöd a 37
prophétákat, és megkövezed azokat, kik hozzád küldettek, hányszor akartam fiaidat egybegyüjteni, miként a tyuk összegyüjti csirkéit szárnyai alá, de te azt nem akartad! Ime pusztán hagyatik a ti házatok, 38
mert mondom nektek, ezentul nem láttok
engem, míg azt nem mondjátok: Áldott, a 39
ki az Ur nevében jő.

Szent János apostol és evangelista napján.

Intelem. Sirak fia 15, 1—6.

A ki Istent féli, jót cselekszik, és ki az igaz- 1
ságnak megtartója, eljut hozzá, s eléje fog az
jöni, mint egy tisztes anya. Az élet és értelem 2
kenyerével fogja őt táplálni és az üdvös bölcseség vizével itatni, megerősödik benne, hogy nem
ingadoz, megtartja őt, hogy meg nem szégyenít- 3
tetik, feleinél felmagasztalja őt, és a gyülekezetben megnyitja száját s megtölti a bölcseség és 4
értelem lelkével, és a dicsőség köntösével fel- 5
ruházza őt. Vigságot és örömet szerez neki, s 6
örök névvel megörökíti ötet a mi Urunk Istenünk.

Evangelium. Sz. János 21, 19—24.

19 Az időben monda Jezus Péternek: Kö-
20 vess engem. Fordulván Péter látta utána jöni azt a tanítványt, kit szerete Jezus, ki a végvacsorán is mellére hajlott, s kérdezte volt: Uram ki az, ki téged elárul?
21 Midőn tehát Péter ezt látta, kérdezé Jezust Uram, hát ez? Monda neki Jezus:
22 Igy akarom őt hagyni, mig el nem jövök,
23 mi gondod rá? te engem kövess. Elterjedt tehát az atyafiak közt ez a beszéd, hogy az a tanítvány nem hal meg; holott Jezus nem mondta volt felőle, hogy nem hal meg, hanem: Igy akarom őt hagyni, mig
24 el nem jövök, mi gondod rá? Ez az a tanítvány, ki ezekről tanubizonyságot tesz, és ezeket megirta, s mi tudjuk, hogy igaz az ő tanusága.

Apró Szentek napján.

Intelem. Titk. Lát. 14, 1—5.

1 Ama napokban láttam a Sion hegye fölött állani a bárányt, s vele száz negyven négy ezeret, kik annak és atyjának nevét homlokukon irva

viselék. És hallottam az égből szózatot, mint sok 2
viznek zugását, És nagy dörgésnek robaját; a
szózat, melyet hallottam, hasonlíta egyszersmind
a lantjokat pengető zenészek hangjaihoz. És 3
mintegy új éneket énekeltek a királyi szék előtt,
és a négy állat-, és a vének előtt; és senki nem
zenghette azt az éneket, csak a száz negyven
négy ezeren, kik a földről váltattak meg. Ezek 4
azok, kik asszonyokkal magukat meg nem fer-
tőztették, mert szüzek. Ezek kisérik a bárányt, 5
akárhova megy. Ezek az emberek közől váltat-
tak meg, zsengéül Istennek és a báránynak, s
szájukban hazudság nem találtatott, mert szenny
nélkül vannak az Isten széke előtt.

Evangelium. Sz. Máté 2, 13—18.

Az időben az Ur angyala megjelent Jó- 13
zsefnek, álmában, mondván: Kelj fel, vedd
a gyermeket, és annak anyját, fuss Egyp-
tomba, s maradj ott, mig meg nem jelen-
tem neked; mert Herodes kerestetni fogja 14
a gyermeket elvesztés végett. Ki felkel- 15
vén, magával vevé a gyermeket és ennek
anyját éjjel, és Egyptomba menekült; ott
maradván Herodes haláláig, hogy beteljé-
sedjék, mit az Ur mondott a próféta sza-
vai által: Egyptomból hivtam ki fiamat. Ak- 16
kor Herodes észrevevén, hogy a bölcsek
őt rászedték, felette megharagudott, és
küldöttjei által mind megölette azokat a
gyermekeket, kik Betlehemben és egész

határán valának, másod évesektől kezdve lefelé, az időhöz képest, melyet a bölcsek-
17 től kitudakolt. Akkor beteljesedett, a mit Jeremiás próféta mondott: Rámában szó-
18 zat hallatszik, sok sirás és jajgatás. Rákhel siratja fiait; és nem akar vigasztalódni; mert nincsenek.

Karácson utáni vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a galaták. 4, 1—6.

1 Atyámfiai! Mig az örökös kisded, semmit nem különbözik a szolgától, jóllehet mindennek Ura,
hanem gyámatya és ügyviselő alatt van az atyá-
2 tól meghatározott időig. Ugy mi is, mig kisdedek valánk, a világ elemei alatt szolgáltunk:
3 mikor pedig elérkezett az idő telje, elküldötte Isten az ő Fiát, ki asszonyból lett, és a törvény alá adatott, hogy azokat, kik a törvény
alatt valának, megváltsa, hogy a fogadott fiusá-
4 got visszanyerjük. Minthogy pedig fiak vagytok,
5 elküldte Isten az ő Fiának Lelkét sziveitekbe,
6 ki azt kiáltja: Abba! Atya! Tehát már nem szolga, hanem fiu: ha fiu, örökös is Isten által.

Evangelium. Sz. Lukács 2, 33—40.

33 Az időben József és Mária Jezus anyja csodálkozának azokon, melyek felőle mon-
34 datnak vala. S megáldotta őket Simeon,

igy szólván anyjához, Máriához: Ime, ez soknak romlására és feltámadására válik Izraelben, és jelül tétetett, melynek majd ellenmondatik; tenmagad lelkét pedig tőr fogja átjárni, hogy sok szívből a gondolatok kinyilatkoztassanak. Ugyanekkor volt egy Anna nevü prophéta asszony, Fánuel leánya, Ászer nemzetségéből, ki már elaggott a korban, tudnillik, szüzessége óta hét évig élt férjével, azután özvegységében mintegy 84 esztendőt ért el, ki egyszersmind a templomból el nem távozék, böjttel és könyörgéssel szolgálván Istennek éjjel és nappal. Ez ugyanazon órában érkezvén oda, dicséré Istent, és beszéle felőle mindazoknak, kik Izrael megváltását várták. S miután az Ur törvénye szerint mindent elvégeztek, visszatértek Galileába Nazaret nevü városukba. A gyermek pedig növekedék és erősödék, teljes levén bölcseséggel, és Isten kegyelme vala benne.

Karácson nyolczadán (oktávájáu), ugyanazon Intelem és Evangelium, mint a karácsoni 2-ik Misében. (6. I.)

Új esztendő vagy Kis-karácson napján.

Intelem. Sz. Pál Tit. 2, 11—15.

(Mint Karácson napján az 1-sö Misében.)

Evangelium. Sz. Lukács 2, 21.

Az időben elérkezvén a nyolczadnap, hogy
21 körülmetéltessék a gyermek: ugyanaz Jezusnak nevezteték, mikép az angyaltól neveztetett, mielőtt a méhben fogantaték.

Kis-karácson utáni vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a galaták. 4, 1 — 6.

(Ugy mint a Karácson utáni vasárnap.)

Evangelium. Sz. Máté 2, 19 — 23.

19 Az időben, miután Herodes meghalt, ime az Ur angyala megjelent Józsefnek, álmá-
20 ban, Egyptomban, mondván: Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, s menj Izrael földére; mert meghaltak, kik a gyermek élete
21 ellen törtek. Ki felkelvén magával vevé a gyermeket, és anyját, s visszatért Izrael
22 földére. Hallván pedig azt, hogy Arkhelaus uralkodik Judeában, Herodes atyja után: félt oda menni, és az álmában vett intés
23 szerint Galilea tájékára költözött. Elmen-

vén tehát megtelepedett Nazaret nevü városban, hogy beteljesedjék, mit a próféták mondottak: hogy nazareusnak fog hivatni.

Vizkereszt napján.

Intelem. Izaiás prof. 60, 1—6.

Kelj fel, derülj ki Jeruzsalem, mert eljött a 1
te világosságod, és az Ur dicsősége fölötted
feltámadt. Mert ime sötétség borítja a földet, és 2
homály a népeket, fölötted pedig az Ur támad
fel és az ő dicsősége látható benned. A nemze- 3
tek a te világodnál járnak, és a királyok derűd
fényénél. Emeld föl szemeidet a környékre és 4
szemléld: mindezek összegyülekeznek, s hozzád
jönnek, fiaid messzünnen jönnek, s leányaid oldalról indulnak. Nézni fogsz akkor, és áradozni; 5
csodálkozik és tágul a te szived, ha majd feléd
tart a tengervidékiek sokasága, és a pogányok
ereje hozzád érkezik. A tevék özöne elborít 6
téged, Madian és Efa gyors tevéi mind eljönnek
Szabából, aranyt és tömjént hozván, és az Urnak
dicséretet zengvén.

Evangelium. Sz. Máté 2, 1—12.

A mint Jezus a judaföldi Betlehemben 1
Herodes király napjaiban született: ime
keletről bölcsek jöttek Jeruzsalembe, azt
kérdezők: Hol van, a ki született, a zsi- 2
dók királya? mert láttuk csillagát keleten,

3 s eljöttünk imádni őt. Hallván pedig ezt
Herodes király, megháborodott, és vele
4 együtt egész Jeruzsalem. És összegyüjtvén
mind a papi főnököket és a népnek irás-
tudóit: tudakolá tőlök, hol kell születni a
Krisztusnak? Ők azt felelék: judaföldi
Betlehemben; mert igy vagyon a próféta
5 által megirva: És te Betlehem Juda földe,
épen nem vagy csekély Juda főbbjei között,
minthogy belőled ered a vezér, ki Izraelt
6 az én népemet kormányozni fogja. Erre
Herodes alattomban hivatván a bölcseket,
szorgalmasan kitudta tőlök a nekik megjelent
csillag idejét, s elküldvén őket Betlehembe,
7 mondá: Menjetek, és szorgalmasan kérdez-
kedjetek a gyermek felől, s ha meglelen-
nditek, tudósitsatok engem, hogy én is el-
8 menvén imádjam őtet. Kik a királyt meg-
9 értvén, eltávoztak. És ime a csillag, me-
lyet keleten láttak vala, előttök halada, mig
elérkezvén meg nem állapodék a hely
fölött, hol a gyermek vala. Melyet meglát-
10 ván igen nagy örömre gerjedtek. S bemen-
vén a házba, meglelték a gyermeket Má-
riával az ő anyjával, s leborulván imádták
11 őtet. S megnyitván kincseiket, ajándokokat
ajánlottak fel neki, aranyt, tömjént és myrr-
12 hát. S miután álmukban intést vettek az
iránt, hogy ne menjenek vissza Herodes-
hez, más uton tértek vissza tartományukba.

Vizkereszt utáni I. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a romaiak. 12, 1 — 5.

Atyámfiai! Az Isten irgalmára kérlek titeket, 1
hogy a ti testeteket adjátok élő, szent, és Istennek kedves áldozatul, okos legyen a ti szolgálatotok. S ne szabjátok magatokat a világhoz, hanem változzatok át értelmetek megújítása 2
által, hogy megválaszszátok, mi legyen Istennek akarata szerint jó, kedves, és tökélyes. Azért 3
mondom a nekem adatott kegyelemnél fogva mindazoknak, kik köztetek vannak: hogy ne bölcselkedjenek, azon tul, mint kell bölcselkedni, hanem józanul bölcselkedjenek, s a mint Isten kinekkinek kimérte a hit adományát. Valamint 4
tudnillik egy testben sok tagot birunk, minden tagnak pedig nem ugyanaz a müködése, úgy sokan egy test vanyunk Krisztusban, de mind 5
egymásnak tagjai a mi Urunk Krisztus Jezusban.

Evangelium. Sz. Lukács 2, 42 — 52.

Midőn Jezus tizenkét éves lett, Szülei 42
az ünnepi szokás szerint fölmentek Jeruzsalembe, s midőn a napok lefolytával 43
visszatérének, elmaradt a gyermek Jezus Jeruzsalemben, mit Szülei nem vettek észre. Mivel pedig őt az uti társaságban lenni 44
vélték, elhaladtak egy nap járásnyira, s azután keresék őt a rokonok és ismerősök között. De nem találván, visszamentek Je- 45

46 ruzsalembe, őt fölkeresendők. S történt,
hogy harmad nap meglelték őt a templom-
ban, ülve a tanítók között, kiket hallgatott
47 és kérdezgetett. Álmélkodtak pedig mind-
nyájan, kik őt hallgaták, okosságán és fele-
letein, s látván őt csodálkozának; anyja
pedig igy szólítá meg ötet: Fiam, miért
cselekedtél igy velünk? Ime atyád és én
48 bánkódva kerestünk. Felele nekik Jezus:
Miért kerestetek, nem tudtátok-e, hogy
49 azokban, melyek atyáméi, kell lennem? De
ők nem értették mondatát, melyet szóllott
50 hozzájok. És lemenvén velök, eljött Naza-
51 retbe, s engedelmes vala nekik. Anyja pe-
dig megtartá mindezen igéket szivében.
52 És Jezus növekedék bölcseségben, korban
és kedvességben Isten- és embereknél.

Vizkereszt utáni II. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a romaiak. 12, 6—16.

6 Atyámfiai! különböző ajándokaink vannak a
7 kegyelemhez képest, mely nekünk adatott; a ki
jövendölést nyert, éljen vele hit szerint; a
ki egyházi szolgálatot, foglalkozzék szolgálat-
8 tal; a ki tanítói hivatalt, tanítással; a ki intésre
9 hivatalos, intsen; a ki adakozásra, tegye egye-
10 nes lélekkel; a ki elöljáróságra, szorgalommal:
11 a ki könyörül, vidámsággal. Szeressetek tettetés

nélkül, gyülölvén a gonoszt, s ragaszkodván a jóhoz. Rokoni szeretettel szeressétek egymást. 12
Tisztelettel egymást megelőzvén. A buzgalomban 13
ne legyetek tunyák, hanem lélekben buzgók, az Urnak szolgálók, reményben örvendezők, háboruságban béketürők, imádságban serények, a 14
szentek szükségeiben adakozók, vendégszeretetet gyakorlók. Áldjátok a ti üldözőiteket, áldjátok 15
és ne átkozzátok. Örvendőkkel örüljetek, si- 16
rókkal sirjatok, egymás iránt ugyanazt érezzétek, nem fennhéjázván, hanem az alázatosakat követvén.

Evangelium. Sz. János 2, 1—11.

Az időben menyegző tartatott a galileai 1
Kánában és Jezusnak anyja is ott volt.
Elhivatott pedig Jezus is tanítványaival 2
együtt a menyegzőre. És elfogyván a bor, 3
monda Jezusnak, az ő anyja: Nincs boruk.
Felele neki Jezus: Mi közöm nekem és ne- 4
ked, asszony? nem jött még el az én órám.
Erre anyja a szolgáknak monda: Bármit 5
parancsol nektek, tegyétek meg. Vala pe- 6
dig ott hat kő-veder helyezve a zsidók tisztulására, mindegyik két vagy három méretü. Monda nekik Jezus: Töltsétek meg 7
e vedreket vizzel; s megtöltötték azokat színig. Monda nekik Jezus: Merítsetek 8
most, és vigyétek el a násznagynak; és elvitték. Ki midőn megizlelte a borrá vált 9
vizet, nem tudván, honnan való, de a szol-

gák tudták, kik merítették a vizet: előhíja a násznagy a vőlegényt, s így szól hozzá:
10 Minden ember előbb jó bort tesz fel, s miután megrészegedtek, akkor az alábbvalót: te ellenben a jó bort egész mostanig tar-
11 togattad. Ez volt Jezus csodatételeinek kezdete a galileai Kánában, hol kitünteté dicsőségét, s a tanítványok hittek benne.

Vizkereszt utáni III. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a romaiak. 12, 16—21.

16 Atyámfiai! Ne legyetek önszemeitekben okosak, roszat senkinek roszszal ne fizessetek vissza, jóra törekedjetek nem csak Isten, hanem vala-
17 mennyi ember előtt is. Ha lehet, a mi rajtatok áll, minden emberrel békét tartsatok, nem védelmezvén tinmagatokat, szerelmesim, hanem adja-
18 tok helyt a haragnak. Ugyanis irva vagyon: Engem illet a bosszuállás, én fogok megfizetni, ugy-
19 mond az Ur. Hanem ha éhezik ellenséged, táp-
20 láld őtet; ha szomjazik, italt adj neki: mert ezt
21 cselekedvén, tüzes szenet raksz fejére. Meg ne hódolj a gonosznak, hanem győzd le jóval a gonoszt.

Evangelium. Sz. Máté 8, 1—13.

1 Az időben, midőn Jezus lejött a hegyről, nagy sereg követte őtet, s ime egy poklos

jövén, imádá őtet, mondván: Uram, ha
akarod, megtisztíthatsz engem. Jezus ki- 2
nyujtván kezét, illeté őtet, mondván: Aka-
rom, tisztulj meg. S azonnal megtisztult 3
a poklosságtól. Monda neki Jezus: Lásd, 4
hogy senkinek meg ne mondd, hanem
eredj, mutasd meg magadat a papnak, s
add be a Moyzes által parancsolt ajándokot,
bizonyságul nekik. A mint pedig bement 5
Kafarnaumba, eljött hozzá egy százados,
igy könyörögvén neki: Uram, az én szol-
gám inaszakadtan fekszik házamban, és ke-
servesen kinlódik. Mire Jezus monda: 6
Én eljövök, és meggyógyítom őtet. Felel- 7
vén a százados, monda: Uram nem vagyok
méltó, hogy hajlékomba jöj, hanem csak
mondd szóval, s meggyógyul az én szol-
gám. Mert én is hatalom alatt álló ember 8
vagyok, vitézekkel rendelkezvén, s ha en-
nek mondom: menj; ő megy; ha a másik-
nak: jer, az eljö; vagy szolgámnak: cse-
lekedd ezt, ő megcselekszi. Jezus ezt 9
hallván csodálkozék s követőinek monda:
Bizony mondom nektek, ennyi hitet nem
találtam Izraelben. Mondom pedig nektek, 10
hogy sokan jönnek majd keletről és nyu-
gotról, s letelepednek Ábrahám-, Izsák- és 11
Jákobbal mennyek országában, az ország
fiai pedig kivettetnek a külső sötétségre,
hol sirás lesz és fogak csikorgatása. S 12

monda Jezus a századosnak: Eredj, s a
13 mint hittél, ugy legyen neked. És meggyógyult a szolga azon órában.

Vizkereszt utáni IV. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a romaiak. 13, 8—10.

8 Atyámfiai! Ne tartozzatok senkinek semmivel se, hanem csak, hogy egymást szeressétek;
9 mert a ki felebarátját szereti, a törvényt betölti. Tudnillik: Ne paráználkodjál: Ne ölj: Ne orozz: Hamis tanuságot ne tégy: Ne kivánd a másét; és bármi más parancsolat vagyon, mind ez egy igében foglaltatik: szeresd felebarátodat, mint
10 tennenmagadat. A felebaráti szeretet nem cselekszik roszat. A törvénynek telje tehát a szeretet.

Evangelium. Sz. Máté 8, 23—27.

23 Az időben bemenvén Jezus a hajóba tanítványai követték ötet, s ime nagy indulás lön a tengeren, ugy hogy a hajócska a hullámok által majd elboríttaték, Jezus
24 pedig aludt. Hozzájárultak tehát tanítványai s fölkeltették öt, mondván: Uram, ments
25 meg minket, elveszünk. Felele nekik Jezus:
26 Miért féltek kicsinyhitüek? Legott fölkel-

vén parancsolt a szeleknek és tengernek, s nagy csendesség lön. Az emberek pedig 27
csodálkoztak, mondván: Kicsoda ez, hogy még a szelek és tenger is hódolnak neki?

Vizkereszt utáni V. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a kolossz. 3, 12—17.

Atyámfiai! Vegyétek magatokra mint Istennek 12
szent és kedves választottjai az irgalom indulatját, a kegyességet, alázatosságot, szerénységet, türelmet, egymást elviselvén, és egymásnak megengedvén, hakinek valaki ellen panasza volna; valamint az Ur megengedett nektek, ugy ti is.
Mindenek fölött pedig szeretettel legyetek, mely 13
a tökélyességnek köteléke; s Krisztus békéje gerjeszszen örömet sziveitekben, melyre hivatva is vagytok egy testben, és hálaadók legyetek.
Krisztus igéje lakjék bőven bennetek minden 14
bölcseséggel. Tanítsátok és intsétek tinmagatokat, zsoltárokkal, dicséretekkel, és lelki énekekkel, hálaadással énekelvén szivből az Istennek.
Minden, a mit cselekesztek szóval és tettel, 16
minden legyen a mi Urunk Krisztus Jezus nevében, hálát adva Istennek és az Atyának a mi 17
Urunk Krisztus Jezus által.

Evangelium. Sz. Máté 13, 24—30.

Az időben Jezus a népseregnek e példá- 24
zatot mondá: Hasonló a mennyek országa

egy emberhez, ki jó magot vetett földébe.
25 Midőn pedig az emberek aludtak, eljött az
ő ellensége, konkolyt vetett a buza közé,
26 és eltávozott. A mint a vetés felnövekedett,
és gyümölcsöt termett: föltetszett a kon-
27 koly is. Erre a családatya szolgái eljövén,
kérdezék őtet: Uram, nemde jó magot ve-
tettél földedbe, honnan vette tehát a kon-
kolyt? Ki felele nekik: Ellenséges ember
28 cselekedte azt. A szolgák továbbá kérde-
zék őtet: Akarod-e, hogy menjünk, és ki-
szedjük a konkolyt? Felele: Nem: nehogy
a konkolyt irtván, kitépjétek vele együtt a
29 buzát is. Hagyjátok mind a kettőt nőni
aratásig; aratáskor aztán meghagyom az
30 aratóknak: Szedjétek előbb össze a kon-
kolyt, és kössétek kévékbe az elégetésre:
a buzát pedig gyűjtsétek az én csürömbe.

Vizkereszt utáni VI. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a thesszal. I. lev. 1, 2—10.

2 Atyámfiai! Hálát adunk Istennek mindig mind-
nyájatokért, szünet nélkül emlékezvén rólatok
imáinkban, elménkben hordván a ti hitetek mun-
3 káját, a fáradalmat, a szeretetet, és a mi Urunk
Krisztus Jezusba helyzett kitartó reményt Isten-
és atyánk előtt, tudván a ti megválasztástokat,

Istentől kedvelt atyámfiai. Ugyanis mi az evan- 4
geliumot nálatok nem egyedül beszéddel, hanem
erővel és Szentlélekkel is, s teljes feláldozással
hirdettük, mikép tudjátok, milyenek voltunk köz-
tetek ti érettetek. És ti követőink lettetek, és 5
az Uré, elfogadván a tanítást sok háboruság 6
között a Szentlélek örömével, ugy hogy minden
hivők példája lettetek Maczedoniában s Akha-
jában. Mert tőletek hiresedett el az Isten igéje 7
nem csak Maczedoniában és Akhajában: ha-
nem minden helyen a ti Istenben való hite-
tek elterjedett, ugy hogy nekünk semmit
sem kell szóllanunk. Tudnillik ők maguk hirde- 8
tik felőlünk milyen befogadást nyertünk nálatok,
s mikép tértetek a bálványoktól Istenhez, az 9
igaz és elő Istennek szolgálandók, s várandók
Jezust az ő fiát az égből, kit halottaiból föltá- 10
masztott, s ki megszabadított minket a jövendő
haragtól.

Evangelium. Sz. Máté 13, 31—36.

Az időben Jezus a népseregnek e példá- 31
zatot mondá: Hasonló a mennyek országa
a mustármaghoz, melyet vevén az ember,
elvetette földébe; az legkisebb ugyan min- 32
den magok között, de ha felnőtt, nagyobb
minden növénynél és fává válik, ugy hogy
az égi madarak eljönnek, és ágain tartóz-
kodnak. Más példázatot is mondott nekik: 33
Hasonló a mennyek országa a kovászhoz,
melyet vevén az asszony három véka lisztbe
elegyíté, mig az egész megkelt. Mindezt 34
Jezus példázatokban adta elő a seregnek,
és példázatok nélkül nem beszélt nekik, 35

hogy beteljesedjék, mi a próféta által volt
36 mondva: Felnyitom példázatokra számat, kibeszélem, a melyek a világ alkotásától fogva elrejtvék.

Septuagesima (Hetvened) vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a korinthiak I. lev. 9, 24—27. 10, 1—5.

24 Atyámfiai! Nem tudjátok-e, hogy azok, kik pályát futnak, mind futnak ugyan, de csak egy
25 nyeri el a babért? Ugy fussatok, hogy azt elvegyétek. Minden pedig, a ki a küzdésben tusakodik, mindentől megtartóztatja magát; s azok
26 ugyan, hogy a hervatag koszorút nyerjék el, mi
1 pedig a hervadhatlant. Én tehát ugy futok, mint a ki nem bizonytalanra pályáz; ugy vi-
2 vok, mint a ki nem csapkod levegőt: hanem sanyargatom testemet, és szolgálatra kényszerítem, nehogy midőn másokat tanítok, magam elvetésre
3 méltó legyek. Nem akarom pedig elhallgatni előttetek, hogy atyáink mind a felhő alatt voltak, mind átkeltek a tengeren, és Moyzestől mind megkereszteltettek a felhőben és a tengerben, mind ugyanazt a lelki eledelt ették, s mind
4 ugyanazon lelki italt itták. Ittak pedig az őket követő lelki sziklából, s e szikla maga a Krisz-
5 tus vala, mindazáltal sokan nem nyerték el Isten kedvezését.

Evangelium. Sz. Máté 20, 1—6.

Az időben Jézus az ő tanítványainak e 1
példázatot mondá: Hasonló a mennyek országa egy családatyához, ki korán reggel kiment munkásokat fogadni szőllejébe; s megkötvén a szerződést a munkásokkal egy tizespénz napi bérben, elküldte őket szőllejébe. Azután kimenvén három óra tájban, 2
mósokat látott a téren ácsorogni, s monda nekik: Menjetek ti is szőllőmbe, s a mi igazságos, megadom nektek. Azok tehát elmen- 3
tek. Ismét kiment hat és kilencz óra körül, s hasonlag cselekedett. Tizenegy óra körül pedig kimenvén más veszteglőkre akadt, s monda nekik: Mit álltok itt egész nap hivalkodva? Felelének neki: Senki sem fogadott meg minket. Monda nekik: Menje- 4
tek ti is szőllőmbe. Midőn pedig este lett, monda a szőllő ura az ő gondviselőjének: Hívd elő a munkásokat, s add meg nekik a bért, elkezdvén az utólsóktól egész az elsőkig. A mint tehát eljöttek, kik tizenegy óra tájban érkeztek volt, egy-egy tizest vettek. Eljövén pedig az elsők, ugy véle- 5
kedtek, hogy többet vesznek, azonban ők is csak egy-egy tizest vettek, mit elvevén zugolódtak a családatya ellen, mondván: Ez utolsók csak egy óráig dolgoztak, s te

őket egyenlőkép jutalmaztad mi velünk, kik a napnak terhét és hőségét viseltük. De ő egynek közülük igy felelt: Barátom, nem teszek neked sérelmet, nemde egy tizesben szerződtél velem? Vedd el a mi tied, s menj, én pedig az utolsónak is ugy
6 akarok fizetni, mint neked. Vagy nem szabad-e azt cselekednem, mit akarok? talán a te szemed álnok, mivel én jó vagyok? Igy lesznek az utolsók elsőkké, és az elsők utolsókká. Mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak.

Sexagesima (Hatvanad) vasárnap.

Intelem Sz. Pál a kor. II. lev. 11, 19—33. 12, 1—9.

19 Atyámfiai! Örömest elszenveditek az esztelenéket, minthogy ti magatok bölcsek vagytok; mert eltüritek, ha valaki titeket szolgálat alá vet, haki megemészt, haki hurczol, haki felfuvalkodik,
20 haki arczul ver titeket. Szégyenemre mondom
21 ezt, mintha e részben gyengék lettünk volna. A miben valaki bizik, — esztelenségben mondom,
22 — bizom én is. Zsidók ők? én is. Izraeliták?
23 én is. Ábrahám ivadéki? én is. Krisztus szolgái? — mint esztelen szólok, — én még inkább; ki számosabb fáradalmakban, sokrendü fogságban, fölötte sok veretésben, gyakori élet-

veszélyekben részt vettem. A zsidóktól öt- 24
ször illettettem egy hián negyven ütéssel. Három 25
szor vesszőzést, egyszer megkövezést, három-
szor hajótörést, szenvedtem; éjjel és nappal a 26
mély tengeren voltam, sok utazást tettem, forog-
tam a folyóvizi veszélyekben, a tolvajoktóli ve-
szélyekben, a nemzetbeliektől eredő veszé-
lyekben, a pogányoktóli veszélyekben; kitéve a 27
városi veszélyeknek, magánybeli veszélyeknek,
tengeri veszélyeknek, hamis feleinktől eredő ve-
szélyeknek; türtem fáradalmat és nyomorusá- 28
got, sok virrasztást, éhséget és szomjuságot, sok
böjtölést, hideget és ruhátlanságot; azon kivül, 29
a mi kivülről ered, mindennapi szorongatásom:
valamennyi egyházak gondviselése. Kicsoda szen- 30
ved, hogy én nem szenvednék, kicsoda botrán-
kozik, hogy én nem égnék? Ha dicsekedni kell, 31
az én bajaimmal dicsekszem. Isten és a mi Urunk 32
Krisztus Jezusnak atyja, ki örökön áldott, tudja,
hogy nem hazudom. Damaskusban Aretas király 33
helytartója őrzé a várost, hogy engem hatalmába
kerítsen, s én ablakon át kosárban eresztettem
le a falon, s ugy menekültem meg kezeiből.
Ha dicsekedni kell, — ámbár nem hasznos, — 1
rájövök a látásokra és az Ur kijelentéseire.
Tudok embert a Kriszusban, ki tizennégy év 2
előtt — testben-e, nem tudom, vagy testen ki-
vül, nem tudom, Isten tudja, — fölragadtatott a
harmadik égbe. És tudom, hogy ugyanaz az em- 3
ber — testben-e, vagy testen kivül, nem tudom,
Isten tudja, — fölragadtatott a paradicsomba, és
titkos szavakat hallott, melyeket nem szabad em-
bernek kimondani. Ilyenekkel dicsekszem, ma- 4
gam felől pedig semmivel sem dicsekszem, ha-
nemha bajaimmal. Mert ha akarnék is dicseked- 5
ni, nem volnék esztelen, minthogy igazságot
mondanék; azonban fölhagyok vele, nehogy va- 6
laki azon tul becsüljön, a mit lát bennem, vagy
hall tőlem. S hogy a kijelentések nagysága hiuvá 7

ne tegyen: testi ösztön méretett rám, a sátán
8 küldöttje, hogy engem zaklasson. Mi okból há-
romszor könyörögtem az Urnak, hogy távoz-
tassa el tőlem, de azt válaszolta; elegendő ne-
ked az én kegyelmem; mert az erő bajlódásban
9 fejlik ki. Örömest dicsekszem tehát bajaimmal,
hogy a Krisztus ereje lakjék bennem.

Evangelium. Sz. Lukács 8, 4—15.

4 Az időben, midőn nagy sereg gyült egybe,
és a városokból sietének Jezushoz, ő pél-
5 dázatképen monda: kiment a magvető el-
vetni az ő magvát, és midőn vetett, némely
az útfélre esett, hol eltapodtatott, és az égi
6 madarak fölették. Más rész a kősziklára
esett, s kikelvén elszáradott: mert nem volt
7 nedvessége. Más rész ismét a tövisek közé
hullott, s a tövisek vele együtt fölnöveked-
8 vén elfojták azt. Végre egy rész jó földbe
esett, s kikelvén százszoros termést adott.
9 Ezeket mondván, kiálta: A kinek fülei van-
10 nak a hallásra, hallja. Kérdezék pedig őtet
tanítványai, mit jelent a példázat? Kiknek
ő monda: Nektek adatott megérteni az Isten
országa titkát, a többinek pedig példáza-
tokban, hogy látván, ne lássanak, és hallván,
11 ne értsenek. Ez tehát a példázat értelme:
A mag az Isten igéje, s mely az útfélre
esett, jelenti azokat, kik meghallgatják
azt, azután eljő az ördög, kiragadja az igét

szivökből, nehogy a hitet befogadván üdvözüljenek. A kősziklára esett mag azokat 12
jelenti, kik midőn hallják, örömmel fogadják az igét, de gyökerük nincsen, ideiglen hisznek, azután a kisértet idején eltávoznak. Továbbá, mi a tövisek közé hull, 13
azok, kik hallgatják ugyan, de lassankint a szorgoskodás, gazdagság és életgyönyörök által elfojtják s gyümölcsöt nem teremnek. A mi végre jó földbe esett: azok, 14
kik jó és tökélyes szivvel hallván az igét, megtartják, és gyümölcsöt teremnek béke- 15
türésben.

Quinquagesima (Ötvened) vasárnap.

Intelem Sz. Pál a kor. I. lev. 13. 1—13.

Atyámfiai! Beszéljek bár az emberek és an- 1
gyalok nyelvén, ha szeretetem nincs: hasonló vagyok a zengő rézhez, vagy a pengő czimbalomhoz. Legyen bár jövendölési tehetségem, s tud- 2
jak minden titkot s minden tudományt: s legyen bár teljes hitem, ugy, hogy a hegyeket áthelyezhessem: ha szeretetem nincs: semmi sem vagyok. Le- 3
gyen, hogy a szegények eledelére minden vagyonomat kioszszam s testemet átadjam, ugy hogy égjek: ha szeretetem nincs: az nekem mit sem használ. A szeretet türelmes, kegyes, a szeretet 4
nem irigykedik, nem cselekszik roszul, nem fu-

valkodik föl, nem nagyravágyó, nem keresi a magáét, nem gerjed haragra, nem gondol roszat, nem örül a hamisságon, az igazságot örömmel fogadja, mindent elvisel, mindent elhisz, mindent
5 reménl, mindent eltür. A szeretet soha meg nem szünik, habár a jövendöléseknek vége szakad, és a nyelvek megszünnek, vagy a tudományok
6 kimulnak. Részből ugyan ismerünk, és részből
7 jövendölünk. Ha pedig eljő, a mi tökélyes, meg-
8 szünik az, mi most hiányos. Mig kisded valék, ugy szólék, mint a kisded, ugy érték, mint a kisded, ugy gondolkodám, mint a kisded.
9 Miután pedig férfikorba jutottam, felhagytam
10 azokkal, mik gyermeknek valók. Most tükör által homályban látunk, akkor pedig szinről szin-
11 re. Most csak részből ismerek, akkor pedig majd
12 ugy ismerek, mikép magam vagyok ismeretes.
13 Még hátra vannak a hit, remény, szeretet, ezek közől pedig nagyobb a szeretet.

Evangelium. Sz. Lukács 18, 31—43.

31 Az időben magához vevé Jezus a tizenkettőt, és monda nekik: Ime felmegyünk Jeruzsalembe, s beteljesedik mind, mi az ember fiáról a próféták által irva vagyon;
32 mert átadatik a pogányoknak, megcsufoltatik, megostoroztatik, lepökdöstetik, s miután megostoroztatott, megölik őt, és
33 harmadnapra feltámad. És ők ezekből semmit sem értettek, e dolog rejtélyes vala
34 előttük, s nem érték a mondottakat. Történt pedig, midőn Jerikóhoz közeledék,
35 hogy egy vak ült az utfélen, s koldulgatott.

A mint ez hallotta az átmenő sokaságot, 36
kérdezte mi ez? Felelének neki, hogy a
nazareti Jezus megy arra. És kiáltott mond- 37
ván: Jezus, Dávid fia, könyörülj rajtam.
És a kik előtte menének, intették őt, hogy 38
hallgasson. De ő annál inkább kiáltoza: 39
Dávid fia, könyörülj rajtam. Megállván te- 40
hát Jezus, magához vezetteté, s midőn el-
közelített, kérdezte őt, mondván: Mit ki-
vánsz, hogy tegyem meg neked? ki fele- 41
le: Uram, hogy lássak. Jezus tehát monda
neki: Láss! a te hited megszabadított té-
ged. És azonnal látott, és követé őt, ma- 42
gasztalván Istent. S az egész nép, a mint 43
ezt látta, Istennek dicséretet mondott.

Hamvazó szerdán.

Intelem. Joel próféta 2, 12—19.

Ezt mondja az Ur: Térjetek hozzám teljes szi- 12
vetekből böjttel, sirással és jajgatással. Szaggas- 13
sátok a ti sziveiteket, és nem a ti ruháitokat,
és térjetek a ti Uratokhoz Istenetekhez; mert
kegyes és irgalmas, türelmes és nagy irgalmu,
mely fölülhaladja a gonoszságot. Ki tudja talán 14
megengeszteltetik, és megbocsát, és áldást hagy
maga után, eledel- és italáldozatot a ti Uratok-
nak Isteneteknek? Harsogjatok trombitával Szi-
onban, szenteljetek böjtöt, hirdessetek gyülést hí-

játok össze a népet, szenteljétek meg a gyülekezetet, gyűjtsétek egybe a véneket, csődítsétek
15 össze a kisdedeket és csecsemőket; a vőlegény lépjen ki szobájából, s a menyasszony nyoszo-
16 lyájából. A tornácz és az oltár között sírjanak a papok az Ur szolgái, és mondják: Engédj meg Uram, engedj meg a te népednek, és ne adjad a te örökségedet gyalázatra, hogy a nem-
17 zetek uralkodjanak rajtok. Miért mondják a népek között: Hol van Istenök? Buzgólkodik az
18 Ur az ő földe mellett, és megenged népének. S
19 felelvén az Ur, mond az ő népének: Ime, én nektek gabonát, bort és olajt küldök teljességig, és nem hagylak titeket többé gyalázatra a pogányok között, mond az Ur, a mindenható.

Evangelium. Sz. Máté 6, 16—21.

16 Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: Midőn böjtöltök, ne legyetek szomoruak, mint a képmutatók, kik megher-
17 vasztják arczaikat, hogy az emberek őket
18 böjtölni lássák. Bizony mondom nektek, hogy elvették jutalmukat. Te pedig midőn böjtölsz, kend meg fejedet és arczodat mosd meg, hogy ne az emberek lássák böjtölésedet, hanem atyád, a ki rejtekben van, és atyád, ki belát a rejtekbe, meg-
19 fizet neked. Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsda és a moly megemészti azokat, s hol a tolvajok kiás-
20 sák és ellopják. Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket az égben, hol sem a

rozsda sem a moly meg nem emészti, s hol a tolvajok ki nem ássák s el nem lopják; mert hol a te kincsed van, ott van 21
szíved is.

Bőjt I. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a korinthiak. II. lev. 6, 1—10.

Atyámfiai! Intünk titeket, hogy az Isten kegyelmét hiába ne vegyétek, mert azt mondja: kellemes időben meghallgattalak, és az üdvözség napján megsegítettelek! Ime most van a kellemes idő, ime most az üdvözség napja; senkinek ne okozzunk semmi botrányt, hogy szolgálatunk ne szidalmaztassék; hanem mindenben magunkat ugy viseljük, mint Isten szolgái sok türésben, háboruságban, szükségben, szorongatásban, veretésben, börtönben, lázadásban, fáradságban, virrasztásban, böjtölésben, tisztaságban, tudományban, hosszu várakozásban kegyességben, Szentlélekben, szinletlen szeretetben, az igazság igéjében, Isten erejében az igazság fegyvereivel jobbról és balról, dicsőség és dicstelenség közt, gyalázat és jó hír között, mint csábítók, mégis igazmondók, mint ismeretlenek, mégis ismeretesek, mint halálra váltak, s ime élünk; mint bünhődők, de nem megölettek, mint szomorúk, mégis mindig örvendők, mint szükölködők, azonban sokat gazdagítók, mintha semmink sem volna, mégis mindent birók.

Evangelium. Sz. Máté 4, 1—11.

1 Az időben Jezus a pusztába vezetteték a
Lélektől, hogy megkisértessék az ördög-
2 től. És miután negyven nap és negyven
3 éjjel böjtölt volt, azután megéhezett. Ek-
kor hozzá menvén a kisértő, monda neki:
4 Ha Isten fia vagy, mondd, hogy e kövek ke-
nyerekké változzanak; ki felelvén monda:
Irva van: Nem egyedül kenyérrel él az
ember, hanem minden igével, mely az Isten
5 szájából származik. Akkor elvitte őtet az
ördög a szent városba, és a templom tete-
jére állítá őt, mondván: Ha Isten fia vagy:
bocsásd le magadat; mert irva vagyon:
hogy angyalainak megparancsolja felőled,
s kezeiken hordoznak téged, netalán lá-
badat kőbe üssed. Monda neki Jezus: Is-
mét irva van: Ne kisértsd Uradat Istene-
6 det. Azután elvivé őtet az ördög egy igen
magas hegyre, s megmutatá neki a világ
minden országait, s azoknak dicsőségét
7 mondván: Ezeket mind neked adom, ha
8 leborulva imádandasz engem. Legott mon-
9 da neki Jezus: Távozzál sátán, mert irva
10 vagyon: Uradat Istenedet imádjad, és egye
11 dül neki szolgálj. Erre elhagyta őt az ör-
dög, s ime az angyalok hozzájárultak és
szolgáltak neki.

Böjt II. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a thesszal. I. lev. 41, 1—7.

Atyámfiai! Kérünk titeket és intünk az Ur 1
Jezusban, hogy a mint tőlünk vettétek, mikép
kelljen járnotok, és Isten előtt kedvesekké lennetek, ugy járjatok is, hogy inkább bővelkedjetek; mert tudjátok, minemü parancsolatokat ad- 2
tam nektek az Ur Jezus által. Ez tudnillik az 3
Isten akarata, a ti megszenteléstek: hogy megtartóztassátok magatokat a paráznaságtól, hogy
kiki a maga edényét szentül és tisztesen tudja
birni, nem a kivánság ösztöne szerint, mikép a
pogányok, kik Istent nem ismerik, és hogy senki 4
tul ne lépjen, se felebarátját valami ügyben meg
ne csalja, mert az Ur mindezeket megfenyíti, mi- 5
kép azelőtt állítottuk és megbizonyítottuk; mint- 6
hogy nem hivott Isten minket tisztátalanságra, 7
hanem szentségre a mi Urunk Krisztus Jezusban.

Evangelium. Sz. Máté 17, 1—9.

Az időben melléje vevén Jezus Pétert és 1
Jakabot és ennek testvérét Jánost, fölvezeté
őket külön egy magas hegyre, és szinében
elváltozott előttök. És fényes lett arcza mint 2
a nap; öltözete pedig fehér lett mint a hó.
És ime Moyses és Illés megjelentek neki, 3
beszélgetvén vele. Fölszólalván pedig Pé- 4
ter, monda Jezusnak: Uram, jó nekünk itt

lennünk, ha akarod, készítsünk itt három hajlékot, neked egyet, Moyzesnek egyet
5 és Illésnek egyet. Még midőn ő szóla, ime fényes felhő beárnyékolá őket, és ime szózat hallatszék a felhőből, mondván: Ez az én szerelmes fiam, kiben teljes kedvemet
6 leltem, őtet hallgassátok. Hallván ezt a tanítványok, arczukra borultak, és nagyon
7 féltek. Jezus pedig hozzájok menvén illeté őket, mondván: keljetek föl és ne féljetek.
8 Kik fölemelvén szemeiket, senkit sem lát-
9 tak, csak magát Jezust. És midőn lejövének a hegyről, megparancsolá nekik Jezus, mondván: senkinek ne mondjátok el a látványt, mig az ember fia halottaiból föl nem támad.

Bőjt III. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál az efezusiak. 5, 1 — 9.

1 Atyámfiai! Legyetek Isten követői, mint szeretett fiak, és szeretetben éljetek, mikép Krisztus is szeretett minket, s önmagát adta értünk Istennek kellemes illatu fölajánlásul és áldozatul.
2 A paráznaság pedig és bármely tisztátalanság vagy fösvénység ne is említtessék köztetek,
3 mint szentekhez illik; vagy rutság, vagy bolondbeszéd, vagy trágárság, melyek nem helyesek,
4 hanem inkább hálaadás. Mert azt tudjátok és értsétek meg, hogy semmiféle parázna vagy tisz-

tátalan vagy fösvény, a mi bálványszolgálat, nem
bir örökséget a Krisztus és Isten országában.
Senki el ne ámítson titeket hiu beszédekkel; 5
mert ezek miatt szállt Isten haragja a hitetlen-
ség fiaira. Ne legyetek tehát velök részesek. 6
Valaha ugyan sötétség voltatok, de most világos- 7
ság vagytok az Urban, mint a világosság fiai 8
ugy járjatok: mert a világosság gyümölcse a 9
mindennemü jóságban, igazságban és igazmon-
dásban áll.

Evangelium. Sz. Lukács. 11, 14—28.

Az időben Jezus ördögöt üzött ki, és az 14
néma volt. S miután kiüzte az ördögöt, 15
megszólamlott a néma, és a nép csodál-
kozék. Némelyek pedig közölük mondának: 16
Beelzebub-, az ördögök fejedelme által üzi
ő ki az ördögöket. Mások pedig kisértőleg 17
égi jelt kivántak tőle. De ő, a mint látta 18
gondolataikat, monda nekik: Minden or-
ország, mely magával meghasonlott, elpusz-
tul, és a ház házra omlik. Ha tehát a sá- 19
tán is önmagával meghasonlott, miképen áll
meg országa? mivel azt mondjátok, hogy
Beelzebub által üzöm ki az ördögöket.
Ha én Beelzebub által üzöm ki az ördögö- 20
ket: a ti fiaitok mi által üzik ki azokat?
Azért ők lesznek bíráitok. Ha pedig én 21
Isten ujjával üzöm ki az ördögöket: csak-
ugyan eljött hozzátok az Isten országa.

22 Mikor erős fegyveres őrzi a pitvart: biz-
ton van a mit bir; de ha nálánál erősebb
jő, és meggyőzi őtet, minden fegyverét el-
viszi, a melyben bizott, és zsákmányát el-
23 osztja A ki nincs velem, ellenem van, és a
24 ki nem gyüjt velem, szór. Midőn a tisztá-
talan lélek kimegy az emberből, bejárja a
vizetlen helyeket, nyughelyet keresvén, s
nem találván igy szól: visszatérek házam-
ba, honnan kijöttem, s midőn oda megtér,
azt seprűvel megtisztítva és fölékesítve ta-
25 lálja. Azután megy, magához vesz más hét
magánál gonoszabb lelket, s bemenvén ott
26 laknak. És azon ember utóbbi állapotja
27 roszabbá válik az előbbinél. Történt pedig
midőn ezt mondá: egy asszony fölemelvén
szavát a seregből monda: Boldog a méh,
mely téged hordozott, és az emlők, melye-
28 ket szoptál. Ő pedig monda: Sőt boldogok,
kik az Isten igéjét hallják és azt meg-
tartják.

Böjt IV. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a galat. 4, 22—31.

22 Atyámfiai! Irva vagyon, hogy Ábrahámnak két
fia volt, egyik a szolgálótól, a másik a szabad-
23 tól. De, ki a szolgálótól volt, test szerint szüle-

tett, ki pedig a szabadtól, igéret folytán; melyek
képletben mondvák: mivel ezek által a két tes- 24
tamentom jelentetik: az egyik tudnillik, mely
Sina hegyén szereztetett: és szolgálatra nevelt,
az az Ágar. Sina egy hegy Arabiában, s hason- 25
lít a mostani Jeruzsalemhez, és szolgál fiaival
együtt; a fensö Jeruzsalem pedig szabad, mely a
mi anyánk; mert irva vagyon: Örvendj magta- 26
lan, ki nem szülsz: vigadj és rivalogj, ki nem
vajudol, mert több a magánosnak fia, mint azé,
kinek férje van. Mi pedig atyámfiai, Izsák sze- 27
rint, az igéret fiai vagyunk. Hanem valamint ak- 28
kor az ki test szerint született, üldözé a másik-
kat, ki lélek szerint; ugy most is. Azonban mit 29
mond az irás? Bocsásd el a szolgálót és annak 30
fiát, mert a szolgáló fia nem lesz együtt örökös
a szabadnak fiával. Mi tehát atyámfiai, nem va- 31
gyunk a szolgáló fiai, hanem a szabadéi, mely
szabadságra Krisztus szabadított föl bennünket.

Evangelium. Sz. János 6, 1—15.

Az időben Jezus átment a galileai, azaz 1
a Tiberiás melletti tengeren, s nagy soka-
ság követé őtet; mert látták a jeleket,
melyeket a betegeken véghez vitt. Föl- 2
ment tehát a hegyre Jezus, s ot ült ta-
nítványaival. Elközeledett pedig a husvét, 3
a zsidók ünnepnapja. Jezus fölemelvén sze- 4
meit, a mint látá, hogy nagy sokaság ér-
kezék hozzá, monda Fülöpnek: Honnan
veszünk kenyeret, hogy ezek egyenek?
Ezt pedig kisértőleg mondá; mert ő tudta
mit fogot cselekedni. Fülöp felele neki: 5

Kétszáz tizes áru kenyér nem elég nekik, hogy kinekkinek valami kevés jusson.
6 Erre egy a tanítványai közöl, tudnillik András, Simon Péternek testvére monda:
7 Van itt egy gyermek, kinek öt árpakenyere, és két hala van, de mi ez annyinak? Jezus monda: telepítsétek le az embereket;
8 a helyen pedig sok széna vala.
9 Letelepedett tehát mintegy ötezer férfiu.
10 Jezus vevé a kenyeret, és miután hálát mondott, elosztá a letelepülteknek, hason-
11 lag a halakból is, mennyit kivántak. A mint pedig jóllaktak, monda tanítványainak:
12 szedjétek össze a hulladékot, mely fönmaradt, hogy el ne veszszen; fölszedték tehát, és tizenkét kosarat megtöltöttek az öt árpakenyér hulladékával, mely fönmaradt
13 az evők után. Látván azok az emberek a jelt, melyet Jezus véghez vitt, mondának;
14 ez valóban a próféta, ki világra vala jö-
15 vendő. Jezus tehát tudván, hogy eljönnek, hogy őt elvigyék és királylyá tegyék, fölsietett ismét a hegyre maga egyedül.

Böjt V. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a zsidók. 9, 11—15.

11 Atyámfiai! Krisztus, a jövendő jók főpapja megjelenvén, tágasabb és tökéletesebb sátoron át,

mely nem kézzel készíttetett, azaz nem ilyen alkotásu, nem is a bakok vagy borjuk vérével, hanem tulajdon vérével ment be a szentélybe, miután az örök váltságot megszerezte; mert ha a 12
bakok és tulkok vére, és az üszőnek ráhintett hamva megszenteli a fertőztetteket, hogy a test megtisztul: mennyivel inkább a Krisztus vére, 13
ki Szentlélek által önmagát szeplőtelenül föláldozta, megtisztítja lelkismeretünket a holt cselekvényektől, hogy az élő Istennek szolgáljunk.
És azért az új testamentomnak közbenjárója, 14
hogy halálát közbevetvén ama törvényszegések váltságául, melyek az előbbi testamentom alatt történtek, a hivatalosok a végnélküli örökség igéretét elvegyék a mi Urunk Krisztus Jezusban.

Evangelium. Sz. János 8, 46—59.

Az időben monda Jezus a zsidók seregének: Kicsoda vádolhat közöletek engem 46
bűnről? Ha igazságot szólok nektek, mi- 47
ért nem hisztek nekem? A ki Istentől van, Isten igéit hallgatja. Ti azért nem hallgat- 48
játok, mert nem vagytok Istentől. Erre a 49
zsidók felelének mondván: Nem jól mondjuk-e mi, hogy te szamaritán vagy és ördögöd van. Jezus felelt: Nekem ördögöm 50
nincsen, hanem tisztelem atyámat, és ti tisztelenségggel illettetek engem. Én pedig 51
nem keresem dicsőségemet; van a ki keresi, és megitéli. Bizony bizony mondom 52
nektek, ha ki az én tanitmányomat megtartja, a halált elkerüli örökre. A zsidók tehát 53

mondának: Most tudjuk, hogy ördögöd
54 vagyon. Ábrahám meghalt és a próféták; te pedig állítod: ha valaki tanításomat megtartja, a haláltól ment marad örökre: valljon te nagyobb vagy-e Ábrahám atyánknál, ki meghalt, és a prófétáknál, kik szinte
55 meghaltak; kinek tartod magadat? Jezus viszonzá: Ha én magamat dicsőítem, az én dicsőségem semmi; van atyám, ki engem dicsőít, kiről azt mondjátok, hogy a ti Is-
56 tentek, de nem ismeritek őtet; én pedig őt ismerem: és ha azt mondanám, hogy nem ismerem őtet, hasonló lennék hozzátok,
57 hazug. De ismerem őtet és tanítását meg
58 tartom. Ábrahám a ti atyátok ohajtotta látni az én napomat; látta és örvendett. Mondának tehát a zsidók hozzá: Nem vagy még ötven éves, és Ábrahámot láttad? Jezus felele: Bizony bizony mondom nektek: mielőtt Ábrahám lenne, én vagyok.
59 Legott köveket hoztak, hogy rá dobálják. Jezus azonban elrejté magát s kiment a templomból.

Virág-vasárnap.

Barka-szentelésnél.

Intelem. Moyzes II. könyv. 15, 27. 16, 1—7.

27 A ma napokban Izrael fiai Elimbe jutottak, hol tizenkét forrás és hetven pálma volt, s tábort

ütöttek a vizek mellett. Azután elmentek Elimből, s Izrael fiainak egész serege Szin pusztára jött, mely Elim és Szinai közt fekszik; a második hónak tizenötödik napján, miután Egyptom földéről kiköltöztek. És Izrael fiainak egész gyülekezete zugolódott Moyzes és Aron ellen a pusztában. S mondának Israel fiai nekik: Vajha Isten keze által meghaltunk volna Egyptom földén, hol a husfazekak mellett ültünk, s kenyeret elégségig ettünk: miért vezettetek ki e pusztába, hogy az egész sokaságot éhhel elveszesszétek. Monda pedig Moyzesnek az Ur: Ime, én az égből kenyeret eresztek, menjen ki a nép, s szedjen össze annyit, mennyi elég naponkint; hogy megkisértsem őtet, valljon törvényem szerint jár-e, vagy nem. Hatodik nap pedig készítsék el, a mit bevigyenek, s legyen kétannyi, a mennyit szoktak szedni naponkint. S mondának Moyzes és Áron Izrael fiainak: Estére megismeritek, hogy az Ur vezetett ki titeket Egyptom földéről, s reggel meglátjátok az Ur dicsőségét.

1 2 3 4 5 6 7

Evangelium. Sz. Máté 21, 1—9.

Az időben Jezus Jeruszalemhez közelgetvén, s Betfagéba az olajfák hegyére jövén, legott két tanítványt küldött, mondván nekik: Menjetek a faluba, mely előttetek van, s azonnal egy odakötött nőstény szamarat találtok; s vele együtt vemhét, oldjátok el, s vezessétek ide; s ha valaki nektek valamit mond, mondjátok, hogy az Urnak ezekre szüksége van, legott ele-

1 2

3 reszti azokat. Ez pedig mind történt, hogy
beteljesedjék. mit a próféta mondott ekép-
pen: Mondjátok Szion leányának: Ime jő
a te királyod, szeliden, szamáron ülvén,
4 és a teherviselőnek vemhén. Elmenvén te-
hát a tanítványok, ugy cselekedtek, miként
nekik megparancsolta volt Jezus, s elhoz-
ták a szamarat vemhével együtt, s rájok
5 tevén ruháikat őtet felültették. Azalatt
nagy sereg maga ruháit terité az utra;
mások pedig ágakat vágtak a fákról, és az
6 utra hányták; a sereg pedig mely előment-
7 és mely következett, kiáltoza mondván:
8 Hosanna David fiának, áldott ki az Ur
9 nevében jő.

Szent misénél. ugyanazon vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a filippiek. 2, 5—11.

5 Atyámfiai! Ugyanazon érzés legyen bennetek,
mely a Krisztus Jezusban, ki isteni természettel
birván, nem tekinté ragadmány gyanánt Isten-
neli egyenlőségét, hanem önmagát igénytelenné
6 tette, s szolgai természetet vevén föl, emberek-
hez hasonlová lett, s emberi minőségben jelent
7 meg. Megalázta magát, engedelmes levén halálig,
8 tudnillik a keresztnek halálaig; azért Isten is
őtet fölmagasztalta, s oly nevet ajándékozott
9 neki, mely minden név fölött vagyon, hogy Je-

zus nevére minden térd meghajoljon az égben,
földön és a föld alatt, és minden nyelv megvall- 10
ja, hogy az Ur Krisztus Jezus az Atya Istennek 11
dicsőségében vagyon.

A mi Urunk Krisztus Jezusnak kinszenvedése.

Sz. Máté előadása szerint, 26, 1—75. és 27, 1—66.

Az időben monda Jezus az ő tanítványai- 1
nak: Tudjátok, hogy két nap mulva hus- 2
vét lesz, és az ember fia elárultatik, hogy
megfeszíttessék. Akkor összegyültek a papi 3
főnökök és a népnek vénei a főpap pitvarába, ki Kajfásnak hivaték, és tanácsban elvégezték, hogy Jezust álnokul megfogják és megölik. Mondának pedig: Ne az 4
ünnepnapon, ne talán lázadás támadjon a
nép között. Midőn pedig Jezus Bethániában 5
a poklos Simonnak házában vala, hozzá-
ment egy asszony, ki alabastrom edény-
ben drága kenetet hozott, s kiönté a
letelepedettnek fejére. Látván ezt a tanítvá- 6
nyok, neheztelének mondván: Minek ez a
vesztegetés? mert ezt drágán el lehetett
volna adni, és a szegényeknek adni. Tud- 7
ván pedig ezt Jezus, monda nekik: Miért 8
bántjátok ez asszonyt? hisz jót cselekedett

9 velem; mert mindig vannak veletek szegények, de én nem vagyok mindig veletek.
10 Ez a kenetet testemre öntvén, temetésem-
11 re cselekedte azt. 'Bizony mondom nektek, valahol az evangelium hirdettetni fog világszerte, az is elmondatik, mit ez cselekedett, az ő emlékezetére.
12 Ekkor elment egy a tizenkettő közől, ki iskarioti Judásnak mondaték a papi főnökökhöz, és mon-
13 da nekik: Mit akartok nekem adni, és én
14 őt átadom nektek. Azok pedig rendeltek
15 néki harmincz ezüstpénzt. És azóta alkal-
16 mat keresett, hogy őt elárulja. A kovásztalanok első napján pedig a tanítványok Jezushoz járulának mondván: Hol akarod, hogy elkészítsük ételedre a husvétet? Je-
17 zus erre monda: Menjetek a városba egyvalakihez, és mondjátok neki: A Mester izeni: az én időm közel van, nálad szerzem a husvétet tanítványaimmal együtt.
18 S a tanítványok a szerint cselekedtek, mikép meghagyta nekik Jezus, és elkészítet-
19 ték a husvétet. Azonban este levén, lete-
20 lepedett tizenkét tanítványaival. S midőn azok evének, monda: Bizony mondom nektek, egy közőletek engem el fog árulni.
21 Kik nagyon megszomorodván, egyenként kezdék kérdezni: Valljon én vagyok-e Uram? Ő felelvén monda: A ki velem kezét a tálba mártja, az árul el engem.

Az ember fia elmegy ugyan, mikép irva 22
van felőle: de jaj azon embernek, ki által
az ember fia elárultatik, jobb lett volna ne-
ki, ha nem született volna az az ember.
Fölszólalván pedig Judás, ki elárulta őtet, 23
kérdezé: Valljon én vagyok-e az, Mester?
Felel neki: Te mondád. Mig azok étke- 24
zének, vevé Jezus a kenyeret, megáldá,
megszegé és tanítványainak adá, mondván:
Vegyétek és egyétek, ez az én testem. És 25
vevén a poharat hálát adott, és nekik adta
mondván: Igyatok ebből mindnyájan; mert 26
ez az én vérem, az új testamentom vére,
mely sokakért kiontatik a bünök bocsánat-
jára; mondom pedig nektek: nem iszom 27
ezentul a szőllőnek ezen terméséből azon
napig midőn veletek az újat iszom atyám
országában. És dicséretet mondván, ki- 28
mentek az olajfák hegyére. Akkor monda 29
nekik Jezus: Ti mindnyájan megbotrán-
koztok bennem ez éjjel; mert irva vagyon:
megverem a pásztort, és elszélyednek a
nyáj juhai; föltámadásom után pedig meg-
előzlek titeket Galileába. Erre Péter felel- 30
vén monda nekik: Habár mindnyájan meg- 31
botránkoznak benned, én soha meg nem
botránkozom. Monda neki Jezus: Bizony 32
mondom neked, hogy ez éjjel mielőtt a ka-
kas szól, háromszor tagadsz meg engem.
Monda neki Péter: Habár meg kell veled 33

halnom, még sem tagadlak meg. Hasonlag
szólának mind a tanítványok. Akkor Jezus
eljött velök a majorba, mely Getszemaninak mondatik, és monda tanítványainak:
Üljetek itt, mig oda megyek, és imádkozom; és elhiván Pétert Zebedeusnak két
fiával, szomorkodni kezdett, és búba merülni. Akkor monda nekik: Szomoru az én
lelkem halálig; maradjatok itt, és virrasszatok velem; azután kevessé tovább menvén, arczára borult imádkozván és mondván: Atyám, ha lehetséges, muljék el tőlem ez a pohár, azonban ne a mint én
akarom, hanem mint te; és a tanítványokhoz jövén, alva találta őket, és monda Péternek: Hát nem birtatok egy óráig velem
virrasztani? virraszszatok és imádkozzatok,
hogy kisértetbe ne essetek; a lélek ugyan
kész, de a test erőtlen. Ismét másodszor
elment, és imádkozott mondván: Atyám,
ha nem mulhatik el tőlem e pohár, a nélkül hogy megigyam, legyen a te akaratod.
És jött ismét, és alva találta őket; mert
szemeik megnehezedtek. És elhagyván
őket, megint visszament harmadszor imádkozni, ugyanazon beszédet mondván. Azután a tanítványokhoz jövén monda nekik:
Alugyatok már és nyugodjatok: ime elérkezett az óra, melyben az ember fia a
bünösök kezébe adatik, keljetek föl, men-

jünk, ime közel van, a ki engem elárul.
Mig ő szóla, ime Judás, egy a tizenkettő 47
közől jött s vele nagy sereg kardokkal és
dorongokkal, küldetvén a papi főnököktől,
és népnek véneitől. Az áruló pedig jelt 48
adott nekik, mondván: A kit majd meg-
csókolok, ő az, fogjátok meg; és azonnal 49
Jezushoz menvén monda: Üdvöz légy mes-
ter, és megcsókolta őtet. Jezus pedig monda 50
neki: Barátom! mi végre jöttél? akkor 51
hozzá mentek. kezeiket Jézusra vetették,
és megfogták őtet. És ime egy azok kö- 52
zől, kik Jezussal valának, kinyujtván kezét,
kihuzta kardját, és rácsapván a főpap szol-
gájára, levágta annak fülét. Akkor monda 53
neki Jezus: Ereszd kardodat helyére; mert
mindnyáján, kik kardot fognak, kard által
vesznek el. Vagy azt véled, hogy nem kér- 54
hetem atyámat, s ád nekem most több,
mint tizenkét ezred angyalt; mikép telje-
sednek tehát az iratok, hogy igy kell lenni.
Azon órában monda Jezus a seregnek: 55
Mint lator ellen jöttetek ki kardokkal és
dorongokkal, hogy megfogjatok; naponkint 56
nálatok ültem tanítván a templomban, és
nem fogtatok meg. Ez pedig mind történt, 57
hogy beteljesedjenek a próféták iratai.
Akkor a tanítványok elhagyván őtet, mind 58
elfutottak. Amazok pedig Jezust fogva 59
tartva, Kajfáshoz, a főpaphoz vezették,

hol az irástudók és vének összegyültek.
60 Péter pedig messziről követé őtet a főpap
pitvaráig, hová bemenvén a poroszlókkal
61 ült, hogy végét lássa. Azalatt a papi főnö-
kök és az egész tanács hamis tanukat ke-
restek Jezus ellen, hogy halálra itéljék
62 őtet; de nem találtak, noha sok hamis tanu
63 állott elő. Végre jött két hamis tanu, bizo-
nyítván: Ez mondotta: leronthatom az Is-
ten templomát, és három nap mulva föl-
64 építem azt. Erre fölkelvén a főpap, monda
neki: Semmit sem felelsz azokra, miket
ezek ellened bizonyítanak? Jezus pedig
65 hallgatott. Továbbá monda neki a főpap:
66 Kényszerítlek az élő Istenre, hogy mond
meg nekünk, te vagy-e Kristus, az Isten
67 fia? Monda neki Jezus: Te mondtad:
mindazonáltal mondom nektek: ezentul
látni fogjátok az ember fiát az Isten di-
csőségének jobbján ülni, és az ég felhőiben
68 eljönni. Erre a főpap meghasítván öltönyét
monda: Káromkodott, mi szükségünk van
még tanukra? Ime, most hallottátok a ká-
romlást; mit itéltek? Azok felelvén mon-
69 dának: Méltó a halálra. Legott arczára
pöktek, nyakcsapásokkal illették, tenye-
rökkel arczul verék mondván: Találd el
Krisztus, ki az, ki arczul csapott? Péter
70 azonban künn ült a pitvarban. Hozzá mene
egy szolgáló mondván: Te is a galileai

Jézussal voltál. De az tagadta mindnyájok 71
előtt mondván: Nem tudom, mit mondasz.
A mint azonban kiment az ajtón, meglátta 72
őt más szolgáló, s monda az ott levőknek:
Ez is a názareti Jezussal vala. És ismét
esküvel tagadta: Nem ismerem az embert.
Kevés idő mulva hozzá mentek a körül- 73
állók és mondának Péternek: Bizony te is
azok közől való vagy; mert a szó-ejtésed
is elárul. Akkor elkezdett átkozódni és
esküdni, hogy nem ismeri azon embert;
mire azonnal megszólalt a kakas. És meg- 74
emlékezett Péter Jezus szaváról, melyet
mondott: mielőtt a kakas szól, háromszor
tagadsz meg engem. És kimenvén keser- 75
vesen sira.

Midőn pedig reggel lett, tanácsot 1
tartottak mind a papi főnökök és a népnek
vénei Jezus ellen, hogy őt halálra itéljék;
és megkötözve elvezették őtet s átadták 2
Pontius Pilatus helytartónak. Akkor látván 3
Judás, ki elárulta őt, hogy el van itélve,
megbánván tettét, visszavitte a harmincz
ezüst pénzt a papi főnököknek és vének-
nek, mondván: Vétkeztem, elárulván az 4
igaz vért; ámde ők mondának: Mi
közünk hozzá, te lássad. Eldobván tehát 5
az ezüstöt a templomban, elvonult és el-
menvén felakasztotta magát. A papi főnö- 6
kök pedig vevén a pénzt, mondának: Nem

szabad azt a kincstárba vetni, mert vér-
nek az ára; miután pedig tanácsot tartot-
7 tak, egy telket vettek rajta a fazokastól
8 az idegenek temetkezésére; azért ama telek
mai napig hakeldamának, azaz vérteleknek
9 mondatik. Akkor beteljesedett, mit Jere-
miás profeta jövendölt, mondván: És vet-
tek harmincz ezüst pénzt, a megbecsültnek
10 árát, kit elbecsültek Izrael fiaitól, és a fa-
zokas telkéért adták azt, mikép nekem
11 meghagyta az Ur. Jezus pedig a helytartó
előtt álla, és kérdezé őt a helytartó mond-
ván: Te vagy-e a zsidók királya? Jezus
12 felele neki: Te mondod; és vádoltatván a
papi főnököktől, és vénektől, semmit sem
13 felelt. Ekkor Pilátus monda neki: Nem
hallod-e mennyit tanusítanak ellened? de
egy szavára sem felelt neki, ugy hogy a
14 helytartó nagyon csodálkozék. Az ünnepen
pedig a helytartó egy foglyot szokott ki-
15 bocsátani a népnek, kit kivántak, s ekkor
egy nevezetes foglya vala, ki Barabbásnak
16 mondaték. Összegyülvén tehát azok, kér-
dezé Pilátus: Kit akartok, hogy bocsássak
el nektek, Barabbást-e vagy Jezust, ki
17 Krisztusnak mondatik: tudta ugyanis, hogy
18 irigységből adták által őtet. Midőn pedig a
birói széken ült, hozzá izent felesége mond-
ván: semmi közöd avval az igazzal; mert
19 ma sokat szenvedtem látásban miatta,

Azonban a papi főnökök és vének rábeszélték a népet, hogy kérje Barabbást, Jezust 20
pedig végeztesse ki. Felelvén pedig a helytartó monda nekik: kit akartok, hogy a 21
kettő közől bocsássak el nektek? kik mondának: Barabbást. Pilátus kérdezé őket: 22
Mit cselekedjem hát Jezussal, ki Krisztusnak mondatik? felelének mindnyájan: Feszíttessék meg! A helytartó monda nekik: 23
Ugyan hát mi gonoszt cselekedett? de azok még inkább kiáltának mondván: Feszíttessék meg. Pilátus látván, hogy semmi sem 24
használ, sőt inkább lázzadás támad: vizet vett, s megmosta kezeit a nép előtt mondván: Én ártatlan vagyok ez igaznak vérétől, ti lássátok. Erre az összes nép felelvén 25
monda: Szálljon vére ránk és fiainkra. Akkor elbocsátotta nekik Barabbást, Jezust 26
pedig, miután megostoroztatá, átadá nekik, hogy megfeszíttessék. Akkor a helytartó 27
vitézei Jezust a tanácsházba vezetvén, összegyüjtötték körülötte az egész csoportot, és levetköztetvén őtet, bibor öltönyt adtak 28
rá, és tövisekből koronát fonván, azt fejére 29
tették, nádat pedig jobb kezébe; azután térdet hajtván előtte gunyolák őtet, mondván: Üdvöz légy zsidók királya; és rá pök- 30
dösvén vevék a nádat, s fejét ütötték vele; továbbá, miután kicsufolták őtet, levették 31
róla az öltönyt, tulajdon ruháiba öltöztet-

32 ték, és vezették a megfeszítésre. Kimenvén
pedig találkoztak Simon nevü czyrenei
emberrel; ezt erőtették, hogy vigye ke-
33 resztjét. És eljöttek Golgotha nevezetü
helyre, mely a koponyák helyét jelenti.
34 Ott epével kevert bort adtak neki inni; de
miután megizlelte nem akarta meginni.
35 Miután pedig megfeszítették őtet, ruháit
elosztották, sorsot vetvén; hogy beteljesed-
jék, mit a próféta mondott igy szólván:
Elosztották ruháimat, és köntösöm fölött
36 sorsot vetettek. És ülvén, őrizék őtet, és
37 feje fölé ragaszták az ő ügyét irásban: Ez
38 Jezus a zsidók királya. Akkor megfeszít-
tetett vele a két lator is, egyik jobbról és
39 a másik balról. A mellette elmenők pedig
káromlák őtet, csóválván fejeiket és mond-
40 ván: Haj, ki lerontod az Isten templomát
és három nap alatt fölépíted azt: szabadítsd
meg magadat: ha Isten fia vagy, szállj le
41 a keresztről. Hasonlag a papi főnökök, az
irástudókkal és vénekkel gunyolólag mon-
42 dának: Másokat megszabadított, önmagát
nem szabadíthatja meg; ha Izrael királya,
szálljon le most a keresztről, és hinni fo-
43 gunk neki. Istenben bizott, szabadítsa meg
most őtet, ha akarja, mert ugy mondotta:
44 Isten fia vagyok. Ugyanavval gunyolák
őtet, a latrok is kik vele együtt feszíttet-
45 tek meg. Hat órától kezdve pedig sötétség

lön az egész földön kilencz óráig, és ki- 46
lencz óra körül Jezus nagy szóval kiálta,
mondván: Eli, Eli lamma sabachthani, azaz:
Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el
engem! Némelyek az ott állókból ezt hallván, 47
mondának: Ez Illést hívja; és azonnal sietvén
egy közölök és vevén a szivacsot, ezt megtölté 48
eczettel, nádszálra tevé, és italra nyujtá
neki. Egyebek pedig mondának: Hadd, 49
lássuk, eljö-e Illés az ő megmentésére.
Jezus pedig ismét nagy szóval kiáltván, 50
kiadta lelkét. És ime a templom függönye 51
ketté hasadt fölétől aljáig, a föld megren-
dült, a sziklák megrepedtek, a sirok meg- 52
nyiltak, és sok szentnek, kik elaludtak
volt, testei föltámadtak, és kimenvén a si- 53
rokból az ő föltámadása után a szent vá-
rosba jöttek és sokaknak megjelentek. A 54
százados pedig, és a kik vele valának Je-
zus őrizetére, látván a földrengést és a
történteket, nagyon megijedtek, mondván:
Valóban Isten fia volt ez. Sok asszony is 55
volt ott, messziről nézvén, kik Jezust Ga-
lileából követék és szolgáltak neki. Azok 56
közt vólt Mária Magdolna, Mária a Jakab
és József anyja, és a Zebedeus fiainak
anyja. Midőn azután este lett, jött egy Jó- 57
zsef nevü arimatheai gazdag ember, ki
szinte Jezus tanítványa vala. Ez bement 58
Pilátushoz, és kérte Jezus testét. Akkor

Pilatus parancsot adott a test átadására.
59 Vevén a testet József, betakará azt tiszta
60 gyolcsba, és saját új sirjába tevé, melyet a sziklában vágott, azután nagy követ hengeríte a sir-
61 nyiláshoz és eltávozék. Ott vala pedig Mária Magdolna és a másik Mária,
62 a sir ellenében ülvén. Más napra, mely a készület után esik, összegyültek a papi főnökök és farizeusok Pilátushoz mondván:
63 Uram, emlékezünk, hogy ama csábító még éltében mondá: három nap mulva föltámadok;
64 őriztessed tehát a sirt harmadnapig, nehogy tanítványai jőjenek és ellopják őtet, és a népnek mondják: föltámadott hallottaiból, és az utóbbi hiba roszabb lesz az
65 előbbinél. Pilátus felele nekik: Vannak őreitek, menjetek, őrizzétek, a mint jónak
66 tartjátok. Azok pedig elmenvén megerősítették a sirt őrökkel, és a követ lepecsételték.

Nagy kedden.

Intelem. Jeremiás prof. 11, 18—20.

18 Ama napokban monda Jeremiás: Uram, te megmutattad nekem és megtudtam; akkor mu-
19 tattad meg nekem törekvéseiket. Én pedig ha-

sonlóvá lettem a szelid bárányhoz, mely a megölésre vitetik; s nem tudtam, hogy terveket koholtak ellenem, mondván: Tegyünk fát az ő kenyerébe, és gyomláljuk ki őtet az élők földéről, s az ő neve ne legyen többé emlékezetben. Te pedig seregek Ura, a ki igazán itélsz, s megvizsgálod a veséket, és sziveket, hadd lássam bosszuállásodat rajtok; mert neked jelentettem meg ügyemet Uram Istenem. 20

A mi Urunk Krisztus Jezus kinszenvedése.

Szent Márk előadása szerint 14, 1—72. 15, 1—46.

Az időben két nap mulva husvét és a kovásztalanok ünnepe fogott lenni, és a főpapok és irástudók alkalmat kerestek, hogy Jezust álnokul megfoghassák, és megöljék. 1
Mondának pedig: Ne az ünnepnapon, ne talán lázadás legyen a nép között. És midőn Bethániában a poklos Simon házában vala, és letelepedett, jött egy asszony, ki alabastrom edényben drága valódi nard kenetet hozván, az alabastromot eltöré, s kiönté annak fejére. 2
Némelyek ezért neheztelének magukban, mondván: minek történt a kenetnek e vesztegetése, el lehetett volna e kenetet adni több mint háromszáz tizesen, és a szegényeknek adni; s bosz- 3

4 szonkodának rá. Jezus pedig monda: Hagyjátok őt, miért bántjátok? jót cselekedett
velem; hisz mindig vannak veletek szegények, és mikor akartok, jót tehettek velök:
5 de én nem leszek mindig nálatok; a mit ez tehetett, azt megtette, eleve testemet
6 megkente temetésemre; bizony mondom nektek: valahol az evangelium hirdettetni fog az egész világon, az is, mit ez cselekedett, elbeszéltetik az ő emlékezetére.
7 Azután az iskarioti Judás, egy a tizenkettő közöl elment a főpapokhoz, hogy elárulja
8 őt nekik. Kik hallván örültek és igérték,
9 hogy pénzt adnak neki. Ez pedig alkalmat keresett, mikép adhatná őtet könnyen ke-
10 zeikbe. A kovásztalanok első napján, mikor husvétet áldozának, kérdezék őt tanítvá-
11 nyai: Hová akarod, hogy menjünk és készítsünk neked, hogy egyed a husvétet:
12 És küldött kettőt a tanítványok közöl, mondván nekik: Menjetek a városba, ott elétek jő bizonyos ember egy korsó vizet vivén, kövessétek őtet, és akárhol tér be,
13 mondjátok a ház urának: A mester izeni: hol van ebédlőm, hol a husvétet tanítvá-
14 nyaimmal együtt elköltsem. Az majd nektek mutat nagy terített ebédlőt; ott ké-
15 szítsetek nekünk. És elmenvén tanítványai, a városba értek, s ugy találták, mikép mondta nekik, és elkészítették a husvétet.

Midőn pedig este lett, eljött a tizenkettővel. Letelepedés után mig evének, Jezus monda: Bizony mondom nektek: egy közőletek elárul engem, a ki velem eszik. Erre azok szomorkodni kezdtek, és őtet egyenkint kérdezék: Valljon én-e? Ki monda nekik: Egy a tizenkettő közől, ki velem tálba mártja kezét. Az ember fia elmegy ugyan, miként irva vagyon felőle: de jaj az embernek, ki által az ember fia elárultatik; jobb lett volna neki, ha nem született volna az az ember. Midőn evének, vevé Jezus a kenyeret, és megáldván megszegé, és nekik nyujtá mondván: Vegyétek, ez az én testem. És vevén a poharat, hálát adván, nekik adá, s ittak belőle mindnyájan, és monda nekik: Ez az én vérem, az új testamentom vére, mely sokakért kiontatik; bizony mondom nektek, már nem iszom a szőllőnek e terméséből azon napig, mikor az újat iszom Isten országában. És dicséretet mondván, kimentek az olajfák hegyére. Ekkor monda nekik Jezus: Mindnyájan megbotránkoztok bennem ez éjjel, mert irva vagyon: Megverem a pásztort, és elszélyednek a juhok; hanem föltámadásom után előttetek megyek Galileába. Péter erre monda neki: Habár mindnyájan megbotránkoznak benned: de én nem. Jezus pedig monda neki: Bizony mondom neked, hogy

te ma éjjel, mielőtt a kakas kétszer szól,
29 háromszor tagadsz meg engem. De az még
többet mondott: Ha meg kell is veled hal-
30 nom, nem tagadlak meg. Hasonlag nyilat-
31 koztak mindnyájan. És eljönnek a majorba,
melynek neve Getszemani, s ő monda taní-
tványainak: Üljetek itt, mig imádkozom;
s maga mellé vevén Pétert Jakabot és Já-
32 nost, elkezdett félni, és búba merülni: és
monda nekik: Szomoru az én lelkem mind
halálig; maradjatok itt és virraszszatok.
33 Azután egy kevessé előbbre menvén, föld-
re borult és imádkozék, hogy, ha lehet,
34 muljék el tőle ez az óra, és monda: Abba
atyám, neked minden lehetséges, vidd el
35 tőlem e poharat; azonban legyen nem a mit
36 én akarok, hanem a mit te. És jött és alva
találta őket; monda tehát Péternek: Si-
mon alszol? nem birtál egy óráig virrasz-
37 tani? virraszszatok és imádkozzatok, hogy
kisértetbe ne essetek, a lélek ugyan kész,
38 de a test erőtlen. Ismét elmenvén, ugyan-
azon szavakkal imádkozott, és visszatérvén
megint alva találta őket, mert szemeik meg-
nehezedtek, és nem tudták, mit feleljenek
39 neki. Jött harmadszor is, és monda nekik:
40 alugyatok már és nyugodjatok. Elég; itt
41 az óra; ime az ember fia a bünösök kezei-
be adatik; keljetek föl; menjünk, ihol a
42 ki engem elárul, közel van. Míg ő szóla,

elérkezett az iskarioti Judas, egy a tizenkettő közől, s vele nagy sereg kardokkal, dorongokkal, a főpapoktól, irástudóktól és vénektől. Továbbá az áruló jelt adott nekik, mondván: Kit majd megcsókolok, ő az, fogjátok meg, és ovatosan vezessétek. A mint odaért, azonnal hozzámenvén monda: Üdvöz légy Mester, és megcsókolta őtet, mire azok rávetették kezeiket és megfogták. Egy valaki pedig a körülállók közől kardot rántván, a főpap szolgájához csapott s levágta fülét. Ekkor Jezus felelvén monda nekik: Mint lator ellen, ugy jöttetek ki kardokkal és dorongokkal engem megfogni; napokint nálatok valék a templomban, tanítván; s nem fogtatok meg. De hogy beteljesedjenek az iratok. Akkor tanítványai elhagyván őtet, mind elfutottak. Egy ifju pedig követé őtet, gyolcscsal levén befödve meztelensége, és megfogták őtet; ámde az eldobván a gyolcsot, meztelenül futott el tőlök. Azután Jezust elvezeték a főpaphoz, hová összegyültek mind a papok és irástudók és vének. Péter pedig messziről követé őtet egészen be a főpap pitvarába, és a poroszlókkal együtt ült a tüznél, melegedvén. A főpapok pedig és az egész tanács tanukat kerestek Jezus ellen, hogy őt halálra itéljék; de nem találtak; mert sokan hamis tanuságot tettek ellene, és ta-

43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56

nuságtételeik nem voltak megegyezők.
57 Azonban némelyek fölkelvén hamis tanuságot hoztak ellene, mondván: mi hallottuk őtet így szólni: én elbontom ezt a templomot, kézek müvét, és három nap
58 alatt mást építek, nem kezek müvét. És
59 nem vala tanuságuk megegyező. A főpap pedig fölállván közöttük, kérdezé Jézust, mondván: Semmit sem felelsz-e azokra,
60 melyek ezek által ellened fölhozatnak? Ő
61 pedig hallgatott és semmit sem felelt. Ismét kérdezé őtet a főpap mondván neki:
62 Te vagy a Krisztus, az áldott Istennek fia?
63 Erre Jézus felele neki: Én vagyok, és látni fogjátok az ember fiát az Isten hatalmának jobbján ülni, és az égi felhőkben el-
64 jönni. Erre a főpap meghasítván ruháját, monda: Mi szükségünk van még tanukra? hallottátok a káromlást: mit itéltek? Kik mindnyájan elitélték őtet halálra méltónak.
65 És kezdték őt némelyek pökdösni, arczát befödni, nyakcsapásokkal illetni és mondani
66 neki: Találd el; és a poroszlók arczul ver-
67 ték őtet. Azalatt, midőn Péter a pitvarban lenn álla, jött egy a főpap szolgálói közül,
s látá Pétert, hogy melegedett; kit megnézvén, monda: Te is a názareti Jézussal va-
68 lál; de az tagadta, mondván: Sem nem értem, sem nem tudom, mit mondasz: s ki-
69 ment a pitvar elé, és a kakas szólt. A

mint ismét egy szolgáló látta őtet, monda a körülállóknak: hogy ez azok közől való. De ő megint tagadta. Kevés időre újra 70
mondák a közel állók Péternek: Valóban azok közől való vagy; mert hisz galileai vagy. Az pedig elkezdett átkozódni és es- 71
küdni: Nem ismerem az embert, kiről beszéltek; mire azonnal újra szólt a kakas. És megemlékezett Péter az igéről, melyet 72
Jezus monda neki: mielőtt a kakas kétszer szól, háromszor tagadsz meg engem. És elkezdett sírni.

Továbbá mindjárt reggel tanácsot tart- 1
ván a főpapok a vénekkel, irástudókkal, és egész törvényszékkel, megkötözve vezették Jezust és átadták Pilátusnak. Pilá- 2
tus őt kérdezte: Te vagy a zsidók királya? mire az felelvén monda neki: Te mondod. A főpapok azonban sokról vádolván őtet, 3
Pilátus újra kérdezte mondván: Semmit sem felelsz-e? lásd mennyiről vádolnak. Ámde Jezus többé semmit sem felelt, ugy 4
hogy Pilátus csodálkozék. Ünnepnapon pe- 5
dig szokott volt egyet a foglyok közől kibocsátani, akárkit kivántak; s most volt egy Barabbás nevezetü, ki a lázítókkal együtt került a fogságba, miután a lázadásban gyilkosságot követett el. A mint 6
tehát a sereg fölment, kezdé kérni a kibocsátást, mikép a helytartó mindig

7 meg szokta nekik tenni. Pilátus pedig fe-
lelvén monda: Akarjátok-e, hogy elbocsás-
sam nektek a zsidók királyát? mert tudta,
hogy a főpapok irigységből adták őtet ke-
8 zeibe. A papi főnökök pedig fölbujtották a
népet, hogy inkább Barabbást ereszsze el
nekik; de Pilátus ismét felelvén monda ne-
kik: Mit akartok tehát, hogy a zsidók ki-
9 rályával tegyek? azok ismét kiáltának: Fe-
10 szítsd meg őtet. Pilatus pedig kérdezé őket:
De hát mi gonoszt cselekedett: Erre azok
még inkább kiáltának: Feszítsd meg őtet.
11 Végre Pilátus a népnek eleget akarván ten-
ni, elbocsátotta Barabbást, Jezust pedig
megostorozva kezeikbe adá, hogy megfe-
12 szíttessék. A vitézek azután a tanácsház
pitvarába vezették őtet, és összegyűjtvén
13 az egész csoportot, biborba öltöztették; azu-
tán tövisből font koronát tettek föl neki, s
14 kezdék őt üdvözölni: Üdvöz légy zsidók
királya, fejét náddal verék, pökdösék őtet,
15 és térdet hajtván, imádák őtet. És miután
megcsufolták őtet, levették róla a biboröl-
tönyt, és saját ruháiba öltöztetvén, kivezet-
16 ték, hogy megfeszítsék őtet. És a mellettök
elmenő czyrenei Simont, ki a majorból jött,
Alexander- és Rufusnak atyját kényszerí-
17 tették, hogy a keresztet vigye. Elvezették
tehát őtet Golgotha hegyére, mi a kopo-
18 nyák helyét jelenti. Ott myrrhával kevert

bort adtak neki italul, de nem fogadta el.
Legott megfeszítvén őtet, elosztották ru- 19
háit, sorsot vetvén rájok, hogy ki mit vi-
gyen el. Három óra vala pedig, hogy meg- 20
feszítették őtet, és ügyének czímirata ez
vala: A zsidók királya. Vele együtt két la- 21
tort is megfeszítettek, egyiket jobb, a má-
sikat bal felül. S beteljesedett az irat, mely 22
igy szól: És a gonoszok közé számláltatott.
Az arra menők pedig káromlák őtet, s feje- 23
iket hajtogaták mondván: Hej, ki lerontod
az Isten templomát, s három nap alatt föl-
építed: szabadítsd meg magadat, leszáll-
ván a keresztről. Hasonlag a főpapok is gu- 24
nyolódván az irástudókkal együtt egymás-
hoz mondának: Másokat megszabadított, ön- 25
magát meg nem szabadíthatja. Krisztus az 26
Izrael királya szálljon le most a keresztről,
hogy lássuk és higyünk. Azok is, kik vele 27
együtt megfeszíttettek, gunyolódtak fölötte.
Hat órakor pedig sötétség lőn az egész 28
földön, kilencz óráig; és kilencz órakor Je- 29
zus nagy szóval fölkiálta mondván: Eloi,
Eloi lamma sabacthani, minek az értelme:
Istenem, Istenem miért hagytál el engem! 30
Némelyek a körülállok közül ezt hallván, 31
mondának: Ime Illést hívja. Egy pedig sza- 32
ladván, és a szivacsot eczettel megtöltvén,
és nádszálra tüzven, italt adott neki, mond-
ván: Hadd lássuk, eljő-e Illés az ő leszál- 33

34 lítására. Jezus pedig nagy szót bocsátván
35 ki, kiadta lelkét. Erre a templom függönye
36 ketté hasadt, fölétől aljáig. A százados pedig látván, ki átellenben álla, hogy igy ki-
37 áltva adta ki lelkét, monda: Valóban ez em-
38 ber Isten fia volt. Asszonyok is nézték messziről, kik között volt Mária Magdolna és Mária a kisebbik Jakabnak és Józsefnek anyja, és Szalóme, kik, midőn Galileában tartózkodék, követék őt és szolgálának neki, és mások sokan, kik vele együtt
39 mentek föl Jeruzsalembe. Midőn aztán este lett (tudnillk az előkészület napján, mely szombat előtt esik), jött az arimatheai József, tekintélyes tanácsnok, ki maga is az
40 Isten országát várta, és bátran bement Pi-
41 látushoz, és kérte Jezus testét. Pilátus pe-
42 dig csodálkozék, hogy meghalt-e már; és
43 előhiván a századost kérdezte, valljon meg-
44 halt-e már, mit megtudván a századostól,
45 Józsefnek ajándékozá a testet. József pedig gyolcsot vásárolván, és levevén őt be-
46 takarta gyolcsba, és a sziklából kivágott sírba tevé, nyilásához követ hengerítvén.

Nagy szerdán.

I. Intelem. Izaiás prof. 62, 11. 63, 1—6.

Ezt mondja az Ur Isten: Mondjátok meg Szion 11
leányának: Ime, a te Üdvözítőd eljő, ime jutalma vele van.

Kicsoda az, ki Edomból jő, megfestett ru- 1
hában Bozrából? Ezen ékes az ő öltözetében,
ki erejének teljében lépdel? Én vagyok, a ki 2
igazságot hirdetek, védő vagyok, és megszabadítok. Miért veres tehát a te öltözeted, s ruháid 3
olyanok, mint a sajtóban tiprókéi: A sajtót
egyedül nyomtam, s a nemzetek közől senki
sincs velem; megtapodtam őket bosszuságomban, 4
s megtiprottam haragomban, s vérök ruhámra
fecskendezett, s minden öltözetemet megrutítottam. Mert a bosszuállásnak napja szivemben van, 5
és megszabadításom esztendeje eljött. Körültekintettem, de nem volt segítő, kerestem, de
nem vott a ki segített volna: azonban saját karom szabadított meg, és enharagom segített rajtam. És tiportam a népeket bosszuságomban; 6
megrészegítettem őket haragomban, s földre terítém erejeket. Az Ur irgalmairól megemlékezem,
dicséretet mondok az Urnak mindenekért, miket
nekünk adott Urunk Istenünk.

II. Intelem. Izaiás próféta 53, 1—12.

Ama napokban mónda Izaiás: Uram! ki hitt 1
annak, a mit tőlünk hallott? s az Ur karja kinek jelentetett meg? És fölnevekedik, mint a

vesszőszál előtte, s mint a gyökér a szomjazó
2 földből. Nincs neki szine, sem ékessége, hogy
néznők őtet; nincs tekintete, hogy kivánnók
őtet, a megutáltatottat, és legalábbvalót az em-
berek között, a fájdalmas férfiut, ki bajait türni
szokta, kinek arcza mintegy el vala rejtve, ő
3 pedig megvetve, azért rá sem figyeltünk. Való-
ban a mi nyavalyáinkat ő viselte, s a mi fájdal-
mainkat magára vállalta; mi pedig őtet mintegy
poklosnak tartottuk, kit Isten megvert, és meg-
4 alázott. De ő a mi gonoszságainkért sebesíttetett
meg, a mi büneinkért sanyaríttatott meg, a
mi békességünkért sulyosodott rá fenyítés, az
5 ő kékei által gyógyultunk meg. Mindnyájan té-
velygtünk, mint a juhok, kiki a maga utjára
tért, és az Ur rá rakta mindnyájunknak büneit.
6 Föláldoztatott, mert maga akarta, nem nyitotta
föl száját; halálra vitetik mint a juh, s elnémul
mint a bárány az őtet nyiró előtt, és meg nem
7 nyitja száját. Nyomoruságból és itéletből vitetett
el; ki beszélhetí el nemzetségét? Mert kiirta-
tott az élők földéről, és népem büne miatt ver-
8 tem meg őtet. Istenteleneket ád az ő eltemeté-
9 seért, és gazdagot halálaért; mert roszat nem
cselekedett, sem álnokság nem volt szájában.
Az Ur meg akarta őtet rontani szenvedés által:
de ha a bünökért feláldozza életét, soká tartó
sarjadékokat fog látni, és az Ur akarata ő általa
10 végrehajtatik. Azért, hogy szenvedett lelke, fogja
11 azt látni, s megelégszik; az ő tanítása által fog
az én igaz szolgám sokakat igazakká tenni, s
12 büneiket ő hordozza. Azért sokat adok neki osz-
tályrészül, és az erősek zsákmányát osztja el,
mivelhogy halálra adta életét, és gonoszok közé
számláltatott; és ő sokaknak büneit hordozta
és a bünösökért könyörgött.

A mi Urunk Krisztus Jezusnak kinszenvedése.

Szent Lukács előadása szerint, 22, 1—71. és 23, 1—53.

Az időben közelgetett a kovásztalanok ünnepe, mely husvétnek mondatik, és alkalmat kerestek a főpapok és irástudók, hogyan öljék meg Jezust, de féltek, a köznéptől. Azalatt a sátán megszállotta Judást, ki iskáriotinak neveztetett, egy a tizenkettő közől; és elmenvén értekezett a papi főnökökkel és tisztviselőkkel, mikép adja őtet kezeikbe, kik örültek és pénzadományt fogadtak neki, ő pedig szavát adta; keresvén alkalmat, hogy népcsoportozás nélkül adja őtet kezeikbe. Eljött azonban a kovásztalanok napja, melyen meg kellett ölni a husvétet; küldé tehát Pétert és Jánost, mondván: Elmenvén készítsétek el nekünk a husvétet, hogy együnk. Azok pedig mondának: Hol akarod, hogy készítsük? és felele nekik: Ime, a mint bementek a városba, előtökbe jő bizonyos ember egy korsó vizet vivén, kövessétek őt a házba,

hova bemegy, s mondjátok a ház gazdá-
8 jának: a mester izeni neked: hol van a szál-
lás, hol a husvétet tanítványaimmal együtt
9 elköltsem? És az majd mutat nektek egy
10 nagy terített ebédlőt, ott készítsetek. El-
menvén tehát ugy találák, mikép nekik
11 mondotta, s elkészítették a husvétet. És
mikor meglett az óra, letelepedett és a
tizenkét apostol vele együtt, s monda ne-
kik: Kivánva kivántam e husvétet veletek
12 megenni, mielőtt szenvedjek: mert mon-
dom nektek, hogy ezentul nem eszem be-
lőle, mig be nem teljesedik Isten országá-
13 ban. És vevén a poharat, hálát adott mond-
ván: Vegyétek és oszszátok el magatok
14 közt; mert mondom nektek, hogy nem
iszom a szőllő terméséből, mig Isten or-
15 szága el nem jő. Azután vevén a kenyeret,
hálát adott, megszegte és nekik adta mond-
16 ván: Ez az én testem, mely értetek ada-
tik; ezt cselekedjétek az én emlékezetem-
re; hasonlag, a poharat is, miután vacso-
rált, mondván: Ez a pohár az új testamen-
tom az én véremben, mely értetek kionta-
17 tik. Azonban ime árulómnak a keze velem
18 van az asztalon. Az ember fia a végzet
szerint elmegy ugyan: mindazonáltal jaj
19 az embernek, ki által elárultatik. És ők
kezdtek kérdezkedni magok között, ki az
20 közölük, ki ezt cselekedni fogja. Versen-

gés is lőn közöttük, ki tekintendő nagyobbnak közöttük; mire ő monda: A nemzetek 21
királyai uralkodnak rajtok, és kik hatalommal birnak fölöttük, jótevőknek hivatnak, de
ti nem ugy, hanem a ki nagyobb köztetek,
legyen mint a kisebb és a ki elüljáró, mint
a szolga; mert ki nagyobb, a ki letelepedik
vagy a ki szolgál? nemde ki letelepedik: 22
én pedig köztetek ugy vagyok, mint a ki
szolgál; de ti végig velem maradtatok vi- 23
szontagságimban, azért én iz elrendelem
nektek, mikép Atyám elrendelte nekem az
országot, hogy egyetek és igyatok asztalomon az én országomban, és üljetek királyi székeken, itélvén Izraelnek tizenkét
nemzetségét. Továbbá monda az Ur: Simon, 24
Simon, ime a sátán megkivánt benneteket,
hogy megrostáljon mint a buzát, de én könyörögtem éretted, hogy el ne veszszen a
te hited, te is egykor megtérvén erősítsd
meg feleidet; ki felele neki: Uram kész 25
vagyok veled mind börtönbe, mind halálra
menni. Ő ellenben monda: Mondom neked 26
Péter, nem fog szólni ma a kakas, mielőtt
háromszor eltagadd, hogy ismersz. Azután 27
monda nekik: Mikor erszény, táska és saru
nélkül küldtelek titeket, valljon hiányzott-e
valamitek? Kik felelének: semmi sem. 28
Monda tehát nekik: De most, kinek erszé- 29
nye van, vegye magával, hasonlag a táskát

is, kinek pedig nincs, adja el öltönyét és
30 vegyen kardot, mert mondom nektek: hogy
még ennek is, mi irva vagyon, be kell tel-
jesedni: és a gonoszok közé számláltatott;
mert a mik rólam szólnak, véget értek.
31 Azok pedig mondának: Uram, ime itt van
32 két kard; ki felele nekik: Elég. És kimen-
vén, szokása szerint az olajfák hegyére
méne, a tanítványok pedig követék őtet.
33 És miután eljött a helyre, monda nekik:
Imádkozzatok, hogy kisértetbe ne essetek.
34 Ő pedig elvált tőlök szinte egy ködobás-
nyira, és térdet hajtva imádkozék, mond-
ván: Atyám, ha akarod, vedd el tőlem e po-
35 harat; azonban ne az én akaratom legyen,
36 hanem a tied. Megjelent pedig neki egy
37 angyal az égből, bátorítván őtet. És halál-
tusára válván, hosszasabban imádkozék, és
verítéke olyan lett, mint a földre folyó vér
38 cseppjei. Miután pedig fölkelt, és tanítvá-
nyaihoz jött, alva találta őket szomoruság
39 miatt. És monda nekik: Mit alusztok? kel-
jetek föl, imádkozzatok, hogy kisértetbe ne
40 essetek. Mig ő szóla, ime a csoport, és a
ki Judásnak nevezteték, egy a tizenkettő
közől, előttök jövén, Jezushoz közeledék,
hogy megcsókolja őtet. Jezus pedig monda
41 neki: Judás, csókkal árulod-e el az ember
fiát? Látván pedig a körülötte állók azt
mi történni fogott; mondának neki: Uram,

vágjunk-e karddal? És egy közölük a fő- 42
pap szolgájára csapott, s elvágta annak
jobb fülét. Felelvén pedig Jezus monda: 43
Hagyjatok föl evvel, s illetvén fülét, meg-
gyógyította a szolgát. Egyszersmind a hoz- 44
zájött papi főnökökhöz, templom tisztjeihez
és vénekhez monda Jezus: Szinte mint
latorhoz jöttetek ki kardokkal és doron-
gokkal, midőn naponkint veletek valék a 45
templomban, nem nyujtottátok ki kezeite-
ket ellenem, de ez a ti órátok és a sötét-
ség hatalma. Megfogván tehát őtet, elve- 46
zették a főpap házához; Péter pedig mesz-
sziről követé őket, és a pitvar közepén
tüz levén gyujtva, amazok körülötte állván,
Péter köztük vala; kit midőn egy szolgá- 47
ló a világnál ülni látott, és szemre vett,
monda: Ez is vele volt; de az megtagadta 48
őtet mondván: Asszony, nem ismerem 49
Kevés időre más látván őtet, monda: Te 50
is azokból való vagy; Péter pedig felele:
Ó ember, nem vagyok. És szinte egy órai 51
köz után más valaki erősíté, mondván:
Valóban ez is vele volt, hisz galileai. Erre 52
Péter monda: Ember, nem tudom, mit
mondasz. Mig ő szóla, legott fölszólalt a 53
kakas. Az Ur pedig megfordulván rátekin- 54
te Péterre, és megemlékezett Péter az Ur
szaváról, mikép mondotta, hogy mielőtt a
kakas szól, háromszor tagadsz meg engem;

55 és kimenvén Péter, keservesen sira. A fér-
fiak pedig, kik fogva tartották őtet, csufol-
ták és verték, befödték és ütötték arczát,
56 és kérdezék őtet, mondván: Találd el ki
57 az, ki téged megütött? és sok mást káromló-
58 lag szóltak ellene. A mint aztán nappal
lett, egybegyültek a nép vénei, papi főnö-
kök és irástudók, és törvényszékök elé ve-
59 zették, mondván: Ha te vagy a Krisztus,
60 mondd meg nekünk, és felele nekik: Ha
megmondom, nem hiszitek, ha pedig kér-
61 dést is teszek, nem feleltek, sem el nem
62 bocsátotok. Ezentul pedig az ember fia
ülni fog az Isten hatalmának jobbja felül.
63 Erre mindnyájan mondának: Te tehát Is-
64 ten fia vagy? ki felele: Ti mondjátok, hogy
65 az vagyok. Azok viszont mondának: Mi
szükségünk van még tanukra, hisz magunk
66 hallottuk szájából. És fölkelvén mind a so-
kaság, Pilátushoz vezették őtet, hol vádol-
67 ni kezdték mondván: Erről tapasztaltuk,
hogy nemzetünket bujtogatja, és a császár-
nak adót fizetni nem enged, és magát Krisz-
68 tus királynak állítja. Pilátus tehát kérdezé
69 őtet, mondván: Te vagy a zsidók királya?
70 ki felelvén monda neki: Te mondod. To-
vábbá Pilatus a papi főnököknek és nép-
seregnek monda; Semmi törvényszegést
71 nem találok ez emberben. Ámde azok erő-
sebben sürgeték mondván: Fölindítja a

köznépet egész Judeában. Galileától kezdve egész idáig. Pilátus Galileát hallván, 1
kérdezte, valljon galileai ember-e, és a
mint megtudta, hody Herodes hatósága alá
tartozik, elküldé őtet Herodeshez, ki ma-
ga is azon napokon Jeruzsalemben tartóz-
kodék. Herodes látván Jezust nagyon meg 2
örült, mert már sok idő óta kivánta látni,
mivel sokat hallott felőle s reménylé hogy
majd valami csodajelt lát általa véghez vi-
tetni. Kérdezé pedig őtet sok beszéddel, 3
de ő semmit sem felelt neki. Ott álltak a 4
főpapok és irástudók is állandón vádolván
őtet. Herodes pedig megveté őtet seregé- 5
vel együtt, fehér ruhába öltöztetvén kigu-
nyolá és visszaküldé Pilátushoz. Ugyan- 6
azon napon Herodes és Pilátus összebarát-
koztak, mert előbb egymás ellenségei va-
lának. Pilátus egybehiván a papi főnököket, és 7
tisztviselőket, és a népet, monda nekik: Ide 8
hoztátok ezt az embert, mint népcsábítót, és
ime én előttetek vizsgálván semmi törvény-
szegést nem találtam ez emberben azokra
nézve, melyekről vádoljátok; sőt Herodes 9
sem; mert oda usasítottalak benneteket, és 10
ime halálra méltó semmi sem történt rajta;
megveretvén tehát elbocsátom őtet. Kellett 11
pedig neki az ünnep folytán egyet elboc-
sátani: az egész sereg tehát együtt föl 12
kiáltott mondván: Végezd ki ezt, és bo-

13 csásd el nekünk Barabbást; ki némi, a
városban elkövetett lázadás és gyilkosság
14 miatt, záratott börtönbe. Pilátus azonban
ismét szólt a néphez, Jezust el akarván
15 bocsátani; de azok kiáltozának mondván:
16 Feszítsd meg, feszítsd meg őtet. Az har-
madszor is monda nekik: De hát mi go-
17 noszt cselekedett ez? semmi halálra mél-
tó törvényszegést nem találok benne; meg-
18 veretem tehát és elbocsátom; de azok
sürgeték, hangos szóval követelvén, hogy
feszíttessék meg, és elhatalmasodtak sza-
19 vaik. Pilátus legott ítéletet hozott, hogy
20 legyen meg kivánatuk. Elbocsátotta tehát
nekik azt, ki gyilkosság és lázadás miatt
vettetett börtönbe, Jezust pedig akaratuk-
21 nak odaengedte. És midőn vezeték őtet,
egy a majorból jövő Simon nevü czyrenei
embert ragadtak meg, és rátették a ke-
22 resztet, hogy vigye Jezus után. És nagy
népsereg követé őtet, sok asszonynyal
együtt, kik siránkoztak és keseregtek fö-
23 lötte. Jezus pedig hozzájok fordulván
monda: Jeruzsalem leányai ne sirassatok
engem, hanem tinmagatokat sirassátok és
fiaitokat, mert ime eljönnek a napok, me-
24 lyeken mondják: boldogok a magtalanok,
és a méhek, melyek nem szültek, és az
25 emlők, melyek nem szoptattak. Akkor kez-
dik mondani a hegyeknek: szakadjatok,

ránk, és a domboknak: takarjatok be: 26
mert ha a zöld fával ezt cselekszik, a szá-
razzal mi fog történni? Vele együtt más 27
két gonosztévő is vezettetett, hogy kivé-
geztessenek. És miután eljöttek a helyre, 28
mely Kálváriának mondatik, ott megfeszí-
tették őtet, és a latrokat, egyiket jobb,
másikat bal felül. Jezus pedig monda: 29
Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tud- 30
ják mit cselekesznek. Elosztván azután ru- 31
háit, sorsot vetettek. A nép pedig álla, 32
nézvén, és kineveték őtet a főnökök velök
mondván: Másokat megszabadított, önma- 33
gát szabadítsa meg, ha ez Krisztus, az Is-
tennek választottja. A vitézek is hozzá- 34
menvén csufolták őtet és eczettel kínálták
mondván: Ha te vagy a zsidók királya: 35
szabadítsd meg magadat. Egyszersmind 36
czímirat volt felőle irva görög, latin és
zsidó betükkel: Ez a zsidók királya. To- 37
vábbá egyik a fölfüggesztett latrok közül
káromlá őtet mondván: Ha te vagy a 38
Krisztus, mentsd meg magadat és minket;
felelvén pedig a másik megdorgálá őtet 39
mondván: te sem féled az Istent, holott 40
ugyanazon elitéltetésben vagy? Mi ugyan 41
igazságosan, mert cselekedeteinkhez méltó
díjt veszünk, de ez semmi gonoszt sem
cselekedett. És monda Jezusnak: Uram 42
emlékezzél rólam, ha országodba jutsz.

43 Jezus felelt neki: Bizony mondom neked:
44 ma velem leszesz a paradicsomban. Mint-
egy hat óra vala, és sötétség lőn az egész
45 földön kilencz óráig. Elsötétedett a nap,
a templom függönye ketté hasadt, és Je-
46 zus nagy szóval kiáltván monda: Atyám,
47 kezeidbe ajánlom lelkemet. Ezeket mond-
48 ván kiadta lelkét. A százados látván a mi
történt, Istent dicsőíté mondván: Valóban
49 ez ember igaz volt; és azoknak egész
serege, kik együtt ott voltak e látványon,
s a történteket látták, mellöket verve tér-
50 tek vissza. Minden ismerősei pedig és az
asszonyok, kik követték őt Galileából,
51 messzire állának ezeknek látására. És ime
egy József nevü férfiu, tanácsnok, jó és
igaz férfiu, ki nem értett egyet itéletök-
és cselekvényeikkel, Arimatheából, Judea
városából származván, ki maga is Isten
52 országát várá, Pilátushoz ment, és kérte
Jezus testét, melyet levevén, gyolcsba ta-
53 kará, és egy kivágott sirba tette, melybe
még senki sem vala helyezve.

Nagy csütörtökön.

Intelem. Sz. Pál a korinth. I. lev. 11, 20—32.

Atyámfiai! Midőn egybegyültök, már nem az 20
Ur vacsoráját eszitek; mert kiki a maga vacsoráját viszi az evésre; és némelyik ugyan éhezik,
a másik pedig részeg. Nincsenek-e házaitok az 21
evésre és ivásra, vagy az Isten egyházát megvetitek, és megszégyenítitek azokat, kiknek
nincs? Mit mondjak nektek? Dicsérjelek-e ti 22
teket? ebben nem dicsérlek. Én tudnillik az Ur- 23
tól vettem, a mit át is adtam nektek, hogy az Ur Jezus, a mely éjjel elárultaték, vevé a kenyeret és hálát mondván megszegé, és monda:
Vegyétek és egyétek, ez az én testem, mely ér- 24
tetek adatik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Hasonlag a poharat, miután vacsorált, 25
mondván: Ez a pohár az új testamentom az én véremben, ezt cselekedjétek, valahányszor iszszátok, az én emlékezetemre. Mert valahányszor 26
eszitek e kenyeret, és iszszátok e poharat, az Urnak halálát jelentitek, mig el nem jő. Valaki 27
tehát eszi e kenyeret, vagy iszsza az Ur poharát méltatlanul: vétkezik az Ur teste és vére 28
ellen. Viszgálja tehát önmagát az ember, és ugy 29
egyék a kenyérből; és igyék a pohárból; mert a ki méltatlanul eszik és iszik itéletet eszik és iszik magának, meg nem különböztetvén az Ur testét. Azért van köztetek sok beteg és gyenge 30
és sokan alusznak. Ha minmagunkat megitélnők, 31
bizonyára nem itéltetnénk. Ha pedig itéltetünk, 32
az Ur által büntettetünk, hogy e világgal együtt el ne itéltessünk.

Evangelium. Sz. János 13, 1—15.

1 Husvét ünnepnapja előtt tudván Jezus,
hogy eljött órája, hogy e világból az Atyá-
hoz menjen, mivel szereté övéit, kik e vi-
2 lágon valának, végig szerette őket. És a
vacsora megtörténvén, miután az ördög
már megvesztegeté Judásnak, az iskarioti
Simon fiának szivét, hogy elárulja őtet,
tudván, hogy az Atya mindent kezeibe
adott, hogy Istentől jött és Istenhez megy
vissza, fölkel a vacsorától, leteszi köntösét,
3 és vevén a kendőt átövezte magát. Azután
vizet öntvén a medenczébe, elkezdé mosni
tánítványainak lábait, és letörölni a ken-
4 dővel, melylyel övezve vala. Eljött tehát Si-
5 mon Péterhez. És Péter monda neki:
6 Uram, te mosod-e lábaimat? Jezus felel-
vén monda neki: A mit én cselekszem, te
7 most nem tudod, de megtudod azután. Pé-
ter monda neki: Nem fogod mosni lábai-
8 mat soha. Jezus felele neki: Ha nem
9 moslak meg, nem lesz részed velem. Erre
Simon Péter: Uram, ugymond, ne csak
10 lábaimat, hanem kezeimet és fejemet is.
11 Jezus monda neki: A ki meg van mosva
nincs szüksége, hanem hogy lábait mossa
12 meg, és egészen tiszta lesz. Ti is tiszták

vagytok, de nem mindnyájan; mert tudta 13
ki légyen, ki őt elárulja; azért mondta:
Nem vagytok mind tiszták. Miután tehát 14
megmosta lábaikat, s fölvevé köntösét:
újra letelepedvén, monda nekik? Értitek-e
mit cselekedtem nektek; Ti engem Mes-
ternek és Urnak hívtok, s jól mondjátok:
mert az vagyok. Ha tehát én, Ur és Mes- 15
ter, lábaitokat mostam, ti is tertoztok egy-
más lábait mosni; mert példát adtam nek-
tek, hogy a mint én cselekedtem nektek,
ti is ugy cselekedjetek.

Nagy pénteken.

I. Intelem. Ozeás prof. 6, 1—6.

Ezt mondja az Ur: Szenvedésökben reggel já- 1
rulnak hozzám: jertek és térjünk az Urhoz;
mert ő fogott meg és meggyógyít minket: meg-
ver és megorvosol minket. Megelevenít minket, 2
két nap után, harmad napon feltámaszt minket,
s élni fogunk szine előtt. Megtudjuk és utána 3
leszünk, hogy megismerjük az Urat; mint a haj-
nal készül az ő eljövetele, s ugy fog jönni hoz-
zánk, mint a földre az őszi és tavaszi eső. Mit 4
cselekedjem neked Efraim? Mit cselekedjem ne-
ked Juda? A ti irgalmasságtok olyan, mint a
reggeli felhő, s mint a reggeli elmuló harmat.
Azért gyalultam meg őket a próféták által, meg- 5
öltem őket ajkaim igéivel, s a te itéleted kitör,

6 mint a világosság. Mert irgalmasságot kivánok, nem áldozatot, és Isten ösmeretét inkább, hogysem az épenégő áldozatokat.

II Intelem. Moyzes II. könyv. 12, 1—11.

1 Ama napokban monda az Ur Moyzesnek és
Aronnak Egyptom földén; E hónap legyen nek-
tek a hónapok kezdete, legyen első az esztendő
2 hónapjai között. Szóljatok az Izrael fiainak egész
gyülekezetéhez, és mondjátok nekik: E hónap
tizedik napján kiki egy bárányt vegyen családon-
3 kint és házankint. Ha pedig kisebb a szám,
hogysem elég volna a bárány elköltésére, vegye
szomszédját melléje, ki legközelebb van házá-
hoz, a személyek azon számaig, mely elég lehet
4 a bárány elköltésére. A bárány pedig hibátlan
legyen, hím, és egy éves, mely szertartással ve-
5 hettek egy gödölyét is. Tartsátok azt a hónap
tizennegyedik napjáig; s az Izrael fiainak egész
6 sokasága áldozza föl azt estére. Továbbá ve-
gyenek annak véréből s kenjék ezt mind a két
ajtófélre, és ama házak felső küszöbeire, melyek-
7 ben azt enni fogják. És a tüznél sült husát
egyék meg azon éjjel, kovásztalan kenyérrel, és
8 vad salátával. Semmit ne egyetek belőle nyersen,
se vizben főttet, hanem csak a mi tűznél volt
9 megsütve; fejét lábaival és belével együtt föl-
10 egyétek. És semmi ne maradjon belőle reggelig;
ha mi megmaradand: tüzben égessétek meg.
11 Azt pedig ekképen egyétek meg: övedzétek fel
ágyékaitokat, s sarutok lábaitokon legyen, botot
vegyetek kezetekbe, és sietve egyetek, mert ez
az Ur Fázéja, azaz általmenetele.

A mi Urunk Krisztus Jezusnak kinszenvedése.

Szent János előadása szerint 18, 1—40. 19, 1—42.

Az időben Jezus kiment tanítványaival 1
Czedron patakon át, hol egy kert vala,
melybe bement Jezus és tanítványai. Tud- 2
ta pedig a helyet Judás is az áruló, mert
Jezus oda gyakran betért tanítványaival.
Judás tehát egy csapatot vévén maga mel- 3
lé, és a főpapoktól és farizeusoktól poroszlókat, oda jött lámpákkal, fáklyákkal és
fegyverekkel. Jezus pedig tudván mindent, 4
a mi rá jönni fogott, elémene és monda
nekik: Kit kerestek? Felelének neki: a 5
názareti Jezust. Monda nekik Jezus: Én 6
vagyok. Ott álla pedig Judás is, az áruló, 7
velök. A mint tehát monda nekik: én va- 8
gyok, hátra mentek és a földre estek.
Ismét kérdezte őket: Kit kerestek? Azok 9
mondának: a názareti Jezust. Felele Je- 10
zus: Mondtam nektek hogy én vagyok;
ha tehát engem kerestek, hagyjátok ezeket
elmenni, hogy beteljesedjék a beszéd,
melyet mondott: hogy a kiket nekem ad- 11

tál, senkit azok közől el nem vesztettem.
12 Simon Péternek pedig kardja levén, azt
kihuzta és megcsapta a főpap szolgáját, s
13 elvágta annak jobb fülét. A szolga neve
14 pedig Malkhus vala. Jezus tehát Péternek
monda: Ereszd kardodat a hüvelybe.
15 A poharat, melyet Atyám adott, ne igyam-e
meg? A csapat tehát, és az ezredes és a
zsidók poroszlói megfogták és megkötöz-
16 ték Jezust; és elvezették először Annás-
hoz, ki ipa vala Kajfásnak az azon évi
17 főpapnak. Kajfás volt pedig az, ki a zsi-
dóknak tanácsot adott, hogy hasznos egy
18 embernek meghalni a népért. Simon Pé-
ter és egy más tanítvány azalatt követék
19 Jezust; az a tanítvány ismeretes volt a fő-
pap előtt, és bement Jezussal a főpap pit-
20 varába. Péter pedig kinn álla az ajtónál.
21 Kiment tehát az a tanítvány, ki ismeretes
volt a főpapnál, szólt az ajtón álló szol-
22 gálóval, és bevezette Pétert. Monda tehát
Péternek az ajtón álló szolgáló: Valljon
te is azon ember tanítványaiból való vagy-
23 e? ki felele: Nem vagyok. A szolgák és
poroszlók azonban a tüznél állának, mert
hideg vala, és melegedének: velök vala
24 Péter is, állván és melegedvén. A főpap
tehát kérdezte Jezust tanítványairól és ta-
25 nítmányáról. Felele neki Jezus: Én nyil-
ván szóltam a világnak, én mindig az ima-

házakban és templomban tanítottam, hová
minden zsidók összegyülekeznek, és rej-
tekben semmit sem beszéltem. Mit kérdezesz 26
engem? Kérdezd azokat, kik hallották,
mit beszéltem nekik, ime ezek tudják, miket
mondottam. A mint ezeket mondá, egy ott 27
álló poroszló arczul csapá Jezust, mondván:
igy felelsz-e a főpapnak? Felele neki Jezus: 28
Ha roszul szóltam, bizonyítsd be a roszat,
ha pedig jól, miért versz? És elküldé őt 29
Annás megkötözve Kajfás főpaphoz. Si- 30
mon Péter azalatt álla és melegedék.
Mondának tehát neki: valljon te is tanít- 31
ványai közől való vagy-e? Az tagadta
mondván: Nem vagyok. Megszólítja őt egy 32
a főpap szolgái közől, rokona annak, ki-
nek Péter levágta fülét: Nemde én láttá-
lak a kertben téged vele? Ismét tagadta
Péter, és legott szólt a kakas. Elvitték 33
azután Jezust Kaifástól a tanácsházba.
Reggel vala, és ők nem mentek be a ta-
nácsházba, hogy meg ne fertőztessenek,
hanem hogy husvétet ehessenek. Pilátus 34
tehát kiment hozzájok és kérdé: Minő vá-
dat hoztok föl ez ember ellen? Felelének
mondván: Ha ez gonosztevő nem volna,
nem adtuk volna kezeidbe. Pilátus pedig 35
monda nekik: Vegyétek ti őtet, és törvé-
nyetek szerint itéljétek őtet. Erre a zsidók
mondának: Nekünk senkit sem szabad meg-

ölnünk; hogy beteljesedjék Jezus beszéde, melyet mondott, jelentvén minemü halállal
36 fog meghalni. Bement tehát ismét Pilátus a tanácsházba, előhítta Jezust, és monda neki: Te vagy-e a zsidók királya? Felele Jezus: Magadtól mondtad-e ezt, vagy mások mondták neked felőlem? Pilátus viszonzá: Valljon én zsidó vagyok-e? a te nemzeted és a főpapok adtak kezembe; mit
37 cselekedtél? Felele Jezus: Az én országom nem e világból való; ha e világból volna országom: szolgáim bizonyára harczolnának, hogy ne adassam át a zsidóknak; most azonban országom nem innen
38 való. Pilátus ismét kérdezé őtet: Tehát király vagy te? Felele Jezus: Te mondod, hogy király vagyok. Én arra születtem, és azért jöttem e világra, hogy az igazságról tanuságot tegyek; mind az, ki az igazságból van, hallgatja az én szavamat.
39 Pilátus kérdezé őtet: Mi az igazság? és ezt mondván ismét kiment a zsidókhoz, és monda nekik: Én semmi törvényszegést nem találok benne. Szokástok pedig, hogy egyet bocsássak el nektek husvétkor, akarjátok-e tehát hogy elbocsássam a zsidók
40 királyát? De ők ujra kiáltának mondván: Nem ezt, hanem Barabbást; Barabbás pedig lator vala.

Akkor Pilátus Jezust fogván, megos- 1
toroztatá. És a vitézek tövisekből koronát 2
fonván, fejére tették, bibor ruhába öltöztet-
ték, és hozzájövén mondának: Üdvöz légy
zsidók, királya, s arczcsapásokkal illették.
Kiment azután ismét Pilátus, és monda 3
nekik: Ihol, kivezetem őtet nektek, hogy
ismerjétek meg, hogy semmi törvényszegést nem találok benne. Kiment tehát Je- 4
zus tövis koronát hordván és bibor öltönyt.
És monda nekik: Ihol az ember. A mint 5
tehát látták őtet a főpapok és poroszlók,
kiáltának, mondván: Feszítsd meg, feszítsd
meg őtet. Pilátus monda nekik: Vigyétek 6
ti őtet és feszítsétek meg, mert én nem
találok benne törvényszegést. Felelének 7
neki a zsidók: Nekünk törvényünk vagyon,
és a törvény szerint meg kell halnia, mert
magát Isten fiává tette. Pilátus hallván e 8
beszédet, még inkább félt, és bemenvén a
tanácsházba, ismét kérdezé Jezust: Hon-
nan való vagy te? De Jezus nem adott
neki feleletet. Pilátus tehát monda neki: 9
Nekem nem felelsz-e? Nem tudod-e, hogy
hatalmam van megfeszítésedre, és hatal-
mam van elbocsátásodra. Felele Jezus: 10
Nem volna ellenem semmi hatalmad, ha
fölülről nem adatott volna; azért a ki en-
gem kezeidbe adott, nagyobb vétket köve-
tett el. És ezóta Pilátus igyekezett őtet 11

12 elbocsátani. De a zsidók kiáltának mond-
ván: Ha ezt elereszted, nem vagy a csá-
szár barátja, mert mind, a ki magát király-
13 lyá teszi, ellenkezik a császárral. Pilátus
hallván e beszédet, kivezeté Jezust, és
törvényszékre ült a helyen, mely kövezet-
nek mondatik, zsidóul pedig gabbathának.
14 Vala pedig a husvéti-készület napja, mint
egy hat óra, és monda a zsidóknak: Ihol
15 a ti királytok. Azok pedig kiáltának: Vidd
16 el, vidd el, feszítsd meg őtet. Monda ne-
kik Pilátus: A ti királytokat feszítsem-e
meg? Felelének a főpapok: Nincsen kirá-
17 lyunk, hanem császárunk. Akkor átadta
18 nekik őtet, hogy megfeszíttessék. Fogták
tehát Jezust, és kivezették; ki keresztét
hordván kiment a helyre, mely Kálváriá-
nak mondatik, zsidóul pedig Golgothának,
hol megfeszítették őtet, s vele együtt más
kettőt innen és tul, középre pedig Jezust.
19 Egyszersmind czímet is irt Pilátus, és a
keresztre tette, melyen ez vala irva: A
20 názareti Jezus a zsidók királya. E föl-
irást sokan olvasák a zsidók közől, mert
közel volt a városhoz a hely, hol megfe-
21 szíttetett Jezus. Volt pedig irva: zsidóul,
22 görögül és latinul. Mondának tehát Pilá-
tusnak a zsidók főpapjai: Ne irjad: a zsi-
dók királya, hanem hogy ő mondotta: a
23 zsidók királya vagyok. Felele Pilátus: A

mit irtam, megirtam. A vitézek tehát, mi- 24
után megfeszítették őtet, vevék köntösét,
és belső ruháját, melyet négy részre osz-
tának, mindegyik vitéznek egyet. A kön- 25
tös pedig varratlan vala, fölülről szövött
egészen. Mondának tehát egymáshoz: Ne 26
metéljük el, hanem vessünk sorsot fölötte,
kié legyen; hogy beteljesedjék az irat,
mely ugy mond: Elosztották ruháimat ma-
guknak, és köntösömre sorsot vetettek.
És a vitézek ugyan ezeket cselekedték.
Jezus kereszte mellett pedig állottak: az 27
ő anyja, anyjának nővére, Mária, Kleo- 28
fás neje, és Maria Magdolna. Jezus te- 29
hát látván anyját és az ott álló tanítványt,
kit szerete, monda anyjának: Asszony!
ime a te fiad. Azután a tanítványnak mon- 30
da: Ime a te anyád; és ez órától fogva a
tanítvány őtet magához vette. Továbbá
tudván Jezus, hogy minden bevégeztetett,
hogy teljesedjék az irás, monda: Szomja-
zom. Edény vala oda téve tele eczettel:
azok tehát egy szivacsot, eczettel tele
izsópra tüztek és szájához nyujtották. Jezus 31
vevén az eczetet, monda: Bevégeztetett.
És lehajtván fejét, kiadta lelkét. Azonban 32
a zsidók, mivel készületnap vala, hogy
szombatra a testek a kereszten ne marad-
janak, (mely szombat tudnillik nagy vala)
kérték Pilátust, hogy lábszáraik megtöret-

33 vén, vitessenek el. A vitézek tehát jöttek,
és az elsőnek ugyan megtörék lábszárait,
szinte a másikét is, ki vele együtt vala
34 megfeszítve. Jezushoz jövén pedig, a mint
őtet már halva látták, nem törték meg lá-
bait, hanem egy vitéz lándzsával megnyi-
totta oldalát, és tüstént vér és viz folyt
35 belőle. És a ki látta, tanusítja, s igaz az
ő tanusága; ő tudja hogy igazakat mond,
hogy ti is higyétek. Mert ezek azért let-
tek, hogy beteljesedjék az irat: Csontot
36 ne törjetek benne. És ismét más irat mond-
37 ja: Fölnéznek rá, kit átvertek. Ezek után
az arimatheai József (minthogy Jezus ta-
nítványa vala, de titkon, a zsidóktóli féle-
lem miatt), kérte Pilátust, hogy elvihesse
38 Jezus testét. S megengedé Pilátus. Jött
39 tehát, és elvitte Jezus testét. Odajött Ni-
kodemus is, ki Jezushoz éjjel jött vala
először, és hozott myrrha és aloe keve-
40 réket, mintegy száz fontot. Vevék tehát
Jezus testét, betakarták azt kendőkkel,
fűszeresen, mikép szokásuk a zsidóknak
41 temetni. A helyen pedig, hol megfeszítte-
tett, kert vala és a kertben új sir, melybe
42 még senki sem volt helyezve. Oda tet-
ték tehát, a zsidók készületnapja miatt,
Jezust, mivel a sir közel vala.

Husvét vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a korinth. I. lev. 5, 7—8.

Atyámfiai! Tisztítsátok ki a régi kovászt, hogy 7
új tészta legyetek, a mint hogy kovásztalanok
vagytok. Mert a mi husvétunk, a Krisztus föláldoztatott. Azokáért lakozzunk, nem a régi ko- 8
vászszal, sem a gonoszság és álnokság kovászával, hanem a tisztaság és igazság kovásztalanaival.

Evangelium. Sz. Márk. 16, 1—7.

Az időben: Mária Magdolna, és Mária 1
Jakab anyja, és Szalóme keneteket vettek,
hogy elmenvén megkenjék Jezust. És igen 2
korán a hét első napján a sirhoz jövének napkeletkor, és mondának egymásnak: Ki hengeríti el majd a követ a sirbolt nyilásától; azonban oda tekintvén már elhen- 3
gerítve látták a követ, mely igen nagy vala.
És bemenvén a sirboltba, egy jobb felül 4
ülő ifjat láttak fehér köntösbe öltözve, és elrémülének. Ki monda nekik: Ne féljetek: a názareti megfeszített Jézust keresi- 5
tek; föltámadt, nincs itt, ime a hely, hová 6
tették őtet; de menjetek, mondjátok meg 7

tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába, ott meglátjátok őtet, miként mondotta nektek.

Husvét hétfőn.

Intelem. Apostolok cselek. 10, 37—43.

37 Ama napokban Péter a nép között állván monda: Atyámfiai! ti tudjátok a beszédet, mely egész Judeában elterjedett, Galileától kezdve, a János
38 által hirdetett keresztség után a názareti Jezus felől, miként kente föl őtet Isten Szentlélekkel és erővel, ki jót cselekedve körüljárt, meggyógyítván mind az ördögtől megszállottakat, mert
39 Isten volt vele. És mi tanui vagyunk mindazoknak, miket a zsidók tartományában és Jeruzsalemben véghez vitt, kit megöltek, fölfüggesztvén
40 a fára. Ezt Isten föltámasztá harmadnapon, és
41 nyilván megjelenté őtet, nem ugyan az egész népnek, hanem az Isten által eleve megválasztott tanuknak, nekünk tudnillik, kik ettünk és
42 ittunk vele, miután föltámadott halottaiból; és meghagyá nekünk, hogy hirdessük a népnek és tanusítsuk, hogy ő az, ki Isten által az élőknek
43 és holtaknak birájává rendeltetett. Erről a próféták mind bizonyságot tesznek, hogy a bünök bocsánatját nyerik el neve által mindazok, kik hisznek benne.

Evangelium. Sz. Lukács 24, 13—35.

13 Az időben ketten Jezus tanítványai közől egy Emmausz nevü faluba mentek, mely

Jeruzsalemtől hatvan futamatnyi távolságra
vala, és beszélgeténck magok közt mind- 14
azokról, melyek történtek. Lőn pedig, a 15
mint társalognak és szót váltanak, hogy
Jezus maga is elérkezvén, velök méne;
azonban szemeik letartóztatva valának, hogy 16
meg ne ismerjék őtet. És monda nekik: 17
Minemü beszédek ezek, melyeket egymás
közt váltotok utközben, és szomoruak vagy-
tok? Felelvén egyik, kinek Kleofás vala 18
neve, monda neki: Te vagy-e egyedül jö-
vevény Jeruzsalemben, ki nem tudtad meg,
a mik benne a napokban történtek? Kiktől 19
ő kérdezé: Mifélék? Felelének: A názareti
Jezus felől, ki próféta vala, hatalmas a cse-
lekvésben és beszédben Isten és az egész
nép előtt, és mikép vitték őtet a főpapok és
a mi főnökeink a halálos itéletre és meg-
feszítették őtet; mi pedig reménylettük, 20
hogy ő szabadítja meg Izraelt; s most mind- 21
ezekre, harmadnapja ma, hogy ezek lettek.
De némely asszonyok is a mieink közől 22
rémítettek bennünket, kik virradat előtt vol-
tak a sirboltnál, és nem találván testét, vis- 23
szatértek mondván: hogy ők angyali meg-
jelenést is láttak, kik őt élni mondják. És 24
elmentek némelyek közölünk a sirbolthoz,
s ugy találták, mikép az asszonyok beszél-
ték, őt magát pedig nem találták. Mire ő 25
monda nekik: Ó balgatagok és késedelmes

szivüek mindazok elhivésére, miket a pro-
26 féták jövendöltek: nemde ezeket kellett
szenvedni Krisztusnak, s ugy menni be
27 dicsőségébe? S elkezdvén Moyzestől és a
többi profétáktól, fejtegeté nekik mindazt
28 az iratokban, mi ő róla szólt. Azalatt elér-
tek a faluhoz, hová indultak, és ő tovább lát-
szott tartani: de kényszeríték őtet mond-
ván: Maradj velünk, mert esteledik és
29 hanyatlik már a nap. Betért tehát velök.
30 És lőn, midőn letelepedett velök, vevé a
kenyeret, megáldá és megszegé és nekik
31 nyujtá. Erre megnyiltak szemeik és megis-
32 merték őtet; de ő eltünt szemeik elől.
33 Ők pedig mondának egymásnak: Nemde,
szivünk gerjedezett bennünk, midőn az
uton szóla és megfejté nekünk az irato-
34 kat? És fölkelvén azon órában visszatér-
tek Jeruzsalembe, és a tizenegyet egy-
begyülve találák és azokat kik velök va-
lának, mondván: hogy valóban föltáma-
35 dott az Ur, és megjelent Simonnak, és
ők elbeszélék a mi történt az uton, s
hogyan ismerték meg őtet a kenyérszegésben.

Husvét kedden.

Intelem. Apost. cselek. 13, 26—33.

Ama napokban fölkelvén Pál, és kezével hallgatásra intvén, monda: Atyámfiai, Ábrahám nemzetének fiai, s a kik közöttetek Istent félik! nektek küldetett ez üdvözség igéje. Mert Jeruzsalem lakosai és főnökei, nem ismervén Jezust, és a próféták szózatait, melyek minden szombaton olvastatnak, őt elitélvén azokat beteljesítették, midőn semmi okot a halálra nem találván benne, Pilátustól kérték, hogy megölhessék őtet. S miután mindent véghez vittek, a mi felőle irva volt, levevén őt a fáról a sirba tették. Isten pedig föltámasztotta őt halottaiból harmadnapon, ki sok nap folytán láttatott azok által, kik vele együtt fölmentek Galileából Jeruzsalembe, kik mostanig az ő tanui a népnél. Mi is ugyanazon igéretet hirdetjük nektek, mely atyáinknak tétetett; mert azt Isten fiainknak beteljesítette, föltámasztván a mi Urunkat Krisztus Jezust.

Evangelium. Sz. Lukács 24, 36—47.

Az időben megálla Jezus az ő tanítványai között, és monda nekik: Békeség nektek, én vagyok, ne féljetek. Mégháborodván pedig, és megrettenvén, azt vélték, hogy lelket látnak. És monda nekik: Miért háborodtatok meg, s gondolatok merülnek föl szivei-

39 tekben? Lássátok kezeimet és lábaimat, hogy enmagam vagyok; tapogassátok meg és lássátok; hisz a léleknek nincs husa sem
40 csontjai, a mint rajtam tapasztaljátok. Ezt mondván megmutatta nekik kezeit és lá-
41 bait. Mivel pedig még sem hitték, és örömükben csodálkoztak, kérdé tőlök: Van-e
42 itt valami enni valótok? Ők pedig hoztak neki egy darab sült halat, és lépes
43 mézet. S miután evett előttök, vevén a
44 maradékot, nekik adta. S igy szóla hozzájok: Ezek az igék, melyeket szóltam nektek, midőn még veletek valék, tudnillik hogy be kell teljesedni mindennek, a mi Moyzes törvényében, a prófétákban, és a zsoltárokban felőlem irva van.
45 Akkor megnyitotta elméjeket, hogy meg-
46 értsék az iratokat, és monda nekik: Igy van megirva, s igy kellett a Krisztusnak szenvedni és föltámadni halottaiból harmad
47 napon: s az ő nevében bűnbánás-és bűnbocsánatnak hirdettetni minden nemzet között.

Husvét után 1. (vagy fehér) vasárnap.

Intelem. Sz. János. I. lev. 5, 4—10.

4 Szerelmesim! Minden, a mi Istentől született, meggyőzi a világot, és ez a győzelem, mely meg-

győzi a világot, a mi hitünk. Ki az, ki meggyőzi 5
a világot, mint a ki hiszi, hogy Jezus az Isten
fia? Ő az, a Krisztus Jezus, ki vizzel és vérrel 6
jelent meg, nem vizzel egyedül, hanem vizzel és
vérrel. És a lélek az, ki tanuságot tesz, hogy a 7
Krisztus az igazság; mert hárman vannak, kik 8
tanuságot tesznek az égben, az Atya, Ige, és
Szentlélek, és e három egy. Ismét hárman van- 9
nak, kik bizonyságot tesznek e földön, a lélek,
viz és vér, és e három egy. Ha az emberek 10
bizonyítását elfogadjuk: Isten bizonyságtétele
nagyobb; az tudnillik az Istennek nagyobb bi-
zonyságtétele, hogy fiáról tett tanuságot; a ki
Isten fiába hisz, van neki Isten bizonysága ma-
gában.

Evangelium. Sz. János 10, 19—31.

Az időben este levén a hét első napján és 19
az ajtó zárva, hol a tanítványok a zsidók-
tóli félelem miatt egybegyülve valának, el-
jött Jezus, megálla a középen és monda
nekik: Béke nektek; ezt mondván megmu-
tatta nekik kezeit és oldalát. A tanítványok 20
örültek az Ur látásán. Jezus tehát újra 21
monda nekik: Béke nektek: a mint az Atya
engem küldött, én is küldlek titeket. Ezeket 22
mondván rájok lehelt, és monda nekik:
Vegyétek a Szentlelket; a kiknek büneit 23
megbocsátjátok, meg vannak bocsátva, a
kiknek megtartjátok, meg vannak tartva.
Tamás pedig, egy a tiszenkettő közül, ki ket- 24
tősnek mondatik, nem volt velök, midőn

25 Jezus megjelent. Mondták tehát neki a többi
tanítványok: Láttuk az Urat. Az pedig
felele nekik: Hacsak nem látom a szegek
lyukait kezein, s nem bocsátom ujjamat a
szegek helyébe, kezemet pedig oldalába,
26 nem hiszem. Nyolcz nap után ismét benn
voltak tanítványai és Tamás velök. Eljött
Jezus zárt ajtón, megálla a középen, és
27 monda: Béke nektek. Azután monda Ta-
másnak: Ereszd ide ujjadat, s lásd kezeimet,
nyujtsd ide kezedet s bocsásd oldalamba, s
28 ne légy hitetlen, hanem hivő. Tamás felel-
vén monda neki: Én Uram és én Istenem.
29 Monda neki Jezus: Mivel láttál engem Ta-
más, hittél; boldogok, a kik nem láttak és
30 hittek. Sok más jeleket is vitt véghez Jezus
tanítványainak láttára, melyek e könyvben
31 nincsenek megirva. Ezek pedig megirattak,
hogy higyétek, hogy Jezus a Krisztus, az
Isten fia, és hogy hivén, életet nyerjetek az
ő nevében.

Husvét után II. vasárnap.

Intelem. Sz. Péter 1. lev. 2, 21—25.

21 Szerelmesim! Krisztus szenvedett érettünk, pél-
dát hagyván nektek, hogy nyomdokait kövessé-
22 tek. Ki bűnt nem követett, sem álnokság nem

találtatott szájában, ki szidalmaztatván nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött, hanem magát odaadta az igazságtalan bírónak; ki a mi büneinket maga elviselé testével a fán, hogy a bünöknek meghalván, az igazságnak éljünk, kinek sebével meggyógyultatok: mert akként voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelkeitek pásztorához és gondviselőjéhez. 23 24 25

Evangelium. Sz. János 10, 11—16.

Az időben monda Jezus a farizeusoknak: Én vagyok a jó pásztor; a jó pásztor lelkét adja juhaiért; ellenben a béres, és a ki nem pásztor, kinek a juhok nem tulajdona, látván az érkező farkast, elhagyja a juhokat és elfut, s a farkas ragadja és elszélyeszti a juhokat; a béres pedig fut, mert béres, és a juhok nem érdeklik őtet. Én vagyok a jó pásztor, és ismerem az enyéimet, s engem ismernek az enyéim; miként engem ismer az Atya, én is ismerem az Atyát, és lelkemet odaadom juhaimért. Egyéb juhaim is vannak, melyek nem ez akolból valók, azokat is ide kell vezetnem, és hallgatni fogják szavamat, és egy akol lesz és egy pásztor. 11 12 13 14 15 16

Husvét után III. vasárnap.

Intelem. Sz. Péter 1. lev. 2, 11—19.

11 Szerelmesim! kérlek titeket mint jövevényeket,
és zarándokokat, hogy tartozkodjatok a testi
12 vágyaktól, melyek a lélek ellen harczolnak, s jó
legyen a pogányok közti magatok viselése, hogy
a miért gyaláznak benneteket mint gonosztevőket,
azt jó cselekedetekből ismervén meg, dicsőítsék
13 Istent a látogatás napján. Engedelmesek legyetek
tehát minden emberi teremtménynek Istenért,
14 akár a királynak mint legfölsőbbnek, akár a hely-
tartóknak mint általa küldötteknek a gonoszok
15 megfenyítésére, és a jók dicséretére; mert ez az
Isten akarata, hogy jót cselekedvén elnémítsátok
16 az oktalan emberek tudatlanságát; mint szaba-
dok éljetek, és nem mint a gonoszság palástjaul
használók a szabadságot, de mint Isten szolgái.
17 Mindenkit megbecsüljetek, az atyafiságot szeres-
18 sétek, Istent féljétek, a királyt tiszteljétek. Szol-
gák! engedelmesek legyetek teljes félelemmel
19 uraitoknak, nem csak a jóknak és szelídeknek,
hanem a durváknak is, mert ez kegyelem, a mi
Urunk Krisztus Jezusban.

Evangelium. Sz. János 16, 16—22.

16 Az időben monda Jezus az ő tanítványai-
nak: Egy kevessé, és már nem láttok en-
gem, ismét egy kevessé, és megláttok, mert
17 az Atyához megyek. Némelyek tanítványai
közől erre mondának egymásnak: Mi ez, a

mit nekünk mond: egy kevessé és nem láttok engem, ismét egy kevessé, és meglát-
tok, és hogy az Atyához megyek. Mondá- 18
nak tehát: Micsoda ez, a mit mond: egy
kevessé? nem tudjuk, mit beszél. Észre- 19
vette Jezus, hogy őt kérdezni akarják, és
monda nekik: A felől tudakozódtok maga-
tok között hogy mondtam: egy kevessé és
nem láttok engem, ismét egy kevessé és
megláttok engem. Bizony, bizony mondom 20
nektek: ti majd keseregtek és sirtok, a világ
pedig örülni fog; ti majd szomorkodtok, de
szomoruságtok örömre fordul. Az asszony, 21
midőn szül, szomorkodik, mert eljött órája,
miután pedig megszülte a gyermeket, már
nem emlékezik szorongatásairól örömében,
hogy megszületett az ember a világra. Ti 22
is tehát jelenleg szomoruságot éreztek; ámde
ismét meglátlak titeket, és örülni fog szivetek,
és örömeteket senki el nem veszi tőletek.

Husvét után IV. vasárnap.

Intelem. Szent Jakab lev. 1, 17—21.

Szerelmesim! Minden jó adomány, és minden tö- 17
kéletes ajándok fölülről van, a világosság atyjá-
tól szállván le, kinél nincs elváltozás, sem ár-
nyéka a változékonyságnak. Akarva szült ben- 18

nünket az igazság igéje által, hogy teremtményei-
19 nek némi zsengéi legyünk. Tudjátok kedves
atyámfiai. Legyen minden ember gyors a hallga-
tásra, de késedelmes a szólásra és késedelmes a
20 haragra. Mert az ember haragja nem cselekszi
21 azt, a mi Isten előtt igazságos. Azért elhagyván
minden tisztátalanságot, és a sokféle gonoszságot,
szeliden fogadjátok be a beoltott igét, mely üd-
vözítheti lelkeiteket.

Evangelium. Sz. János 16, 5—14.

5 Az időben monda Jezus az ő tanítványai-
nak: Ahhoz megyek, ki engemet küldött,
és senki közületek nem kérdez engem:
6 hová mégy; de mivel ezeket beszéltem
nektek, szomoruság fogta el sziveiteket;
7 azonban én igazat mondok nektek; hasznos
nektek, hogy én elmenjek: mert ha el nem
megyek, a vigasztaló nem jő el hozzátok;
ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok.
8 Ki, ha eljövend, meggyőzi a világot a
bűnről, az igazságról, és az itéletről; a
bűnről ugyan, mivel nem hittek bennem;
9 az igazságról, [mert az Atyához megyek,
10 s már nem láttok engem; az itéletről; pe-
dig, mert e világ fejedelme már el van
11 itélve. Sok van még nektek mondani va-
12 lóm, de most el nem viselhetitek. Midőn
pedig eljő az igazság lelke, megtanít titeket
13 minden igazságra; mert nem magától fog
szólni, hanem a miket hall, azokról beszél,

és a mik jövendők, azokat hirdeti nektek. Ő engem dicsőít, mert az enyémből 14
veszi és hirdeti nektek.

Husvét után V. vasárnap.

Intelem. Sz. Jakab. 1, 22—27.

Szerelmesim! Legyetek az igének gyakorlói, s 22
nem egyedül hallgatói, ámítván magatokat; mert 23
ha valaki csak hallgatója az igének, és nem gyakorlója, az hasonló ama férfiuhoz, ki természetes 24
arczát a tükörben szemléli, s miután szemlélte és elment, azonnal elfelejté, milyen volt. A 25
ki pedig átlátja a szabadság tökélyes törvényét, és megmarad benne, nem feledékeny hallgató levén, hanem tettleg gyakorló, az boldog lesz cselekedeteiben. Ha pedig valaki magát istentiszte- 26
lőnek véli, nem fékezvén nyelvét, hanem szivében csalódván, annak istentisztelete hiu. Tiszta 27
és szeplőtelen istentisztelet Istennél és atyánál ez az: látogatni az árvákat és özvegyeket szorongatásaikban, és magát szeplőtlenül megőrizni e világtól.

Evangelium. Sz. János 16, 23—30.

Az időben monda Jezus az ő tanítványai- 23
nak: Bizony bizony mondom nektek, ha valamit kérendetek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. Mostanaig semmit 24
sem kértetek az én nevemben; kérjetek és

elveszitek, hogy örömetek teljes legyen.
25 Ezeket hasonlatokban szóltam nektek;
eljő az óra, midőn már nem szólok hozzátok hasonlatokban, de nyilván teszek jelen-
26 tést az Atya felől. Ama napon az én nevemben kértek, s nem mondom hogy én
27 kérem értetek az Atyát; mert maga az Atya szeret titeket, mivel ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy én Istentől jöt-
28 tem ki, kijöttem az Atyától, és e világra
29 jöttem; ismét elhagyom a világot és az
30 Atyához megyek. Mondának neki tanítványai: Ime most nyiltan beszélsz, és semmi hasonlatot nem mondasz, most tudjuk hogy mindent tudsz, s nincs szükséged rá, hogy valaki kérdezzen téged: ezért hiszszük, hogy Istentől jöttél ki.

Keresztjáró napokon.

Intelem. Sz. Jakab 5, 16—20.

16 Szerelmesim! Valljátok meg egymásnak büneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy üdvözül-
17 jetek; mert sokat ér az igaznak állhatatos kö-
18 nyörgése. Illés hozzánk hasonló gyarló ember volt, és imával imádkozék, hogy ne legyen eső a földön, s nem lett eső három évig és hat hó-
19 napig. Azután ismét imádkozott, és az ég

megadta az esőt, a föld pedig megadá termését. Atyámfiai! ha ki közöletek eltéved az igazságtól, s valaki őt megtéríti: tudja meg, hogy az, ki a bünöst megtéríti utjának tévelygéséből, megmenti annak lelkét a haláltól, és sok büneit eltakarja.

Evangelium. Sz. Lukács 11, 5—13.

Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: Kinek van közöletek barátja, ki hozzá jő éjfélkor, mondván neki: Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret, mert egy barátom jött hozzám az utból, s nincs mit eléje tennem; ha amaz belülről felelvén ezt mondja: ne légy nekem alkalmatlan; az ajtó már zárva, gyermekeim már velem az ágyon, nem kelhetek föl, hogy adjak; a másik pedig állhatatosan zörget: mondom nektek, habár nem ad neki, fölkelvén, mivel barátja; de alkalmatlansága miatt mégis fölkel, s ad neki, mennyire szüksége van. Én is mondom nektek: kérjetek és adatik nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és megnyittatik nektek. Mert minden, a ki kér, nyer, a ki keres, talál, és a zörgetőnek megnyittatik. Vagy, ha valaki közöletek kenyeret kér atyjától, valljon követ ad-e neki? vagy halat, valljon hal helyett kigyót ad-e neki? vagy ha tojást kér, valljon skorpiót nyujt-e neki? Ha pedig ti, noha roszak vagytok, jó adományokat tud-

tok adni fiaitoknak: mennyivel inkább a ti mennyei atyátok jó lelket ád a hozzá folyamodóknak.

Áldozó-csütörtök, azaz: Urunk mennybemenetele napján.

Intelem. Apost. cselek. 1, 1—11.

1 Első iratomban mindazokról szóltam, o Theo-
filus! miket Jezus cselekedni és tanítani kezdett
2 a napig, mikor az általa választott apostoloknak
a Szentlélek felől utasítást adván, fölment, kik
előtt szenvedése után sok jel által élőnek bizonyí-
3 totta magát, negyven nap alatt megjelenvén nekik,
4 és Isten országáról beszélvén. Étkezék is velök;
és meghagyá nekik, hogy Jeruzsalemből el ne
tázozzanak, hanem várják be az Atyának igére-
tét, melyet (ugymond) hallottatok az én szám-
5 ból; mert János ugyan vizzel keresztelt, ti pedig
nem sok nap mulva Szentlélekkel fogtok keresz-
6 teltetni. A kik tehát összejöttek, kérdezték őtet,
mondván: Uram, valljon ez időben állítod-e vissza
7 Izrael országát? Monda pedig nekik: Nem tar-
tozik hozzátok, az időt vagy alkalmat tudni,
melyet az Atya a maga hatalmának alárendelt:
8 de elveszitek a rátok leszálló Szentlélek erejét,
s tanuim lesztek Jeruzsalemben, az egész Ju-
9 deában, és Szamariában a föld végeig. Ezeket
mondván, szemök láttára fölemelkedett, és a
10 fölhő befogadá szemeik elől. A mint pedig őt
az égbe fölmenni szemlélék, ime két férfiu ál-
lott hozzájok fehér ruhában, és mondának:

Galileai férfiak, mit álltok, az égbe nézvén? Ez 11
a Jezus, ki tőletek az égbe fölvétetett, ugy jő el,
mikép őtet az égbe menni láttátok.

Evangelium. Sz. Márk 16, 14—20.

Az időben Jezus megjelent letelepedett 14
tizenegy tanítványának, és megfeddé őket
hitetlenségökért, és szivök keménységeért,
mert nem hittek azoknak, kik őtet föltá-
madás után látták. S monda nekik: Elmen- 15
vén az egész világra, hirdessétek az evan-
geliumot minden teremtménynek; a ki hisz 16
és megkereszteltetik, üdvözül, a ki pedig
nem hisz, elkárhozik. Azokat pedig, kik 17
hinni fognak, ilyen jelek követik: Nevem-
ben az ördögöket kiüzik, új nyelveken be-
szélnek, kigyókat vesznek föl, s ha valami
halálost isznak, nem árt nekik; a betegek 18
fölé kezeiket teszik, és meggyógyulnak.
Végre az ur Jezus, miután szólt nekik, 19
fölvétetett az égbe, s az Isten jobbja felül
ül. Amazok pedig elmenvén, mindenütt taní- 20
tottak, és az Ur közremunkála, s tanításu-
kat rákövetkező jelekkel erősíté.

Husvét után VI. vasárnap.

Intelem. Sz. Péter I. lev. 4, 7—11.

Szerelmesim! Legyetek okosak, és virraszsza- 7
tok imákban. Mindenek előtt pedig egymás iránt 8

9 folyvást kölcsönös szeretetet tápláljatok magatokban, mert a szeretet sok bűnt betakar;
legyetek vendégszeretők egymás közt zugoló-
10 dás nélkül, kiki a mint vette a kegyelmet, mást
11 is részeltessen benne, mint jó kiszolgáltatói az Isten sokféle kegyeinek. Ha ki beszél, tegye Isten igéje szerint, ha ki szolgál, az Istentől nyert erő szerint, hogy mindenben Isten dicsőíttessék a mi urunk Kristus Jezus által.

Evangelium. Sz. János 15, 26—27. 16, 1—4.

26 Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: Ha eljő a vigasztaló, kit én küldök nektek az Atyától, az igazság lelkét, ki az Atyától származik, az tanuságot tesz
27 felőlem; ti is tanuságot fogtok tenni, mert
1 kezdet óta velem vagytok. Ezeket szóltam nektek, hogy meg ne botránkozzatok.
2 Kitiltanak titeket az imaházakból, sőt eljő az óra, hogy mind a ki megöl titeket, szolgálatot vél tenni Istennek, és ezeket kö-
3 vetik el rajtatok, mert nem ismerik az
4 Atyát, sem engem. Én pedig ezeket elmondottam nektek, hogy, ha majd eljő órájok, ráemlékezzetek, hogy én azokat megmondottam nektek.

Pünkösd vasárnap.

Intelem. Apost. cselek. 2, 1—11.

Midőn elérkeztek a pünkösd napjai, a tanítvá- 1
nyok mind egyezőleg ugyanazon helyen valának;
s rögtön az égből zugás eredett némi támadó 2
erős szél gyanánt, s betölté az egész házat, hol
együtt ültek; és eloszlott nyelvek jelentek meg 3
nekik tüzláng gyanánt, mely mindegyik fölé leszál-
lott, és mindnyájan betelének Szentlélekkel, kü-
lönféle nyelveken kezdvén beszélni, mikép a
Szentlélek szólni adott nekik. Voltak pedig Jeru- 4
zsalemben tartozkodó zsidók, istenfélő férfiak
minden nemzetből, mely az ég alatt vagyon.
A mint pedig ennek hire elterjedett, összegyült 5
a sokaság, és megháborodott elméjében; mert 6
mindegyik a maga nyelvén hallotta őket beszélni.
Bámultak tehát mindnyájan és csodálkoztak, 7
mondván: nemde mindezek, kik beszélnek, gali-
leaiak, mikép hallottuk tehát mi mindnyájan azt 8
a nyelvet, melyben születtünk: párthok, médek, 9
elamiták, és kiknek honuk Mezopotámia, Judea, 10
Kappadoczia, Pontus, Ázsia, Frygia, Pamfylia,
Egyptom, és Lybiának részei, mely Czyrene kö- 11
rül van, a romai jövevények; továbbá zsidók,
megtértek, kretaiak, arabok, mind hallottuk őket
a mi nyelvünkön Isten nagy műveit magasztalni.

Evangelium. Sz. János 14, 23—31.

Az időben monda Jezus az ő tanítványai- 23
nak: Ha ki engem szeret, meg fogja tar-

tani tanítmányomat, és Atyám szereti őtet, s hozzá megyünk s nála lakhelyet szer-
24 zünk. A ki nem szeret engem, tanítmányomat nem tartja; a tanítmány pedig, melyet hallottatok, nem enyém, hanem az Atyáé,
25 ki engem küldött. Ezeket szóltam nek-
26 tek, míg veletek vagyok. A vigasztaló Szentlélek pedig, kit majd az Atya nevemben küld, az titeket megtanít mindenre, s eszetekbe juttat mindeneket, miket mon-
27 dottam nektek. Békeséget hagyok nektek, az én békémet adom nektek, nem a mint
28 a világ adja, ugy adom én nektek. Meg ne háborodjék szivetek, se ne féljen. Hallottátok hogy mondottam nektek: elmegyek,
29 de visszatérek hozzátok. Ha engem szeretnétek, valóban örülnétek azon, hogy az Atyához megyek, mert az Atya nagyobb
30 nálamnál. S most megmondtam nektek, mielőtt meglegyen, hogy mikor meglesz,
31 higyetek. Már nem sokat szólok veletek, mert eljő a világ fejedelme; de bennem semmije sincsen; hanem hogy a világ megismerje, hogy szeretem az Atyát, s a mint az Atya meghagyta nekem, ugy cselekszem.

Pünkösd hétfőn.

Intelem. Apost. cselek. 10, 42—48.

Ama napokban Péter megnyitván ajkait monda: 42
Atyámfiai! Nekünk parancsolta az Úr, hogy hirdessük a népnek és bizonyítsuk, hogy ő az, ki Istentől az élők és holtak birájává rendeltetett.
Róla a próféták mind tanuságot tesznek, hogy 43
büneik bocsánatát nyerik el neve által mind, a kik hisznek benne. Mig Péter e szavakat mondá, 44
leszállt a Szentlélek mindnyájokra, kik hallák az igét. És elbámultak a körülmetéltekből lett hivek, 45
kik Péterrel jöttek volt, hogy a pogányokra is a Szentlélek kegyelme kiönteték; mert hallák 46
őket nyelveken beszélni és Istent magasztalni.
Legott monda Péter: Valljon eltilthatja-e valaki 47
a vizet, hogy ezek meg ne kereszteltessenek, kik a Szentlelket elvették ugy mint mi? És 48
megkereszteltelé őket az ur Krisztus Jezus nevében.

Evangelium. Sz. János 3, 16—21.

Az időben monda Jezus Nicodemusnak: 16
Ugy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adá, hogy a ki hisz benne, el ne veszszen, hanem örök élete legyen. Mert 17
nem küldötte Isten az ő fiát e világra, hogy a világot itélje, hanem hogy a világ általa üdvözüljön. A ki hisz benne, nem itélte- 18

tik; a ki pedig nem hisz, már el van ítélve, mert nem hisz az Isten egyszülött fiának nevé-
19 ben. Ez pedig az ítélet, hogy a világosság a világra jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert
20 cselekedeteik gonoszak valának. Tudnillik mind az, ki gonoszul cselekszik, gyülöli a világosságot, s nem jő a világosságra, hogy
21 meg ne feddessenek cselekedetei; a ki pedig igazságot követ, világosságra jő, hogy nyilván legyenek cselekedetei, mert Istenben végezvék.

Pünkösd kedden.

Intelem. Apost. cselek. 8, 14—17.

14 Ama napokban, midőn a Jeruzsálemben levő apostolok meghallották, hogy Szamaria bevette Isten igéjét, hozzájok küldték Pétert és Jánost.
15 Kik eljövén, imádkoztak értök, hogy elvegyék
16 a Szentlelket. Mert még senkire közölük nem szállott, hanem csak megkereszteltettek az ur
17 Jezus nevében. Akkor rájok tették kezeiket, s elvették a Szentlelket.

Evangelium. Sz. János 10, 1—10.

1 Az időben monda Jezus a farizeusoknak: Bizony, bizony mondom nektek: a ki nem

az ajtón megy be a juhok aklába, hanem máshonnan lép be: az tolvaj és rabló. A ki pedig az ajtón megy be: az a juhok pásztora. Ennek az ajtón álló megnyitja, és a juhok az ő szavára hallgatnak, tulajdon juhait neveik szerint hívja, és kivezeti. S midőn tulajdon juhait kibocsátja, előttök jár, és a juhok követik őtet, mert szavát ismerik. Idegent pedig nem követnek, hanem futnak tőle; mert nem ismerik az idegenek szavát. Ezt a hasonlatot mondá nekik Jezus. Ők pedig nem értették, a mit beszélt nekik. Azért ismét monda Jezus: Bizony, bizony mondom nektek, hogy én vagyok a juhok ajtaja. Mind a kik jöttek, tolvajok és rablók, és nem hallgattak rájok a juhok. Én vagyok az ajtó. A ki én átlalam megy be, üdvözül, bejár, és kijár, s legelőt talál. A tolvaj csak azért jő, hogy lopjon, öljön és veszejtsen. Én azért jöttem, hogy életök legyen és bővebben legyen.

2 3 4 5 6 7 8 9 10

Szent-Háromság vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a romaiak. 11, 33—36

Oh Isten bő bölcseségének és tudományának mélysége, mily megvizsgálhatlanok az ő itéle- 33

34 tei, és kinyomozhatlanok az ő utai! Mert ki
csoda látta be az Ur értelmét, vagy ki volt
35 tanácsosa? vagy ki adott neki előbb, hogy
36 visszaadassék neki? mert ő tőle, ő általa és ő
benne vannak mindenek; neki legyen dicsőség
örökre. Amen.

Evangelium. Sz. Máté 28, 18—20.

18 Az időben, monda Jezus az ő tanítványainak: Minden hatalom nekem adatott az
19 égen és a földön; elmenvén tehát tanítsatok minden nemzeteket, megkeresztelvén
őket az Atyának, és Fiunak, és Szentléleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsanak mindent, a mit nektek parancsol-
20 tam. És ime én veletek vagyok mindennap a világ végeig.

Pünkösd után I. vasárnap.

Intelem. Sz. János I. lev. 4, 8—21.

8 Szerelmesim! Az Isten szeretet. Az által lett
9 nyilvános Istennek hozzánk való szeretete, hogy egyszülött fiát küldötte Isten a világra, hogy ál-
10 tala éljünk. Ebben áll a szeretet; nem mintha mi szerettük volna Istent, hanem mivel ő előbb szeretett minket, s fiát küldötte engesztelésül a
11 mi büneinkért. Kedvesim! Ha Isten ugy szeretett minket, nekünk is kell egymást szeretnünk.

Az Istent soha senki sem látta. Ha egymást szeretjük, az Isten bennünk lakik, és az ő szeretete mibennünk tökéletes. Abból ismerjük meg, hogy benne lakunk, s ő mibennünk, mivel az ő lelkéből adott nekünk. Mi láttuk, és tanuságot teszünk, hogy az Atya elküldötte fiát, a világ üdvözítőjét. Valaki megvallja, hogy Jezus az Isten fia: Isten benne lakik, és ő Istenben. Mi megismertük, és hittük Istennek hozzánk való szeretetét. Isten szeretet, s a ki megmarad a szeretetben, Istenben marad, és Isten ő benne. E végre tökéletes Isten szeretete mihozzánk, hogy bizzunk az itélet napján, hogy mikép ő van, ugy vagyunk mi is e világon. Félelem nincs a szeretetben, hanem a tökéletes szeretet kizárja a félelmet; mert a félelmet gyötrelem kiséri, s a ki fél, nem tökéletes a szeretetben. Mi tehát szeressük Istent, mert Isten előbb szeretett minket. Ha ki mondja: szeretem az Istent, azonban felebarátját gyülöli, az hazug. Mert a ki nem szereti felebarátját, kit lát, mikép szeretheti Istent, kit nem lát? Az a parancsolatunk van pedig Istentől, hogy a ki szereti Istent, szeresse felebarátját is.

12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

Evangelium. Sz. Lukács 6, 36—42.

Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: Legyetek irgalmasak; mikép a ti Atyátok is irgalmas. Ne itéljetek, ugy nem fogtok itéltetni: ne kárhoztassatok, ugy nem fogtok kárhoztatni; bocsássatok meg, ugy ti is bocsánatot nyertek; adjatok és adatni fog nektek; jó, tömött, megrázott, és kifolyó mértékkel adnak majd kebele-

36 37

38 tekbe, Tudnillik ugyanazon mértékkel,
melylyel ti mértek, fog nektek visszamé-
39 retni. Monda továbbá nekik hasonlatot is:
Valljon vezetheti-e vak a vakot, nemde
40 mindketten a verembe esnek? A tanítvány
nem fölebbvaló mesterénél; tökéletes lesz
pedig minden, ha olyan lesz, mint mestere.
41 Mit nézed a szálkát felebarátod szemében,
a gerendát pedig, mely a te szemedben van,
42 nem veszed észre? Vagy hogyan mond-
hatod felebarátodnak: Atyámfia! hadd ve-
szem ki a szálkát szemedből, holott a ge-
rendát tenszemedben nem látod? Képmu-
tató! vesd ki előbb a gerendát szemedből,
és azután látod hogy veszed ki a szálkát
felebarátod szeméből.

Ur napján.

Intelem. Mint nagy csütörtökön, 87. lapon.

Evangelium. Sz. János 6, 56—59.

56 Az időben monda Jezus a zsidók seregének:
Az én testem valóban étel, s az én vérem
57 valóban ital; a ki eszi az én testemet, és
iszsza véremet, bennem lakik és én ő

benne. A mint engem az élő Atya küldött, 58
s én élek az Atyáért: ugy, a ki engem
eszik, az is élni fog én érettem. Ez a 59
kenyér, mely az égből szállott le. Nem
mint atyáitok ették a mannát és meghal-
tak; a ki e kenyeret eszi, élni fog örökké.

Pünkösd után II. vasárnap.

Intelem. Sz. János I. lev. 3, 13—18.

Szerelmesim! Ne csodáljátok, ha gyülöl titeket 13
a világ. Mi tudjuk, hogy a halálból átvitettünk
az életre, mivel szeretjük felebarátainkat. A ki 14
nem szeret, halál fia marad. Mind a ki gyülöli 15
felebarátját, gyilkos. Tudjátok pedig, hogy a gyil- 16
kosnak nincs magában állandó örök élete. Az 17
által ismertük meg Isten szeretetét, mert ő életét
adta érettünk; mi is tehát adjuk oda életünket
felebarátainkért. Ha ki e világon vagyont bir, s 18
látja felebarátját szükölködni, s keblét elzárja
tőle, mikép lehet Isten szeretete ebben? Fiacs-
káim! ne szeressünk szóval, se nyelvvel: hanem
tettleg és igazán.

Evangelium. Sz. Lukács 14, 16—24.

Az időben Jezus a farizeusoknak e pél- 16
dázatot mondá: Egy ember nagy vacsorát
szerzett és sokat meghivott. És a vacsora 17

idején elküldötte szolgáját megjelenteni a hivatalosoknak, hogy jőjenek, mert már
18 minden kész. De azok mindannyian együtt mentegetőzni kezdének: Az egyik monda neki: Majort vettem, ki kell mennem azt
19 megnézni, kérlek ments ki. A másik monda: Öt fogat ökröt vettem, elmegyek azokat
20 jártatni, kérlek ments ki. Ismét más igy szólt: Feleséget vettem, azért nem me-
21 hetek. Visszatérvén a szolga, megjelenté ezeket urának. Akkor a családatya megharagudván monda szolgájának: Menj ki hamar az utczákra és város szereire, és a szegényeket, bénákat, vakokat és sántákat
22 vezesd be ide. És monda a szolga: Uram, meglett a mint parancsoltad, és még van
23 hely. Az ur pedig felele a szolgának: Menj ki az utakra és sövényekhez, s kényszerítsd
24 bejönni, hogy megteljék házam. Mondom pedig nektek: hogy senki azon férfiak közől, kik hivatalosak valának, meg nem izleli az én vacsorámat.

Pünkösd után III. vasárnap.

Intelem. Sz. Péter I. lev. 5, 6—11.

6 Szerelmesim! Alázzátok meg magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy fölmagasztaljon

titeket a látogatás idején; minden szorgoskodástokat rá bizván, minthogy ő gondot visel rátok. Józanok legyetek és virraszszatok, mert a ti ellenségtek, az ördög, ordító oroszlánként körüljár, keresvén a kit befaljon; kinek erős hittel álljatok ellen, tudván, hogy e világon levő feleiteknek ugyanazon szenvedést kell kiállani. A minden kegyelem Istene, ki a Krisztus Jezus által minket az ő örök dicsőségére meghivott, kis szenvedés után maga fog tökélyesíteni titeket, erősíteni és megalapítni. Neki legyen dicsőség és uralom örökön örökké Amen.

7 8 9 10 11

Evangelium. Sz. Lukács 15, 1—10.

Az időben Jezushoz a vámosok és bünösök közelítének, hogy hallgassák őtet. Ezért a farizeusok és irástudók zugolódtak mondván: Ez a bünösöket befogadja, és eszik velök. Ő pedig példázatot hozott fel mondván: Van-e köztetek ember, kinek száz juha levén, ha egyet elveszt közölük, nem hagyja ott a kilenczven kilenczet a pusztában, és elmegy az után, mely elveszett, mig föl nem leli? S midőn megtalálja, vállaira teszi, örülvén, és haza érvén egybehíja barátait és szomszédait, mondván nekik: örvendjetek velem, mert megtaláltam juhomat, mely elveszett volt. Mondom nektek: szintugy öröm lesz az égben egy bűnbánó bünös fölött, mint kilenczven kilencz igaz fölött, kiknek nincs szükségök a bűn-

1 2 3 4 5 6 7

8 bánatra. Vagy van-e asszony, kinek tíz ezüst
pénze levén, ha egy ezüst pénzt elveszt, nem
gyujt-e mécset, kisöpri a házat, és szorgo-
9 san keresi, mig meg nem találja? S mi-
dőn megtalálta, összehíja barátnéit és szom-
szédait mondván: örvendjetek velem, mert
megleltem a garast, melyet elvesztettem
10 volt. Ugy mondom nektek: Öröm lesz Isten
angyalainál egy bünbánó bünös fölött.

Pünkösd után IV. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a romaiak. 8, 18—23.

18 Atyámfiai! Azt tartom, hogy a jelen idei szen-
vedések nem méltók a jövő dicsőségre, mely
19 bennünk ki fog jelentetni; mert a teremtmények
várakozása az Isten fiainak kijelentését várja.
20 Minden teremtmény romlásnak van alávetve, nem
önkényt, hanem a miatt, ki azt remény fejében
21 alávetette; mert maga a teremtmény is föl fog
szabadulni a romlás szolgaságából az Isten fiai
22 dicsőségének szabadságára. Tudjuk ugyanis, hogy
minden teremtmény fohászkodik és vajudik ed-
23 diglen; azonban nem csak az, hanem mi magunk
is, kik a lélek zsengéjét birjuk, mi is magunk-
ban fohászkodunk, várván fölfogadtatásunkat,
Isten fiaiul, s testünk váltságát a mi urunk Krisz-
tus Jezusban.

Evangelium. Sz. Lukács 5, 1—11.

Az időben, midőn a sokaság Jezushoz tódult, hogy Isten igéjét hallja, ő Genezaret tava mellett állott, és látott két hajót a tónál állani, a halászok pedig kiszállván mosogaták a hálót. Bemenvén pedig az egyik hajóba, mely Simoné volt, kérte őt, hogy a parttól kissé belebb vigye. És ülve tanítá a hajóról a sokaságot. A mint pedig megszünt szólni; monda Simonnak: Indulj a mély vizre, s ereszszétek meg hálóitokat a halászatra. Felelvén Simon, monda neki: Mester, egész éjjel fáradván, semmit sem fogtunk, szavadra mégis megeresztem a hálót; s ezt cselekedvén a halaknak nagy sokaságát fogták meg, ugy hogy a háló szakadni kezde. Intettek tehát társaiknak, kik más hajón valának, hogy jöjenek és segítsenek nekik. Eljöttek, és mind a két hajócskát megtölték, annyira, hogy csaknem elsülyedének. A mit látván Simon Péter, Jezusnak térdeihez borult mondván: Menj ki tőlem Uram, mert bünös ember vagyok; tudnillik álmélkodás fogta el őtet és mindnyájokat, kik vele valának a halfogáson, melyet véghez vittek. Nem különben Jakabot és Jánost, Zebedeus fiait, kik Simon társai

valának. Ekkor Jezus monda Simonnak:
11 Ne félj, ezentul majd embereket fogsz. És kikötvén a hajókat a parthoz, mindent elhagyva követék őtet.

Pünkösd után V. vasárnap.

Intelem. Sz. Péter I. level. 3, 8—15.

8 Szerelmesim! Legyetek mindnyájan egyakaratuak, szánakodók, az atyafiság szeretői, irgalma-
9 sok, szerények, alázatosak; nem fizetvén roszat roszszal, sem szidalmat szidalommal, sőt ellen-
10 ben áldást mondván; mert arra vagytok hiva-
11 talosok, hogy az áldást örökben birjátok. Mert a ki az életet szereti és jó napokat akar látni, tartoztassa nyelvét a gonosztól, s ajkai ne szóljanak hamisságot; kerülje a gonoszt, cselekedje
12 a jót; keresse a békét és kövesse azt; mert az Ur szemei az igazakon vannak, s fülei azok könyörgéseire figyelnek: az Ur arcza pedig a
13 gonosztévők ellen fordul. És kicsoda az, ki
14 nektek árthat, ha a jónak követői lesztek? De ha valamit szenvedtek is az igazság miatt,
15 boldogok vagytok. Az azoktóli félelem pedig el ne rémítsen titeket, se ne háborgasson; csak az Ur Krisztust szenteljétek sziveitekben.

Evangelium. Sz. Máté 5, 20—24.

20 Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: Ha a ti igazságtok nem lesz tökélye-

sebb, mint az irástudóké és farizeusoké: nem mentek be mennyeknek országába. Hallottátok, hogy mondva volt a régieknek: ne ölj; a ki pedig öl, méltó az itéletre. Én pedig mondom nektek: minden, a ki 21
felebarátjára haragszik, méltó az itéletre. A ki pedig felebarátjának mondja: raka, 22
méltó a főtörvényszékre, és ki azt mondja: esztelen, méltó a gehenna tüzére. Ha tehát 23
fölajánlod ajándokodat az oltárra, s ott eszedbe jut, hogy felebarátod neheztel rád: hagyd ott ajándokodat az oltár előtt, és 24
menj, békülj meg előbb felebarátoddal, s akkor eljövén, ajánld föl ajándokodat.

Pünkösd után VI. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a romaiak. 6, 3—11.

Atyámfiai! Valakik a Krisztus Jezusban meg- 3
kereszteltettünk, az ő halálával kereszteltettünk meg, mert a keresztség által vele együtt halálra 4
temettettünk el, hogy valamint Krisztus föltámadott halottaiból az Atya dicsősége által, ugy mi is új életet viseljünk. Mert ha halálának hason- 5
latosságában vele osztoztunk, egyszersmind a föltámadásban is osztozunk; tudván azt, hogy 6
a mi régi emberünk vele együtt megfeszíttetett, hogy a bűnnek teste lerontassék, s már tovább 7
ne szolgáljunk bűnnek: mert a ki meghalt, ki-

8 tisztult a bűnből; ha tehát meghaltunk Krisztus-
9 sal együtt, hiszszük, hogy vele együtt élni is fogunk, tudván azt, hogy Krisztus föltámadván halottaiból, már meg nem hal: a halál rajta többé erőt nem
10 vesz. Miután tudnillik, a bűn miatt meghalt, egyszer halt meg; hogy pedig él, az Istennek él.
11 Ugy vélekedjetek ti is, hogy a bűnnek ugyan meghaltatok, de Istennek éltek a mi urunk Krisztus Jezusban.

Evangelium. Sz. Márk 8, 1—9.

1 Az időben nagy sereg követvén Jezust, és nem levén mit enniök, összehítta tanítványait
2 és monda nekik: Szánom a sereget; mert ime már harmadnapja, mióta velem vannak,
3 s nincs mit enniök; ha pedig étlen haza bocsátom őket, elgyöngülnek az uton, mi-
4 után némelyek messziről jöttek. Felelének neki tanítványai: Honnan elégítheti ki őket
5 valaki itt a pusztában kenyérrel? És kérdezé őket: Hány kenyeretek van? mondá-
6 nak: hét. És megparancsolá a seregnek, hogy telepedjék le a földön. Vevé aztán a hét kenyeret, s hálát adván megszegé, és tanítványainak adá, hogy tegyék eléjek, és
7 eléje tevék a seregnek. Volt még kevés halacskájok, azokat is megáldá, és előadatni
8 parancsolá. És ettek, és jóllaktak, megtakarítván a fenmaradt hulladékból hét ko-
9 sárral. Azoknak száma pedig, kik ettek, mintegy négy ezer volt, és elbocsátá őket.

Pünkösd után VII. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a romaiak. 6, 19—23.

Atyámfiai! Emberileg szólok testeteknek gyarló- 19
sága miatt; valamint oda engedtétek tagjaitokat a
tisztátalanság szolgálatára, és az igazságtalanok-
nak gonoszságra: ugy most adjátok tagjaitokat
az igazság szolgálatára megszentelésül. Mert mi- 20
dőn a bűnnek szolgái valátok, az igazság szaba-
dosi voltatok. Mi hasznotok volt tehát akkor 21
azokból, melyek miatt most pirultok. Azoknak 22
vége a halál. Ellenben most megszabadulván a
bűntől, és Isten szolgáivá válván, hasznotok van
belőle a megszentelésben, vége pedig az örök
élet. A bűnnek zsoldja a halál. Isten kegyelme 23
pedig az örök élet a mi Urunk Krisztus Jezusban.

Evangelium. Sz. Máté 7, 15—21.

Az időben monda Jezus az ő tanítványai- 15
nak: Ójátok magatokat a hamis próféták-
tól, kik juhok ruháiban jönek hozzátok,
belül pedig ragadozó farkasok; gyümölcse-
ikről ismeritek meg őket. Valljon szednek-e 16
tövisről szőllőt, vagy bojtorjánról fügét?
Ugy minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a 17
rosz fa pedig rosz gyümölcsöt terem. Nem 18
teremhet a jó fa rosz gyümölcsöt, sem a
rosz fa nem teremhet jó gyümölcsöt. Min- 19

den fa, mely jó gyümölcsöt nem terem,
20 kivágatik, és tüzre vettetik. Azért hát gyü-
21 mölcseikről ismeritek meg őket. Nem minden, a ki nekem mondja: Uram, Uram, megy be mennyeknek országába: hanem a ki teljesíti Atyám akaratát, ki mennyekben van, az megy be mennyeknek országába.

Pünkösd után VIII. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a rom. 8, 12—17.

12 Atyámfiai! Nem vagyunk a testnek lekötelezve,
13 hogy test szerint éljünk; mert ha test szerint éltek, meghaltok: ha pedig lélekkel a test cselek-
14 vényeit megtöritek, élni fogtok. Mert valahányan Isten lelke által vezéreltetnek, azok az Isten fiai;
15 mert nem a szolgaság lelkét vettétek félelemre, hanem a fogadott fiak lelkét, ki által kiáltjuk:
16 Abba atyánk. Maga a lélek tesz bizonyságot a mi
17 lelkünknek, hogy Isten fiai vagyunk; ha pedig fiúk, tehát örökösök is: Istennek ugyan örökösi, Krisztusnak pedig örökös társai.

Evangelium. Sz. Lukács 16, 1—9.

1 Az időben Jezus az ő tanítványainak e példázatot mondá: Volt egy gazdag em-

ber, kinek gondnoka nála rosz hirbe jött,
mintha javait tékozolná. Elhivatá tehát, és 2
monda neki: Mit hallok felőled, adj számot
gondnokságodról, mert már többé nem
gazdálkodhatol. A gondnok mondá magá- 3
ban: Mi tevő legyek, miután uram elveszi
tőlem a gazdaságot, kapálni nem birok,
koldulni szégyenlek. Tudom mit tegyek, 4
hogy midőn a gazdaságtól megfosztatom,
befogadjanak házaikba. Összehiván tehát 5
urának minden adósait, az elsőt kérdezé:
mennyivel tartozol uramnak? ki felele:
száz cseber olajjal; és monda neki: Vedd
kötelezvényedet, ülj le hamar, irj ötvenet.
Azután a másikat kérdezé: Te pedig meny- 6
nyivel tartozol? ki felele: száz köböl
buzával. Monda neki: vedd kötelező leve- 7
ledet, irj nyolczvant. És dicséré az ur a 8
hamis gondnokot, mivelhogy okosan cse-
lekedett; mert e világ fiai eszesebbek
az ő nemökben a világosság fiainál. Én 9
is mondom nektek: szerezzetek maga-
toknak barátokat az álnok mammonából,
hogy midőn ez életből kifogytok, befo-
gadjanak titeket az örök hajlékokba.

Pünkösd után IX. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a korinthiak. I. lev. 10, 6—13.

6 Atyámfiai! Ne kívánjunk roszakat, mint azok
kívántak, se ne legyetek bálványozók, mint né-
melyek azok közől, mikép irva vagyon: Leült
7 a nép enni és inni, és fölkeltek játszani. Se ne
bujálkodjunk, mint némelyek közölük bujálkod-
8 tak, és elhullott egy nap huszonháromezer. A Krisz-
tust se kisértsük, mint némelyek kisértették,
9 és kigyók által elvesztek. Se ne zugolódjatok,
mint némelyek azok közől zugolódtak, és elvesz-
10 tek a pusztító által. Ezek pedig mind jelképek-
ben történtek velök, megirattak pedig a mi ok-
tatásunkra, kikre a végső időszakok jutottak.
11 Azért a ki magát állni gondolja, vigyázzon,
12 hogy el ne essék. Más kisértet mint emberi,
13 meg ne fogjon benneteket; hív az Isten, ki nem
enged titeket kisértetni azon fölül, a mit meg-
birtok, hanem a kisértettel erőt is szerez, hogy
eltürhessétek.

Evangelium. Sz. Lukács 19, 41—47.

41 Az időben a mint Jezus Jeruzsalemhez
közeledék, látván a várost, sirt fölötte
42 mondván: Vajha megismerted volna te is,
legalább ezen napodon, a mik békeségedre szolgálnak: azonban most elrejtvék
43 szemeid elől. Mert rád következnek a na-

pok, és körülvesznek ellenségeid árokkal
és bekerítnek téged, és minden felül be- 44
szorítanak, azután földre terítenek, fiaiddal
együtt, kik benned vannak, és nem hagy- 45
nak benned követ kövön, mivelhogy nem
ismerted meg látogatásod idejét. Azután 46
bemenvén a templomba, kezdé kiüzni az
árusokat és vevőket belőle, mondván ne-
kik: Irva vagyon: Az én házam az imád-
ság háza: ti pedig latrok barlangjává
tettétek. És minden nap tanít vala a temp- 47
lomban.

Pünkösd után X. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a korinth. I. lev. 12, 2—11.

Atyámfiai! Tudjátok, hogy midőn pogányok va- 2
látok, a néma bálványokhoz járultatok, a mint
vezettek titeket. Azért tudtotokra adom, hogy 3
senki nem mond átkot Jezusra, a ki Isten lel-
kéből beszél; és senki sem mondhatja: Ur Je-
zus! hanem csak a Szentlélek által. A kegy- 4
adományok különfélék ugyan, de a Lélek egy.
És a szolgálatok különfélék, de az Ur ugyanaz. 5
És a cselekvések különfélék, de Isten ugyanaz, 6
ki mindent mindenben cselekszik. Azonban mind- 7
egyik a Lélek nyilatkozását haszonra veszi.
Egynek a Lélek által a bölcseség beszéde 8
adatik, másnak a tudomány beszéde ugyanazon

9 Lélektől; némelynek a hit szinte azon Lélektől;
másnak a gyógyítások ajándoka, ugyanazon Lé-
10 lektől. Némelynek a csodatények müvelése, más-
nak a jövendölés, ismét másoknak a szellemek
kiismerése, másnak a nyelvek nemei, másnak a
11 beszéd értelmezése. Ezeket pedig mind ugyan-
azon egy Lélek cselekszi, kinek-kinek osztogat-
ván akarata szerint.

Evangelium. Sz. Lukács 18, 9—14.

9 Az időben Jezus némelyekhez, kik magukban biztak, mint igazak, és másokat meg-
10 vetettek, e példázatot mondá: Két ember fölment a templomba imádkozni, egy fari-
11 zeus, és egy vámos. A farizeus állván, igy imádkozék magában: Isten, hálát adok neked, mivel nem vagyok mint egyéb emberek, kik ragadozók, igazságtalanok, házasságtörők, vagy mint ez a vámos is;
12 kétszer böjtölök hetenkint, tizedet adok
13 mindenből a mit birok. A vámos pedig messze állván szemeit sem meré az égre emelni, hanem mellét verő mondván: Isten,
14 légy irgalmas nekem bünösnek. Mondom nektek: ez megigazultan tért vissza házába, inkább mint amaz; mert minden a ki [magát fölmagasztalja, megaláztatik, és a ki magát megalázza, fölmagasztaltatik.

Pünkösd után XI. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a korinthiak I. lev. 15, 1—10.

Atyámfiai! Figyelmeztetlek titeket az evange- 1
liumra, melyet hirdettem nektek, melyet ti át is
vettetek és követtek, s mely által üdvözültök, 2
ha a mint előadtam nektek, megtartjátok; ha-
csak hiában nem hittetek. Mert mindenekelőtt 3
azt hagyományoztam nektek, mit átvettem, hogy
Krisztus a mi büneinkért meghalt az iratok sze- 4
rint, és eltemettetett, s föltámadott harmadnapon
az iratok szerint, azután hogy megjelent Kefas- 5
nak, és utóbb a tizenegynek. Azután megjelent 6
több mint ötszáznak feleink közől együtt, kikből
sokan élnek mai napig, de némelyek elaludtak.
Azután megjelent Jakabnak, utóbb valamennyi 7
apostolnak. Végre nekem jelent meg mint idét- 8
lennek, ki legkisebb vagyok az apostolok kö-
zött, s nem vagyok méltó apostolnak neveztetni, 9
mert üldöztem az Isten egyházát. Azonban Isten 10
kegyelméből vagyok, a mi vagyok, kinek ke-
gyelme bennem nem volt tétlen.

Evangelium. Sz. Márk 7, 31—37.

Az időben kimenvén Jezus Tyrus határá- 31
ból, eljött Szidonon át a galileai tenger-
hez a tiz város határai között. És hozzá- 32
vezetnek egy siketnémát, könyörögvén
neki, hogy tegye rá kezét. Ki elvezetvén 33

ötet a seregtől különvált helyre, ujjait füleibe bocsátá, és kipökvén, nyelvét illeté;
azután föltekintvén az égre fohászkodék,
mondván neki: Effetha, azaz nyiljál ki.
34 S azonnal kinyiltak fülei, s nyelvének kö-
teléke feloldatott, ugy hogy helyesen
35 szólt. És megparancsolta nekik, hogy sen-
36 kinek el ne mondják. Azonban mennél in-
kább paracsolta nekik, annál jobban hir-
37 dették; s annál inkább csodálkozának mond-
ván: jól cselekedett mindent, a siketeknek
is visszaadta a hallást, a némáknak is a
szólást.

Pünkösd után XII. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál II. lev. a korinth. 3, 4—9.

4 Atyámfiai! Az a bizalmunk Istenhez a Krisztus
5 által vagyon, nem mintha elegendők volnánk va-
6 lamit gondolni magunktól, mint magunktól, hanem
a mi elégségünk Istentől van, ki az új-szövetség
szolgáivá méltatott bennünket, nem betü, hanem
7 lélek szerint; mert a betü megö, a lélek pedig
8 éltet. Ha már a halált hozó, s betük által kövekbe
vésett szolgálat oly dicső vala, hogy Izrael fiai nem
nézhetének Moyzes arczára, ábrázatjának fényes-
sége miatt, mely mulandó vala: mennyivel inkább
9 dicsőséges lesz a lélek szolgálata? Mert ha a kár-
hoztatás szolgálata dicsőséges: sokkal inkább bő-
velkedik dicsőséggel az igazság szolgálata.

Evangelium. Sz. Lukács 10, 23—37.

Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: Boldogok a szemek, melyek látják a 23
miket ti láttok; mert mondom nektek: hogy 24
sok próféta és király akarta látni azokat,
miket ti láttok, de nem látták! hallani,
miket ti hallotok, de nem hallották. És 25
ime egy törvénytudó előállott, kisértvén
őtet és mondván: Mester, mit cselekedve
birhatom az örök életet? Ki felele neki: 26
A törvényben mi van irva, hogyan olvasod? Amaz felelvén monda: Szeressed 27
uradat Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből, minden erődből, és egész elmédből; és felebarátodat mint tennen magadat.
És monda neki: Helyesen feleltél: ezt cse- 28
lekedd, és élni fogsz. Az pedig igazolni 29
akarván magát, kérdé Jezustól: És ki az
én felebarátom? Felelvén pedig Jezus, 30
monda: Egy ember Jeruzsalemből lemenvén Jerikhóba, rablók kezeibe esett, kik
meg is fosztották őtet, sőt sebekkel terhelték; és holtelevenen hagyván őt, eltávozának. Történt azután, hogy egy pap ment le 31
ugyanazon az uton, ki látván őtet, elment
mellette. Hasonlag egy levita a hely körül 32
levén és látván őt, elment mellette. Egy 33
szamaritanus pedig utazván, arra jött, és

látván őtet, könyörült rajta; és hozzá menvén beköté sebeit, olajt és bort öntvén rájok; és föltevén őt barmára, elvivé a szál-
34 lásra, s gondját viselé. Más nap azután elővett két tizest, és általaadá a gazdának mondván: Viseld gondját, és bármit költesz rá ezen fölül, én midőn visszatérek, meg-
35 fizetem. E három közől ki volt véleményed szerint annak felebarátja, ki a rablók ke-
36 zeibe esett? Az felele: a ki irgalmasságot
37 gyakorlott vele. S monda neki Jezus: Menj, és te is hasonlag cselekedjél.

Pünkösd után XIII. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a galaták. 3, 16—22.

16 Atyámfiai! Ábrahámnak mondattak az igéretek és magvának. Nem mondja: Magvainak, mint soknak: hanem ugy mint egynek: És magvad-
17 nak, ki a Krisztus. Azt mondom tehát, hogy az Istentől megerösített szövetséget, az a törvény, mely négyszáz harmincz év után szereztetett, meg nem semmisítheti az igéret megszegésével;
18 mert ha a törvényből ered az örökség, ugy már nem az igéretből; holott Isten igéret által ado-
19 mányozta azt Ábrahámnak. Mire való tehát a törvény? Vétségek miatt hozatott, mig eljő a mag, kinek igértetett, angyalok levén kiszol-
20 gáltatói, közbenjáró által. Ámde egynél nincs

helye a közbenjárásnak, Isten pedig csak egy.
Valljon tehát a törvény ellenkezik-e Isten igére- 21
teivel? Távol legyen. De ha olyan törvény ada-
tott volna, mely éltethetne, ugy valóban a tör-
vény szerezné az igazulást. Azonban az irás 22
mindent bün alá foglalt, hogy csak a Krisztus
Jezusban hivők részesüljenek az igéretben.

Evangelium. Sz. Lukács 17, 11—19.

Az időben Jezus Jeruzsalembe menvén 11
Szamarián és Galileán át vevé utját. S mi- 12
dőn egy faluba betért, tiz poklos férfiu jött
eléje, kik távul megállván, fölemelék szavai-
kat mondván: Jezus, mester könyörülj raj-
tunk. Kiket ő meglátván monda: Menje- 13
tek, mutassátok meg magatokat a papok-
nak. S lőn, midőn menének, megtisztultak. 14
Egy pedig közölük, a mint látta, hogy 15
megtisztult, visszatért fönszóval magasz-
talván Istent; és leborult arczára, lábai 16
előtt, hálát adván; és ez szamaritanus
vala. Erre Jezus felelvén monda: Nemde 17
tizen tisztultak meg, és a kilencz hol van?
Nem találkozott, ki visszajönne, és Isten- 18
nek dicséretet adna, hanem csak ez idegen.
És monda neki: Kelj föl, menj, mert a te 19
hited megszabadított téged.

Pünkösd után XIV. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a galaták. 5, 16—24.

16 Atyámfiai! Lélek szerint járjatok, ugy a test
17 kivánságait véghez nem viszitek; mert a test
törekedik a lélek ellen, a lélek pedig a test ellen,
minthogy ezek egymással ellenkeznek, hogy ne
18 cselekedjétek, valamit akartok. Ha pedig lélek
által vezéreltettek, ugy nem vagytok a törvény
19 alatt. Nyilvánosak pedig a test cselekvényei, ugy-
20 mint, a paráznaság, tisztátlanság, szemérmetlen-
ség, bujaság, bálványozás, bübölések, ellenkezé-
sek, viszálkodások, versenygések, haragok, veszek-
edések, meghasonlások, pártütések, irigykedé-
sek, gyilkosságok, részegségek, tobzódások és
21 ezekhez hasonlók, melyekről előre mondom,
mikép mondottam is, hogy a kik efféléket csele-
22 kesznek, Isten országát el nem nyerik. A lélek
gyümölcsei pedig a szeretet, öröm, békeség,
23 türelem, kegyesség, jóság, hosszutürés, szelidség,
hit, szerénység, megtartoztatás szüzesség. Ilye-
24 nek ellen nincs a törvény. A kik pedig Krisz-
tuséi, testöket megfeszítették vétkekkel és vá-
gyakkal együtt.

Evangelium. Sz. Máté 6, 24—33.

24 Az időben monda Jezus az ő tanítványai-
nak: Senki két urnak nem szolgálhat;
mert vagy egyiket gyülölni fogja és a má-
sikat szeretni, vagy egyiket eltüri és a

másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a kincsvágynak. Azért mondom 25
nektek: ne aggódjatok éltetek felől, hogy mit egyetek, sem testetek felől, hogy mibe öltözködjetek. Nemde több az élet, mint az étel, és a test, mint a ruha. Tekintsetek az égi madarakra, melyek nem vetnek, sem nem aratnak, sem csűrökbe nem gyüjtenek, és a ti mennyei atyátok táplálja azokat. Nemde ti sokkal becsesebbek vagytok azoknál? Vagy kicsoda birja közületek aggódás által termetét nevelni egy könyöknyivel? És a ruházatról miért aggódtok? Szemléljétek a mezei liliomokat, mikép növedkednek, nem dolgoznak, sem nem fonnak. Mondom pedig nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében sem volt ugy öltözve, mint egy ezek közől. Ha pedig a mezei füvet, mely ma van, és holnap a kemenczébe vettetik, Isten igy ruházza: mennyivel inkább titeket, kicsinyhitüek? Ne aggódjatok tehát, mondván, mit fogunk enni, vagy mit fogunk inni, vagy mivel ruházkodunk; mert ezeket mind a pogányok keresik. Tudja ugyanis a ti Atyátok, hogy mind ezek nélkül szükölködtök. Keressétek azért először Isten országát, és annak igazságát, és ezek mind hozzáadatnak nektek.

26 27 28 29 30 31 32 33

Pünkösd után XV. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a galaták. 5, 25—26; 6, 1—10.

25 Atyámfiai! Ha lélek által élünk: lélek szerint
26 viseljük is magunkat. Ne legyünk hiu dicsvágyók, egymást ingerlők, egymásra irigykedők.
1 Atyámfiai! ha valaki elragadtatott valami bűnre, ti, kik lelkiek vagytok, oktassátok az olyant szelid lélekkel, magadat is tekintvén, nehogy te
2 is kisértessél. Egymás terheit viseljétek, ugy fog-
3 játok teljesíteni a Krisztus törvényét. Mert ha valaki valaminek gondolja magát lenni, holott
4 semmi, önmagát ámítja. Saját cselekvését vizsgálja kiki, ugy csak önmagában lesz dicsősége,
5 és nem másban; mert kiki tulajdon terhét fogja
6 viselni. Részesítse pedig tanítóját minden jóban
7 az, ki szóval taníttatik. Meg ne csalatkozzatok, Isten el nem ámíttatik, mert a miket az ember
8 vet, azokat fogja aratni is. A ki testére vet, testéből fogja a romlást is aratni; a ki pedig lélekben vet, lélekből aratja majd az örök életet.
9 Jót cselekedni pedig meg ne szünjünk; mert
10 annak idejében szünet nélkül aratunk. Tehát mig van idő, tegyünk jót mindenkivel, főleg pedig hitfelekkel.

Evangelium. Sz. Lukács 7, 11—16.

11 Az időben Jezus Naim nevü városba ment, s vele mentek tanítványai és nagy sereg.
12 A mint pedig a város kapujához közeledék,

ime egy halott vitetik ki, anyjának egyetlen fia, s ez özvegy vala, s a város nagy seregétől kisérteték; kit meglátván az Ur, 13 szánakodásra indula iránta, s monda neki: Ne sirj; és hozzá menvén illeté a koporsót; 14 azok pedig, kik vivék, megállotttak. És monda: Ifju, mondom neked, kelj föl. S 15 fölült, ki meg volt halva, s beszélni kezdett. S visszaadta őt anyjának. Mindnyájokat pedig félelem szállta meg, s magasztalták Istent mondván: hogy nagy próféta támadott közöttünk, s hogy Isten meglátogatta az ő népét. 16

Pünkösd után XVI. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál az efezusiak 3, 13—21.

Atyámfiai! kérlek titeket el ne csüggedjetek az 13
én bajaim miatt, melyeket ti értetek szenvedek,
mi a ti dicsőségtek. Ez okból térdre borulok a 14
mi urunk Krisztus Jezus Atyja előtt, kitől minden 15
atyaság az égen és földön neveztetik, hogy az 16
ő dicsőségének bőségéből adja meg nektek, hogy
az ő lelkének erejével szilárduljatok a benső em- 17
berben, s Krisztus lakjék hit által sziveitekben,
szeretetben levén meggyökeresedve és megalapítva, hogy fölfoghassátok minden szentekkel 18
együtt, melyik legyen a szélesség, a hosszuság,
magasság és mélység, s tudhassátok a Krisz- 19
tusnak minden tudományt fölülhaladó szeretetét,

s ugy Istennek minden teljességével beteljetek.
20 Annak pedig, ki mindent bőven megtehet azon
tul is, a mit kérünk, vagy értünk, azon erőnél
21 fogva, mely bennünk működik, ugyanannak di-
csőség legyen az anyaszentegyházban a Krisztus
Jezus által minden nemzedéken át örökön
örökké. Ámen.

Evangelium. Sz. Lukács 14, 1—11.

1 Az időben, midőn Jezus egy főfarizeusnak
házába bement szombaton kenyeret enni,
2 ők szemmel tartották őtet. És ime egy
3 vizkóros ember volt előtte. Jezus tehát
megszólítá a törvénytudókat és farizeuso-
4 kat, mondván: Szabad-e szombaton gyó-
gyítani? Azok hallgattak. Ő tehát fogván
5 őtet, meggyógyította és elbocsátotta. És
hozzájok szólván, monda: Kinek esik kö-
zöletek szamara vagy ökre kutba, és nem
6 huzza ki azonnal szombatnapon? Mire nem
7 felelhettek neki. Egyszersmind a vendé-
gekhez intézett példázatot, figyelvén arra,
hogyan válogatják az első helyeket, mond-
8 ván nekik: Midőn lakodalomra meghivatol
ne válaszd az első helyet, nehogy nálad
előkelőbb legyen amattól meghiva, és el
9 jövén az, ki téged avval együtt meghivott,
mondja neked: engedj ennek helyet, s ak-
kor pirulással foglalnád el az utolsó helyet;
10 hanem mikor meghivatol, menj, telepedjél
le az utolsó helyen; hogy midőn eljő, ki

téged meghivott, mondja neked: barátom,
menj fölebb. Akkor dicsőséged lesz a ven- 11
dégtársak előtt; mert minden, a ki magát
fölmagasztalja, megaláztatik, és a ki magát
megalázza, fölmagasztaltatik.

Pünkösd után XVII. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál az efezusiak. 4, 1—6.

Atyámfiai! kérlek titeket én fogoly az Urban, 1
hogy hivatástokhoz, melyre hivatva vagytok, méltán járjatok, egész alázattal, szelídséggel és 2
béketüréssel elviselvén egymást szeretettel, s igyekezvén föntartani a lélek egységét a béke kötelékével. Egy a test, és egy a lélek; mikép 4
hivatástoknak egy reményére vagytok hivatalosok.
Egy az Ur, egy a hit, egy a keresztség, egy az 5
Isten és mindenek atyja, ki mindnyájokon fölül 6
áll, mindeneken áthat, és mindnyájunkban vagyon.
Ki áldott örökön örökké. Amen.

Evangelium. Sz. Máté 22, 34—46.

Az időben Jezushoz járulának a fárizeu- 34
sok, és egy törvénytudor közölök kérdé ötet 35
kisértőleg: Mester, melyik a legnagyobb 36
parancsolat a törvényben? Jezus felele 37
neki: Szeressed uradat Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből.

38 Ez a legnagyobb és első parancsolat. A
39 második pedig hasonló ehhez: Szeressed
40 felebarátodat, mint tennen magadat. E két
parancsolaton áll az egész törvény és a
41 próféták. A mint pedig egybegyültek a
farizeusok, kérdezé őket Jezus, mondván:
42 Mit állítotok ti Krisztus felől? kinek fia ő?
43 Felelének neki: Dávidé. Monda nekik:
Hogyan hívja tehát Dávid őtet lélekben
44 Urnak, mondván: Monda az Ur az én
Uramnak: ülj jobbom felül, mig ellensé-
45 geidet lábaid zsámolyává teszem: Ha tehát
Dávid őtet Úrnak hívja, hogyan lehet fia?
46 És senki sem birt neki egy szót sem fe-
lelni; sem nem merte bár ki is az nap
óta őtet többé kérdezni.

Pünkösd után XVIII. vasárnap.

Intelem. Szent Pál a korinth. 1. lev. 1, 4—8.

4 Atyámfiai! Hálát adok Istennek érettetek, Is-
tennek azon kegyelmeért, mely nektek adatott
5 a Krisztus Jezus által, hogy általa mindenben
6 gazdagok lettetek, minden tanban és tudomány-
ban, mikép a Krisztus bizonysága bennetek
7 megerősíttetett, ugy hogy semmi hiányt nem
szenvedtek bárminemü kegyelemben; ugymint a
8 mi urunk Krisztus Jezus megjelenését várók,
ki meg is erősít titeket végig feddhetlenül a mi
urunk Krisztus Jezus eljövetele napján.

Evangelium. Sz. Máté 9, 1—8.

Az időben Jezus a hajóba menvén, átkelt 1
a tengeren, és a maga városába jött. És 2
ime elhoztak egy ágyban fekvő inaszakadtat
eléje. Jezus látván azoknak hitét, monda
az inaszakadtnak: Bízzál fiam, megbocsát-
tatnak a te büneid. És ime némelyek az irás- 3
tudók közől mondának magukban: ez
káromkodik. Jezus pedig látván gondola- 4
taikat, monda: Miért gondoltok gonoszt
sziveitekben? mi könnyebb, mondani-e: 5
megbocsáttatnak büneid; vagy mondani:
kelj föl és járj. Hogy pedig tudjátok, hogy 6
az ember fiának van hatalma e földön
megbocsátani a bünöket: akkor monda az
inaszakadtnak: Kelj föl, vidd ágyadat, és 7
menj haza. Látván ezt a sereg, megfélem- 8
lett, és dicsőíté Istent, ki oly hatalmat
adott az embereknek.

Pünkösd utan XIX. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál az efezusiak. 4, 23—28.

Atyámfiai! Újuljatok meg a ti lelketek-ben, s el- 23
métekben, és öltsetek föl új embert, ki Isten 24
szerint teremtetett igazságban, és valóságos szent-

25 ségben; mi okért elhagyván a hazugságot, szóljon
kiki igazat az ő felebarátjával, mivel egymásnak
26 tagjai vagyunk. Ha haragusztok, ne vétkezzetek;
27 a nap le ne nyugodjék haragotok fölött. Ne en-
28 gedjetek helyt az ördögnek. A ki lopott, már ne
lopjon, sőt inkább munkálkodjék kezeivel, azt
dolgozván a mi jó, hogy legyen neki, miből adnia
a szükölködőnek.

Evangelium. Sz. Máté 22, 1—14.

1 Az időben Jezus a papi főnököknek és
farizeusoknak példázatokban szóla, mond-
2 ván: Hasonló lett mennyeknek országa
egy királyhoz, ki menyegzőt szerzett
3 fiának: és elküldé szolgáit meghíni a hi-
vatalosokat a menyegzőre, de nem akartak
4 eljőni. Ismét küldött más szolgákat, mond-
ván: jelentsétek meg a hivatalosoknak:
ime lakomámat elkészítettem, tulkaim és
szárnyasaim meg vannak ölve, minden ké-
5 szen áll, jertek a vendégségre. De azok
elmellőzék és eltávoztak, egyik jószágára,
6 másik kereskedése után, a többiek pedig
megfogták szolgáit, és gyalázattal illetvén
7 őket, megölték. A király ezt hallván
megharagudott, és seregeit elküldvén
megöleté ama gyilkosokat, és városukat
8 fölgyujtatá. Akkor monda szolgáinak: a
lakodalom ugyan készen van, de a hiva-
9 talosok nem voltak rá méltók, menjetek

tehát az utak végeire, és valakit csak találtok, híjátok el a vendégségre. És kimenvén a szolgák az utakra, összecsődítették mind; a kit találtak, jókat és roszakat; és megtelt a vendégek gyülekezete. Bemenvén azután a király, hogy lássa a vendégeket, meglátott ott egy embert, ki nem volt menyegzős ruhába öltözve, és monda neki: Barátom, hogy jöttél ide be, nem levén menyegzős ruhád? Az pedig elnémult. Akkor monda a király az ő szolgáinak: Megkötözvén kezeit és lábait, vessétek ki a külső sötétségre, ott sirás lesz és fogak csikorgatása. Mert sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a választottak.

Pünkösd után XX. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál az efezusiak. 5, 15—21,

Atyámfiai! Vigyázzatok, hogy ovatosan viseljétek magatokat, nem ugy mint esztelenek, hanem mint bölcsek, megválasztván az alkalmat, mert a mi napjaink gonoszak. Azért ne legyetek oktalanok, hanem megértsétek, mi az Isten akarata. És ne részegeskedjetek bor által, melyben bujálkodás rejlik, hanem teljetek meg szentlélekkel; zsoltárokkal, dicséretekkel és lelki énekekkel szólván egymással, és sziveitekben az Urnak zengedezvén, hálát adván mindig mindenekért Istennek

és Atyának a mi urunk Krisztus Jezus nevében, s egymásnak engedelmeskedvén a Krisztus félelmében.

Evangelium. Sz. János 4, 46—53.

46 Az időben volt egy királyi ember, kinek
47 fia betegeskedék Kafarnaumban. Az hallván, hogy Jezus Judeából Galileába érkezik, hozzá ment, és kéré, hogy lemenvén gyó-
48 gyítsa meg fiát, mert haldoklott. Jezus tehát monda neki: Hacsak jeleket és csodákat
49 nem láttok, nem hisztek. Monda neki a királyi ember: Uram jöj le, mielőtt fiam
50 meghal. Monda neki Jezus: Menj, fiad él. Hitt az ember a beszédnek, melyet Jezus
51 monda neki, s ment. A mint pedig lement, eléje jöttek a szolgák, s jelenték, mondván:
52 hogy fia él. Kérdezte tehát az órát tőlök, melyben jobban lett. S mondának neki: tegnap hét órakor hagyta el a hidegláz.
53 Ebből megtudta az atya, hogy ugyanazon óra volt, melyben Jezus monda neki: Fiad él. S hitt ő maga és egész háza.

Pünkösd után XXI. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál az efezusiak. 6, 10—17.

A tyámfiai! Erősödjetek meg az Urban, és az ő 10
erejének hatalmában: öltsetek isteni fegyveres 11
öltözetet, hogy ellenállhassatok az ördög kisér-
teteinek; mert nem a test és vér ellen kell küz- 12
denünk, hanem a fejedelmek és hatalmasságok
ellen, a sötét alvilág uralkodói ellen, a levegőben
tartózkodó gonosz lelkek ellen. Azért vegyétek 13
az Isten fegyverzetét, hogy ama veszedelmes napon
ellenállhassatok, és mindenben tökéletesek ma-
radjatok. Legyenek tehát ágyékaitok körülövezve 14
igazmondással, s öltsétek föl igazság vértjét, 15
lábaitok saru gyanánt födve legyenek készséggel
a békeség evangeliumának hirdetésére; minden- 16
ben a hit paizsát használván, mely által a gonosz-
nak minden tüzes nyilait elolthassátok, és vegyétek 17
föl az üdvösség sisakját és a lélek kardját, mely
az Isten igéje.

Evangelium. Sz. Máté 18, 23—35.

Az időben Jezus az ő tanítványainak e példá-
zatot mondá: Hasonló mennyek országa egy 23
királyhoz, ki számot akart vetni szolgáival. 24
És elkezdvén a számon kérést, akadt egyre,
ki neki tizezer talentummal tartozott; mivel 25
pedig nem volt miből megfizetnie, ura el-
adatni parancsolta őtet, feleségét, fiait, és

mindenét a mit birt, s ugy a tartozást
26 megfizettetni. Leborulván azonban a szolga,
esedezett neki mondván: Legyen türelmed
velem, és majd mindent megfizetek neked.
27 Könyörülvén tehát az ur azon a szolgán,
elbocsátá őt, és az adósságát elengedte
28 neki. Kimenvén pedig az a szolga, talál-
kozott egygyel szolgatársai közől, ki neki
száz tizessel tartozott, és megfogván fojto-
gatá őtet mondván: Fizesd meg a mivel
29 tartozol. Leborulván szolgatársa, könyör-
gött neki mondván: Legyen türelmed velem,
30 és mindent megfizetek. De az nem állott
rá, hanem elmenvén, börtönbe vetteté őtet,
31 mig egész adósságát le nem fizetné. Szolga-
társai látván a történteket, nagyon meg-
szomorodának, és eljövén elbeszéltek az
32 urnak mindent a mi történt. Legott hivatá
őtet az ura, és monda neki: Gonosz szolga!
az egész adósságot elengedtem neked, mert
33 könyörögtél: nemde tehát neked is könyö-
rülnöd kellett volna szolgatársadon, miként
34 én könyörültem rajtad. És megharagudván
ura, átadá őt a kinzóknak, mîg meg nem
35 fizetné az egész adósságot. Ugy fog az én
mennyei atyám is veletek bánni, ha szivből
meg nem enged kiki felebarátjának.

Pünkösd után XXII. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a filippiek. 1, 6—11.

Atyámfiai! Reméljük az Ur Jezus által, hogy a 6
ki elkezdte bennetek a jó müvet, végre is viszi
a Krisztus Jezus napjáig. Csakugyan igazságos 7
is igy vélekednem mindnyájatok felől, minthogy
szivemben hordlak titeket mind fogságomban,
mind védelmemnél és az evangelium megbizonyí-
tásánál, hogy örömemnek részesei vagytok mind-
nyájan; mert Isten az én tanum, mennyire kivánom, 8
hogy mindnyájan a Krisztus Jezus szivében le- 9
gyetek. És ezt kérem, hogy a szeretet, mely
bennetek van, inkább és inkább bővelkedjék tu-
dományban és minden értelemben, hogy meg- 10
válaszszátok a jelesbeket, s legyetek tiszták és
botrány nélkül Krisztus napjáig, telvék az igazság 11
gyümölcsével a Krisztus Jezus által, Istennek
dicséretére és dicsőségére.

Evangelium. Sz. Máté 22, 15—21.

Az időben elmenvén a farizeusok összebe- 15
széltek, hogy Jezust szaván fogják. Hozzá
küldék tehát tanítványaikat a herodianu- 16
sokkal mondván: Mester, tudjuk hogy igaz-
mondó vagy, s Isten utját igazán tanítod,
nem is törődöl senkivel, mert nem tekinted
az emberek személyét, mondd meg tehát 17

nekünk, mit állítasz, szabad-e a császárnak
18 adót fizetnünk, vagy nem? Ismervén pedig
Jezus ravaszságukat, monda: Miért kisér-
19 tetek engem, képmutatók? Mutassátok
nekem elő az adópénzt; ők előadtak neki
20 egy tizest. Erre Jezus kérdé tőlök: Kié
ez a kép, vagy körülirat? Mondának neki:
21 a császáré. Akkor monda nekik: Adjátok
meg tehát a császárnak, mi a császáré, és
Istennek, a mi Istené.

Pünkösd után XXIII. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a filippiek. 3, 17—21. 4, 1—3.

17 Atyámfiai! Követőim legyetek, és figyeljetek
azokra, kik ugy viselik magukat, mint bennem
18 van példátok; mert sokan ugy élnek (kikről
gyakran mondtam nektek, most pedig sirva is
mondom), hogy Krisztus keresztjének ellenségei;
19 kiknek végök a veszedelem, istenök a has, di-
csőségök pedig a gyalázat; kik tudnillik a föl-
20 diekhez ragaszkodnak. Ámde a mi társalgásunk
mennyekben van, honnan várjuk az üdvözítőt is
21 a mi urunk Krisztus Jezust, ki át fogja alakítani
csekélységünk testét, hogy hozzá idomítva legyen
az ő dicsőségének testéhez, azon erejénél fogva,
1 melylyel mindent alávethet magának. Tehát kedves
és drága atyámfiai! örömem és koronám, ugy
2 álljatok az Urban, szerelmesim. Evodiát kérem
és Szyntikhének könyörgök, hogy egyértelmüek
3 legyenek az Urban. Téged is kérlek édes tiszt-

társam, segítsd őket, kik velem fáradtak az evangelium hirdetésében Kelemennel, és többi segédeimmel együtt, kiknek neveik be vannak irva az élet könyvébe.

Evangelium. Sz. Máté 9, 18—26.

Az időben, mig Jezus a sereghez szóla, 18
ime egy főnök hozzájárult, és imádta őt
mondván: Uram, az én leányom most mult
ki, de jöj el, tedd rá kezedet, ugy élni
fog. Jezus fölkelvén, követé őtet tanítvá- 19
nyaival. És ime egy asszony, ki tizenkét 20
év óta vérfolyásban szenvedett, hátulról
hozzá ment, és illeté köntösének szegélyét,
mert gondolá magában: ha csak ruháját 21
érintendem is, ép leszek. Erre Jezus meg- 22
fordulván, a mint látá őtet, monda: Bizzál leányom, a te hited megmentett téged.
És ép lett az asszony az órától fogva.
Midőn pedig elérkezett Jezus a főnök há- 23
zához, és látta a siposokat és zajongó
sokaságot, monda: Távozzatok innen, hisz 24
nem halt meg a leányzó, hanem alszik.
És kinevették őtet. Miután pedig a sereg 25
kiküldetett, bement, megfogta kezét, s a
leányzó föltámadt. És elterjedett ennek hire 26
azon egész földön.

Pünköst után XXIV. vasárnap.

Intelem. Sz. Pál a kolosz. 1, 9—14.

9 Atyámfiai! Nem szününk meg értetek imád-
kozni és könyörögni, hogy megteljetek Isten
akaratának ismeretével, minden bölcseséggel és
10 lelki értelemmel, hogy illetőleg viseljétek ma-
gatokat, mindenben az Isten tetszése szerint,
minden jó cselekedetben gyümölcsözvén, és
11 isteni tudományban növekedvén; egyszersmind
minden erővel megerősödjetek az ő dicsőségének
hatalma szerint teljes béketürésben, és örömmel
12 való kitartásban, hálát adván az Atya Istennek,
ki minket a világosságban a szentek osztályainak
13 részére méltatott, ki a sötét éj hatalmából ki-
ragadván minket, általvitt az ő szerelmes fiának
14 országába, kiben váltságunk van az ő vére által,
a bünök bocsánatjára.

Evangelium. Sz. Máté 24, 15—35.

Az időben monda Jezus az ő tanítványai-
15 nak: midőn látjátok a pusztulás undokságát,
melyet megjövendölt Dániel proféta, a szent
16 helyen támadni, ki olvassa, értse meg:
17 akkor azok, kik Judeában vannak, fussanak
a hegyekre, és a ki födelen van, le ne száll-
18 jon valamit kivinni házából, és a ki mezőn,
19 vissza ne térjen elvinni öltönyét. Jaj pedig

a nehézkeseknek és szoptatóknak ama napokon. Imádkozzatok, hogy futástok ne 20
történjék télen, vagy szombaton, mert 21
nagy gyötrelem lesz, milyen nem volt világ kezdetétől fogva mostanig, nem is lesz;
és ha meg nem rövidíttettek volna ama 22
napok, nem szabadulna meg egy ember sem; hanem a választottak miatt meg fognak rövidíttetni ama napok. Akkor, ha valaki 23
mondandja nektek: ime itt a Krisztus, vagy ott: ne higyétek. Támadnak tudnillik ál- 24
krisztusok, és hamis próféták, és nagy jeleket és csodatényeket visznek véghez, ugy hogy tévedésbe vitessenek, ha lehetséges, a választottak is. Ime eleve meg- 25
mondtam nektek. Ha tehát mondandják 26
nektek: ime a pusztában van, ki ne menjetek; ime a falak közt, ne higyétek. Mert 27
valamint a villám keleten támad és ellátszik nyugotig: ugy lesz az ember fiának eljövetele is. Bárhol leszen a test: oda 28
gyülekeznek a sasok is. Mindjárt pedig 29
ama napok keservei után a nap meghomályosodik, és a hold nem adja fényét, a csillagok lehullnak az égről, és az egek erői megindulnak, s legott feltünik az 30
ember fiának jele az égen; akkor keseregnek majd a föld minden nemzetségei, s látják az ember fiát az ég felhői közt, jönni nagy hatalommal és felséggel. És 31

elküldi angyalait trombitával s nagy szózattal, kik összegyüjtik az ő választottait a négy szél felől az egek végeitől azok
32 határaig. Azonban a fügefától vegyetek példát: ha egyszer sarjat ereszt, és levelei kifakadtak, tudjátok, hogy közel van a
33 nyár; ugy ti is, midőn mindezeket látni fogjátok, tudjátok meg, hogy közel van,
34 az ajtóban. Bizony mondom nektek, hogy nem mulik el e nemzedék, mig ez mind
35 meg nem történik. Az ég és a föld elmulnak, de az én igéim el nem mulnak.

Szentek tiszteletére,

vagy

más jeles napokra

rendelt

Szent Szakaszok.

Szent András apostol napján.

Intelem. Sz. Pál a romaiak. 10, 10—18.

Atyámfiai! Szivvel hiszünk, az igazságra, szájjal 10
pedig vallást teszünk, az üdvözségre. Mert ugy- 11
mond az irás: minden, a ki hisz benne, meg
nem szégyenül. Nincs ugyanis különbség a zsidó 12
és a görög közt, mert ugyanegy Urok van mind-
nyájoknak, ki gazdag mindnyájok iránt, a kik
hozzá folyamodnak: mert minden, ki az Ur ne- 13
véhez folyamodik, üdvözül. De mikép fognak 14
ahhoz folyamodni, kiben nem hisznek? vagy ho-
gyan hisznek annak, kit nem hallottak, vagy 15
hogy fogják hallani tanító nélkül? és mikép ta-
nítanak, hacsak nem küldetnek, mint irva vagyon;
mily ékesek a béke-hirdetők lábai, a jót hirde-
tőkéi! De nem hódolnak mind az evangeliumnak. 16
Azért mondja Izaiás: Uram, ki hitt a hallott ta-

17 nításunknak? A hit tehát hallásból van; a hallás
18 pedig Krisztus igéje által. Mégis mondom: valljon nem hallották? sőt az egész földre kiterjedett hangjok, és a föld kerekségének végeig elhatottak szavaik.

Evangelium. Sz. Máté 4, 18—22.

18 Az időben Jezus a galileai tenger mellett járván, látott két testvért, Simont, ki Péternek mondatik, és annak testvérét Andrást, midőn hálójokat a tengerbe veték (mert
19 halászok valának), és monda nekik: Jertek utánam, én emberek halászaivá teszlek ti-
20 teket. És ők azonnal, elhagyván hálóikat,
21 követék őtet. Tovább menvén onnét más két testvért látott, Jakabot Zebedeus fiát, és annak testvérét Jánost, atyjokkal Zebedeussal együtt a hajón, a mint hálóikat
22 összerakták; ezeket is meghítta, ők pedig mindjárt elhagyván hálóikat és atyjokat, követék őtet.

Boldog-Asszony szeplőtelen fogantatása napján.

Intelem. Példabeszédek 8, 22—35.

22 Az Ur birt engem útainak elején, mielőtt va-
23 lamit teremte, kezdettől fogva. Öröktől fogva

rendeltettem, s régóta, mielőtt a föld lett volna.
Még nem voltak a mélységek, és én foganva 24
voltam, még a vizek kutfejei ki nem fakadtak, 25
még a hegyek nagy tömegben meg nem állapodtak: halmok előtt én már születtem, még mikor 26
nem alkotta a földet, a folyóvizeket és a földgömb
sarkait. Mikor az eget készíté, ott valék, mikor 27
a mélységeket bizonyos korlátba és körbe szorítá,
mikor az eget fön megerősíté, és a vizek kut- 28
fejeit megméré, mikor a tengernek mérte határát, 29
és a vizeknek törvényt szabott, hogy határaikon
tul ne menjenek, mikor a föld alapjait megsulyozta. Vele valék, mindent rendezvén, s naponkint 30
gyönyörködém, előtte mulatván minden időben,
mulatván a föld kerekségén, mert az én gyönyö- 31
röm az emberek fiaival együtt lenni. Most tehát 32
fiaim, hallgassatok meg; boldogok, kik megőrzik utaimat. Hallgassátok a tanítmányt, legyetek 33
bölcsek, s el ne vessétek azt. Boldog az ember, 34
ki engem hallgat, és ki az ajtómnál őrködik mindennap, s az ajtófélnél virraszt. A ki engem meg- 35
talál, életet fog találni, s üdvöt nyerni az Urtól.

Evangelium. Sz. Máté 1, 1—16.

A Krisztus Jezusnak, ki Dávidnak, Ábra- 1
hám fiának fia, nemzetségi könyve. Ábrahám 2
nemzé Izsákot; Izsák pedig nemzé Jákobot;
Jákob pedig nemzé Judát és ennek testvéreit. Juda nemzé Fárest és Zárát Thá- 3
mártól; Fáres pedid nemzé Ezront; Ezron
pedig nemzé Áramot. Áram pedig nemzé 4
Aminádabot; Aminádab pedig nemzé Naaszszont; Naaszon pedig nemzé Szalmont.

5 Szalmon pedig nemzé Boozt Rákhábtól;
Booz pedig nemzé Obedet Ruthtól; Obed
pedig nemzé Jesszét; Jessze pedig nemzé
6 Dávid királyt. Dávid király pedig nemzé
7 Salamont attól, ki Uriás felesége vala. Sa-
lamon pedig nemzé Roboámot; Roboám
pedig nemzé Abiát; Abia pedig nemzé Ászát:
8 Ásza pedig nemzé Josafátot; Josafát pedig
9 nemzé Jorámot; Jorám pedig nemzé Oziást.
Oziás pedig nemzé Joathamot; Joatham pedig
nemzé Ákházt; Ákház pedig nemzé Ezek-
10 hiást; Ezekhiás pedig nemzé Manasszest;
Manasszes pedig nemzé Ámont; Ámon pe-
11 dig nemzé Joziást; Joziás pedig nemzé
Jekhoniást és ennek testvéreit a Babiloniába
12 történt átköltözés idejében. És a Babiloniába
való átköltözés után Jekhoniás nemzé Sza-
látielt; Szalátiel pedig nemzé Zorobabelt;
13 Zorobabel pedig nemzé Abiudot; Abiud
pedig nemzé Eliákimot; Eliákim pedig
14 nemzé Ázort. Ázor pedig nemzé Szádokot;
Szádok pedig nemzé Ákhimot; Ákhim pe-
dig nemzé Eliudot; Eliud pedig nemzé
15 Eleázárt; Eleázár pedig nemzé Mátant:
Mátan pedig nemzé Jákobot; Jákob pedig
16 nemzé Józsefet, Mária férjét, kitől szüle-
teték Jezus, ki Krisztusnak neveztetik.

Szent Tamás apostol napján.

Intelem. Sz. Pál az efezusiak 2, 19—22.

Atyámfiai! Már nem vagytok vendégek és jövevények, hanem a szenteknek polgártársai, és Istennek háznépe, ráépítvék az apostolok és 19 20
próféták alapjára, melynek fő szögletköve maga 21
a Krisztus Jezus, melyre az egész épület rakatván, szent templommá növekedik az Urban, 22
melyen ti is együtt épültök Istennek lakhelyévé a Lélek által.

Evangelium. Sz. János 20, 24—29.

Az időben Tamás, egy a tizenkettő közől, 24
ki kettősnek mondatik, nem volt velök,
midőn Jezus megjelent. Mondták tehát 25
neki a többi tanítványok: Láttuk az Urat.
Az pedig felele nekik: Hacsak nem látom
a szegek lyukait kezein, s nem bocsátom
ujjamat a szegek helyébe, kezemet pedig
oldalába, nem hiszem. Nyolcz nap után 26
ismét benn voltak tanítványai, s Tamás
velök. Eljött Jezus zárt ajtón, megállott
a középen, és monda: Béke nektek. Az- 27
után monda Tamásnak: Ereszd ide ujjadat,
s lásd kezeimet, nyujtsd ide kezedet, s bocsásd oldalamba, s ne légy hitetlen, hanem

28 hivő. Tamás felelvén monda neki: Én Uram
29 és én Istenem. Monda neki Jezus: Mivel láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, a kik nem láttak és hittek.

Szent Fábián és Sebestyén vértanuk napján.

Intelem. Sz. Pál a zsidókhoz. 11, 33—39.

33 Atyámfiai! a szentek hit által győzték meg az országokat, igazságot gyakoroltak, az igéreteket
34 elnyerték, az oroszlánok száját bedugták, a tüz rohamát eloltották, a kard élét kikerülték, betegségeikből fölgyógyultak, hadban megerősödtek,
35 az idegenek táborát futásra kényszerítették: az asszonyok föltámadásból visszanyerték halottjaikat. Némelyek kifeszíttettek, el nem fogadván a vált-
36 ságot, hogy jobb föltámadást leljenek. Mások ismét gyalázatot és csapásokat szenvedtek, azon-
37 fölül bilincseket és börtönt; megköveztettek, ketté vágattak, megkisértettek; kardcsapás által meghaltak; bujdostak juh- és kecske-bőrökben, szükölködvén, szorongattatván, nyomorogván, kikre
38 nem vala méltó a világ; a pusztákon barangolván, a hegyeken, barlangokban, és a föld üregeiben.
39 És ezek mind a hit bizonyságtételével igazaknak tapasztaltattak a mi Urunk Kristus Jezusban.

Evangelium. Sz. Lukács 6, 17 — 23.

Az időben Jezus a hegyről lejövén, megállott a mezős helyen, s vele tanítványainak serege, s a népnek nagy sokasága egész Judeából, Jeruzsalemből, a tengervidékről, Tyrus- és Szidonból, kik eljöttek őt hallani, és nyavalyáikból meggyógyíttatni. S kik a tisztátalan lelkektől gyötörtettek volt, meggyógyíttattak. És az egész sereg illetni igyekezett őtet; mert erő ment ki belőle, és mindnyájokat meggyógyította. Azután fölemelvén szemeit tanítványaira, monda: Boldogok vagytok ti szegények, mert tietek az Isten országa. Boldogok vagytok, kik most éheztek, mert majd kielégíttettek. Boldogok vagytok, kik most sirtok, mert nevetni fogtok. Boldogok lesztek, ha majd gyülölnek titeket az emberek, ha elkülönöznek és szidalmaznak és kitörlik neveteket, mint gonoszokét, az ember fia miatt. Örüljetek ama napon és vigadjatok; mert ime a ti jutalmatok nagy az égben.

17 18 19 20 21 22 23

Sz. Pál apostol megtérése napján.

Intelem. Apost. cselek. 9, 1 — 22.

1 Ama napokban Saul még fenyegetést és öldöklést
lehelvén az Ur tanítványai ellen, elment a fő-
2 paphoz, és leveleket kért tőle Damaskusba, a
gyülekezetekhez, hogy ha találand némely efféle
3 hitű férfiakat és asszonyokat, megkötözve hozza
Jeruzsalembe. És midőn az uton méne, történt,
hogy Damaskushoz közeledék, és hirtelen világo-
4 sság vevé őtet körül az égből, s a földre
esvén szózatot hallott, mely ezt mondá neki:
5 Saul, Saul, miért üldözesz engem? Ki felele:
6 Ki vagy Uram? És az: Én Jezus vagyok, kit
te üldözesz: nehéz neked az ösztön ellen rug-
dalóznod. Erre reszketve és álmélkodva kérdé:
7 Uram, mit akarsz hogy cselekedjem? Az Ur pedig
hozzá: Kelj föl, menj a városba, ott majd megmon-
8 datik neked, mit kelljen cselekedned. Ama férfiak
pedig, kik őt kisérték, álmélkodva álltak: hall-
ván ugyan a szózatot, de senkit nem látván.
Saul tehát fölkelt a földről, kinyitván szemeit,
9 semmit sem látott; azért kezén fogva bevezették
Damaskusba. Ott vala három napig, nem látván,
10 s nem evett, sem nem ivott. Volt pedig Damas-
kusban bizonyos Ananias nevü tanítvány, kihez
11 az Ur látásban igy szóla: Ananiás! Ki felele:
ime hallom, Uram. Az Ur ismét hozzá: Kelj
föl, és menj az egyenes nevő utczába, és keresd
föl Judás házában a tarzusi Saul nevű férfiut,
12 ime imádkozik. Ekkor Ananiás nevű ferfiut
látott bejönni, és kezeit rátenni, hogy látását
13 visszanyerje. Ananiás pedig felele: Uram, soktól
hallottam e férfiuról, hogy mennyi roszat kö-

vetett el a te szenteiden Jeruzsalemben; s neki 14
a főpapoktól hatalma van megkötözni mindazokat,
kik nevedet segítségül híják. De az Ur monda 15
neki: Menj, mert kiválasztott edényem ő nekem,
hogy hordozza nevemet a nemzetek, királyok és
Izrael fiai előtt, és én megmutatom neki, mennyit 16
kelljen neki nevemért szenvednie. Legott elmen-
vén Ananiás, bement a házba, s rátevén kezeit, 17
monda: Saul atyámfia! az ur Jezus küldött en-
gem, ki neked az uton megjelent, melyen jöttél,
hogy láss, és beteljél Szentlélekkel. Erre tüstént 18
szemeiről mintegy pikkelyek hulltak le, s látását
visszanyerte, s fölkelvén megkereszteltetett. S 19
miután ételt vett, megerősödék. Ott vala pedig
a tanítványokkal, kik Damaskusban valának,
néhány napig. És legottan hirdeté Jezust az 20
imaházakban, hogy az az Isten fia. Mindnyájan 21
pedig, kik hallgaták, álmélkodának, mondván:
Nemde ez az, ki Jeruzsalemben azokat üldözé,
kik e nevet segítségül hítták, és ide azért jött,
hogy azokat fogva vezesse a főpapokhoz? Saul 22
pedig még inkább erősödék, és megszégyeníté
a zsidókat, kik Damaskusban laktak, állítván,
hogy ez a Krisztus.

Evangelium. Sz. Máté 19, 27—29.

Az időben Péter igy szóla Jezushoz: Ime 27
mi mindent elhagytunk, és téged követ-
tünk, mi lesz tehát jutalmunk? Jezus pedig 28
monda neki: Bizony mondom nektek, hogy
ti, kik engem követtetek, a föltámadáskor,
mikor az ember fia az ő fölségének székén
fog ülni, ti is majd tizenkét széken ültök;
itélvén Izraelnek tizenkét nemzetsége fölött.
És minden, a ki elhagyja házát, vagy fi- 29

véreit, vagy nővéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy mezejét az én nevemért: száz annyit fog venni, és örök életet birni.

Gyertyaszentelő Boldog-Asszony napján.

Intelem. Malakhiás prof. 3, 1—4.

1 Ezt mondja az Ur Isten: Ime én elküldöm követemet, és elkészíti az utat előttem. És mindjárt
eljő templomába az uralkodó, kit ti kerestek, és
a szövetség angyala, kit ti kivántok. Ime jő,
2 mond a seregek Ura, és ki gondolhatja eljövetelének napját, s ki áll meg látására? mert ő mint
3 az olvasztó tüz, s mint a kallónak füve; s ülni fog olvasztván és kitisztítván az ezüstöt, s megtisztítja a Levi fiait, megszüri őket arany gyanánt és
4 ezüst gyanánt, és az Urnak igazsággal mutatnak be áldozatokat. S tetszeni fog az Urnak Juda és Jeruzsalem áldozata, mint a hajdan napjaiban, és mint a régi években, mond az Ur, a mindenható.

Evangelium. Sz. Lukács 2, 22—32.

22 Az időben, miután beteltek Mária tisztulásának napjai Moyzes törvénye szerint, fölvitték Jezust Jeruzsalembe, hogy az Urnak

bemutassák, mint irva van az Úr törvé- 23
nyében: hogy minden figyermek, ki a
méhet megnyitja, az Urnak fog szentel- 24
tetni; s hogy áldozatot adjanak, mikép
mondva van az Ur törvényében, pár ger-
liczét, vagy két galambfiat. És ime Jeru- 25
zsalemben Simeon nevü ember vala, igaz
és istenfélő ember, várván Izrael vigaszta-
lását, és Szentlélek vala benne. Ez jelentést 26
kapott a Szentlélektől hogy nem hal meg,
mielőtt látná az Ur Krisztusát. Eljött tehát 27
lélek által indíttatva templomba. És midőn
a gyermek Jezust bevitték szülei, hogy a
törvény szokása szerint cselekedjenek
érette: ő karjaiba vette, és áldá Istent, 28
mondván: Most bocsátod el szolgádat Uram 29
a te igéd szerint békeségben, mert látták 30
szemeim Üdvözítődet, kit minden nép szine 31
elé rendeltél, világosságul a pogányok meg- 32
világosítására, és a te Izrael népednek di-
csőségére.

Szent Mátyás apostol napján.

Intelem. Apost. cselek. 1, 15—26.

Ama napokban fölkelvén Péter a hitfelek között 15
monda (volt pedig együtt majd 120 embernyi se-

16 reg): Atyámfiai! teljesedni kell az irásnak, melyet
a Szentlélek Dávid szája által megjövendölt Ju-
dásról, ki azoknak vezére vala, kik Jezust meg-
17 fogták, ki közénk számíttatott, és e szolgálatnak
18 részében osztozott. Ugyan az telket szerzett a
hamisság béréből, és felakasztván magát, ketté
19 hasadt, s minden belrészei kiomlottak. S e z tudva
lőn valamennyi jeruzsalemi lakosok előtt, ugy
hogy ama telek az ő nyelvökön hakeldamának,
20 azaz vérteleknek hivaték. Tudnillik irva vagyon
a zsoltárok könyvében: Legyen lakhelyök puszta,
s ne legyen, ki benne lakjék, s püspökségét más
21 nyerje el. Egynek tehát ezen férfiak közől, kik
velünk együtt voltak mindenkor, mig az Ur Jezus
22 velünk társalgott János keresztelése után azon
napig, melyen tőlünk fölvétetett, föltámadásának
23 tanujává szükség lennie velünk együtt. És kettőt
állítottak, Józsefet, ki Barabásnak hivatván
24 Jusztus köznevet viselt, és Mátyást. És imád-
kozván mondának: Te Uram, ki mindnyájoknak
25 szivét ismered, mutasd ki, melyiket választottad
ki e kettő közől, hogy elfoglalja e szolgálat és
apostoli hivatal helyét, melyről eltért Judás, hogy
26 tulajdon helyére menjen. Azután sorsot vetettek
fölöttök, és a sors Mátyásra esett, ki a tizenegy
apostol közé számíttatott.

Evangelium. Sz. Máté 11, 25—30.

25 **A**z időben felelvén Jezus monda: Áldlak
téged Atyám, mennynek és földnek Ura,
hogy elrejtetted ezeket a bölcsektől és
okosaktól, és kijelentetted a kisdedeknek.
26 Ugy Atyám! mert ugy tetszett neked. Min-
27 denek átadattak nekem Atyámtól, és senki
nem ismeri a fiut, hanem csak az Atya.

sem az Atyát nem ismeri senki, hanem
csak a fiu, és kinek a fiu ki akarja nyi-
latkoztatni. Jöjétek hozzám mindnyájan, kik 28
fáradtok és terhelve vagytok, és én meg-
nyugtatlak titeket. Vegyétek magatokra az 29
én igámat, és tanuljatok tőlem, mert szelid
és alázatos szivü vagyok, és nyugalmat
találtok lelkeiteknek. Mert az én igám kel- 30
lemes, és az én terhem könnyü.

Szent József napján.

Intelem. Sirák fia 45, 1—6.

Kedves ő az Isten és emberek előtt, s emlé- 1
kezete áldásban vagyon. A szentekéhez hasonló 2
dicsőséget szerzett neki, s fölmagasztalta őtet
ellenségei félelmére, és szavaira a szörnyü csa-
pásokat megszüntette. Megdicsőítette őt a kirá- 3
lyok színe előtt, s parancsolt neki népe előtt, és
megmutatta neki dicsőségét. Hűsége és szelidsége 4
miatt megszentelte őtet, és kiválasztotta az egész 5
népből; mert hallgatott rá, és szavára, s be-
vezette őt a felhőbe. S szemtől szembe adott neki 6
parancsolatokat, s az életnek és fegyelemnek tör-
vényét.

Evangelium. Sz. Máté 1, 18—21.

Mária Jezus anyja Józsefnek eljegyezve 18
levén, mielőtt egybekelének, kitünt, hogy

19 méhében fogant a Szentlélektől. József pedig az ő férje igaz levén, és őtet rosz hirbe hozni nem akarván, titkon el akarta
20 bocsátani. A mint pedig erről gondolkodék, ime az Ur angyala megjelent neki álmában, mondván: József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni Máriát a te feleségedet, mert a mi benne fogantatott, a Szentlélek-
21 től való. Fiat szül pedig, kit Jezusnak fogsz nevezni; mert ő szabadítja meg népét ennek büneitől.

Gyümölcsoltó Boldogasszony napján.

Intelem. Izaiás prof. 7, 10—15.

10 Ama napokban az Ur Akhaznak szóla mondván:
11 Kérj magadnak jelt Uradtól Istenedtől akár alatt a
12 mélységben, akár fönn a magasságban. És Akhaz monda: Nem kérek, és nem kisértem az Urat,
13 Ismét monda: Halljátok tehát: Dávid háza; valljon kevés-e nektek bántani az embereket, hogy bán-
14 talmára vagytok az én Istenemnek is? Azért majd az Ur maga ád nektek jelt. Ime a szűz foganni fog és fiat szülni, s neve leszen Emma-
15 nuel. Vajat és mézet fog enni, hogy tudja elvetni a gonoszt, és választani a jót.

Evangelium. Sz. Lukács 1, 26—38.

26 Az időben Gábor angyal Istentől Galilea
27 városába küldetett, melynek neve Názareth,

ama szüzhöz, ki József nevü és Dávid nemzetségéből való férfiunak vala eljegyezve; a szüznek neve pedig Mária vala. Bemenvén az angyal hozzá, monda: Üdvöz légy malaszttal teljes, az Ur van teveled, áldott vagy az asszonyok között. Ki ezt hallván megzavarodott beszéde miatt, s gondolkodék, minő üdvözlés ez? S monda neki az angyal: Ne félj Mária, mert kedvességet találtál Istennél, ime fogansz méhedben, és fiat szülsz, kit Jezusnak fogsz nevezni. Ez nagy leszen, s a Fölséges fiának hivatik, s az Ur Isten Dávidnak az ő atyjának székét adja ő neki, s uralkodni fog Jákob házában örökké, s uralkodásának nem lészen vége. Erre Mária az angyalnak monda: Mikép leszen ez, miután férjet nem ismerek? S felelvén az angyal, monda neki: A Szentlélek száll rád, s a Fölségesnek ereje körülárnyékol téged. Azért a ki tőled születni fog, Isten fiának hivatik. És ime Erzsébet a te rokonod szinte fiat fogant vénségében, s már hatodik hónapra nehézkes, ő, ki magtalannak hivatik, mert nem lesz lehetlen Istennél semmi ige. Monda pedig Mária: Ime az Ur szolgálója, legyen nekem a te igéd szerint.

Hétfájdalmu Boldogasszony napján.

Intelem. Judith könyv. 13, 22—25.

22 Megáldott téged az Ur az ő erejével; mert
23 általad ellenségeinket semmivé tette. Áldott vagy te leányom! a felséges Ur Istentől minden asz-
24 szonyok fölött e földön. Áldott az Ur, ki az eget és földet teremtette; mert ma a te nevedet ugy felmagasztalta, hogy dicséreted soha meg nem szünik az emberek szájában, kik az Ur ha-
25 talma felől megemlékeznek örökké. A kikért életedet nem kimélted nemzeted szorongatásaié s nyomorusága miatt, hanem elejét vetted a romlásnak a mi Istenünk szine előtt.

Evangelium. Sz. János 19, 25—27.

25 Az időben Jezus keresztje mellett állának ő anyja, anyjának rokona Mária, Kleofás
26 felesége, és Mária Magdolna, Jezus tehát látván anyját és az ott álló tanítványt, kit szeretett, monda anyjának: Asszony! ime
27 a te fiad. Azután monda a tanítványnak: Ime a te anyád. És azon órától fogva a tanítvány őt magához vette.

Szent Adalbert püspök és vértanu napján.

Intelem. Sz. Jakab level 1, 2—12.

Szerelmesim! Nagy örömmel vegyétek, ha kü- 2
lönféle kisértetekbe estek, tudván, hogy hitetek 3
megkisértése türelmet szerez; a türelem pedig 4
a tényt tökélyesíti, hogy tökélyesek és teljesek
legyetek, semmiben hiányt nem szenvedvén. Ha 5
pedig valaki közőletek bölcseség nélkül szükül-
ködik, kérje azt Istentől, ki mindnyájoknak
bőven ad szemrehányás nélkül, és adatni fog
neki. De kérje hittel, semmit sem tétovázván; 6
mert a ki tétováz, hasonló a tengerhullámhoz,
mely a széltől hajtatik és körülvitetik. Azért ne 7
is vélje az olyan ember, hogy nyer valamit az
Urtól. A kétszivü ember minden utain állhatatlan. 8
Az alázatos hittárs örüljön fölmagasztaltatásán, 9
a gazdag pedig csekélységén, mert elmulik mint 10
a fűvirág. Fölkelt rá a nap hőséggel, elszárítá 11
a füvet, s a virágja lehullt, és szinének disze
elveszett; ugy a gazdag is utaiban elfonnyad.
Boldog a férfiu, ki kiállja a kisértést, mert ha 12
hűnek találtatik, elveszi az élet koronáját, melyet
Isten azoknak igért, kik őtet szeretik.

Evangelium. Sz. János 15, 1—7.

Az időben monda Jezus az ő tanítványai- 1
nak: Én vagyok az igaz szőllőtő, s Atyám

2 a szőllőmüves. Minden szőllővesszőt, mely
bennem gyülmölcsöt nem terem, el fog
metszeni, s minden gyümölcsternőt meg-
3 tisztítani, hogy többet teremjen. Már ti
tiszták vagytok a tanítás miatt, melyet elő-
4 adtam nektek. Maradjatok bennem, s én
ti bennetek. Valamint a vessző nem te-
remhet magától gyümölcsöt, hacsak a
tőben nem marad: ugy ti sem, hacsak
5 bennem nem maradtok. Én vagyok a szől-
lőtő, ti a vesszők; a ki bennem marad
és én ő benne, az terem sok gyümölcsöt,
mert nálam nélkül semmit sem cseleked-
6 hettek. Ha valaki bennem nem marad, ki-
vettetik, mint a szőllővessző; elszárad, s
7 összegyüjtik, a tüzre vetik, s elég. Ha
bennem maradtok, s az én igéim ti ben-
netek maradnak: akármit akartok, kérjetek,
s meglesz nektek.

Szent György vértanu napján.

Intelem. Sz. Pál a Tim. II. I. 2, 8—10; 3, 10—12.

8 Kedvesem: Emlékezzél rá, hogy az ur Krisztus
Jezus, ki Dávid magvából való, halottaiból föl-
9 támadott, az én evangeliumom szerint, melyért

szenvedek egész a bilincsekig mint egy gonosztevő; azonban Isten igéje nincs megkötözve. Azért mindent eltürök a választottakért, hogy ők is elnyerjék az üdvözséget, mely a Krisztus Jezustól van, a mennyei dicsőséggel. Te pedig követted az én tanításomat, oktatásomat, szándékomat, a hitet, béketürést, szeretetet, türelmességet üldözéseket, szenvedéseket, milyenek rajtam történtek Antiokhiában, Ikoniumban, Lysztrában, mily üldözéseket szenvedtem, és mindannyiból kiszabadított az Ur. És mindnyájan, kik jámborul akarnak élni a Krisztus Jezusban, üldözéseket fognak szenvedni.

Evangelium. Mint sz. Adalberi napján, 179. lap.

Szent Márk evangelista napján.

Intelem. Ezekhiel prof. 1, 10—14.

A négy állatnak arczhasonlata: emberi arcz és oroszlánarcz a négynek jobbjáról; ökörarcz a négynek baljáról, és sasarcz a négynek fölötte. Arczaik és szárnyaik fölül kiterjesztvék; két szárnya mindegyiknek egymást éré, és kettő testeiket födé; mindegyik közölük arczczal előre méne; merre a szél ragadá, arra menének, s meg nem fordultak járás közben. Az állatok alakjának tekintete mint az izzó széné és mint a fáklyák tekintete. Az állatok között pedig fényes tűz látszék bolyogni, és a tűzből villám eredett. És az állatok jöttek mentek csillogó villámként.

Evangelium. Sz. Lukács 10, 1—9.

1 Az időben az Ur más hetvenkettőt is rendelt, s kettőnkint küldé őket maga előtt
minden városba és helyre, hova maga volt
2 jövendő. S monda nekik: Az aratás ugyan sok, de a munkás kevés: kérjétek hát az
aratás Urát, hogy küldjön munkásokat ara-
3 tásába. Menjetek; ime én küldlek titeket
4 mint bárányokat a farkasok közé. Ne hordjatok zacskót, se táskát, se sarut, és senkit
5 az uton ne üdvözöljetek. Bármely házba
6 mentek be, először mondjátok: békeség e háznak; s ha lesz ott békeség fia, a ti békétek rá száll; de ha nem, rátok vissza-
7 tér. Ugyanazon házban maradjatok pedig, s azt egyétek és igyátok, a mi van nálok; mert méltó a munkás az ő bérére. Ne köl-
8 tözzetek házról házra. Akármely városba mentek, ha befogadnak titeket, egyétek a
9 mit elétek tesznek, s gyógyítsátok a betegeket, kik ott vannak, s mondjátok nekik: Elközelített az Isten országa.

Szent Fülöp és Jakab apostolok napján.

Intelem. Bölcseség könyve. 5, 1—5.

Az igazak nagy biztosan fognak állani, azok 1
ellen, kik őket szorongatták, s munkáikat el-
vették. Ezek ezt látván, iszonyu félelemmel 2
megháborodnak, és csodálkoznak a véletlen sza-
badulás meglepetésén, bánkodva, és a lelki szo- 3
rongatás miatt sohajtozva, mondván magukban:
Ezek azok, kiket egykor nevettünk és guny
tárgyává tettünk. Mi balgatagok az ő életöket 4
esztelenségnek tartottuk, és kimulásukat becs- 5
telennek, ime mint számíttattak Isten fiai közé,
és szentek között van osztályrészök.

Evangelium. Sz. János 14, 1—13.

Az időben monda Jezus az ő tanítványai- 1
nak: Meg ne háborodjék szivetek. Higyjetek
Istenben, higyetek én bennem is; az én 2
Atyám házában sok lakhely van: ha külön-
ben volna, megmondottam volna nektek;
mert helyet megyek nektek készíteni. És 3
miután elmentem, és nektek helyet készí-
tettem: ismét eljövök, s magamhoz veszlek
titeket, hogy a hol én vagyok, ti is ott
legyetek. Hová én megyek, tudjátok, és 4
az utat ismeritek. Monda neki Tamás: 5

Uram, nem tudjuk, hova mégy, hogyan
6 ismerhetjük hát az utat? Jezus monda neki:
Én vagyok az ut, az igazság és az élet.
Senki sem jő az Atyához, hanem csak én
7 általam. Ha engem megismertetek volna,
Atyámat is bizonyára megismertétek volna,
és ezentul megismeritek és meglátjátok.
8 Monda neki Fülöp: Uram! mutasd meg
9 nekünk az Atyát, s elég nekünk. Jezus
monda neki: Annyi ideig veletek vagyok,
s nem ismertetek meg. Fülöp! a ki engem
10 lát, látja az Atyát is. Mikép mondod: mutasd meg nekünk az Atyát? Nem hiszitek-e, hogy én az Atyában és az Atya én bennem vagyon? Az igéket, melyeket nektek szólok, magamtól nem mondom; hanem a bennem maradó Atya, ő viszi
11 véghez a csodatényeket. Nem hiszitek-e, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem? Különben magok a tények miatt
12 higyetek. Bizony, bizony mondom nektek: a ki hisz bennem, a tényeket, melyeket én végzek, ő is véghez viszi, sőt ezeknél nagyobbakat is fog véghez vinni, mert én
13 az Atyához megyek. És bármit kértek Atyámtól az én nevemben, azt megteszem.

Szent kereszt föltalálása napján.

Intelem. Mint Virágvasárnapján a sz. Misénél 52. lapon.

Evangelium. Sz. János 3. 1—15.

Az időben vala a farizeusok között egy 1
Nikodemus nevü, és a zsidóknál főrendü
ember. Ez eljött Jezushoz éjjel és monda 2
neki: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél
tanítóul; mert senki nem cselekedheti e
jeleket, melyeket te cselekszel, hacsak
Isten nincs vele. Felele Jezus mondván: 3
Bizony, bizony mondom neked, hacsak va-
laki nem születik újolag, nem láthatja Isten
országát. Monda neki Nikodemus: Mikép 4
születhetik az ember, ha már vén, valljon
bemehet-e újra anyja méhébe, hogy újra
szülessék? Jezus felelt: Bizony, bizony 5
mondom neked, hacsak valaki újolag nem
születik vizből és Szentlélekből, nem mehet
be Isten országába. A mi testből született, 6
az test, és a mi lélekből született, az lélek.
Ne csodálkozzál, hogy azt mondtam neked: 7
Újra kell születnetek. A szél fúj, a hol 8
akar, neszét hallod, de nem tudod, honnan

jő, vagy hová megy, ugy van mind, ki
9 lélekből születék. Felele Nikodemus és
10 monda neki: Mikép lehetnek ezek? Jezus felelvén monda neki: Te mester vagy Iz-
11 raelben, és ezeket nem tudod-e? Bizony, bizony mondom neked, a mit tudunk, azt mondjuk, és a mit láttunk, arról tanuskodunk; még sem fogadjátok be tanuság-
12 tételünket. Ha földiekről szóltam nektek- és nem hiszitek, mikép fogjátok majd
13 hinni, ha majd mennyeiket mondok. Senki sem megy föl az égbe, mint a ki leszállott az égből, az ember fia, ki mennyekben
14 van. És valamint Moyzes fölmagasztalta a kigyót a pusztában: ugy szükség az ember
15 fiának is fölmagasztaltatnia: hogy a ki hisz benne, el ne veszszen, hanem örök élete legyen.

Szent Florián vértanu napján.

Intelem. Sz. Péter I. lev. 1, 3—7.

3 Áldassék Isten, s a mi Urunk Krisztus Jezusnak Atyja, ki az ő nagy irgalma szerint újonan szült minket élő reménységre a Krisztus Jezusnak
4 halottaiból való föltámadása által, a meg nem romló, fertőzetlen, és hervadhatlan örökségre,
5 mely mennyben föntartatik nektek, kik Isten ere-

jéből a hit által föntartattok az üdvözségre, mely kész, hogy kijelentessék a végső időben, mikor 6
örvendezni fogtok, habár most egy kevéssé szomorkodtok is különféle gyötrelmek miatt, hogy 7
a ti hiteteknek szilárdsága az aranynál (mely a tűzben vizsgáltatik meg), sokkal becsesebbnek, dicséretre, dicsőségre és tiszteletre méltónak találtassék a Krisztus Jezus megjelenésekor.

Evangelium. Sz. János 15, 5—11.

Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: Én vagyok a szőllőtő, ti a vesszők; 5
a ki bennem marad, s én ő benne, az terem sok gyümölcsöt, mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. Ha valaki ben- 6
nem nem marad, kivettetik, mint a szőllővessző; elszárad, s összegyüjtik, a tűzre vetik, s elég. Ha bennem maradtok, s az 7
én igéim ti bennetek maradnak: akármit akartok, kérjetek, s meglesz nektek. Abban 8
dicsőíttetik Atyám, hogy sok gyülmölcsöt teremjetek, s tanítványaim legyetek. A 9
mint engem szeretett az Atya: ugy szerettelek én is titeket. Maradjatok az én 10
szeretetemben. Ha parancsolatimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben, valamint én is Atyám parancsolatait megtartottam, s az ő szeretetében maradok.
Ezeket elmondtam nektek, hogy örömem le- 11
gyen bennetek, s a ti örömetek teljes legyen.

Nepomuki szent János vértanu napján.

Intelem. Sirák fia 21, 26—31.

26 Az esztelen az ablakon néz be a házba, a tanult
27 férfiu pedig kivül áll. Esztelenség az embertől,
az ajtón hallgatózni, s az okos azzal gyalázatot
28 von magára. Az oktalanok ajkai ostobákat beszélnek: az okosak szavai pedig mérlegen sulyoz-
29 tatnak. Az esztelenek szájokon hordják szivöket, ellenben a bölcsek szivökbe rejtik szá-
30 jokat. Midőn az istentelen az ördögöt átkozza,
31 önlelkét átkozza. A suttogó megfertőzteti lelkét, s mindenektől utáltatik; a ki pedig vele marad, gyülöletes lesz: ellenben a hallgatag és értelmes tiszteletben áll.

Evangelium. Mint Advent II. vasárnap. 5. lap.

Szent István Király jobb kezének föltalálása napjáu.

Intelem. Tobiás könyv. 4, 6—12.

6 Életednek minden napjaiban elmédben legyen az Isten, s ójjad magadat, hogy valaha a bünnek
ne engedj, és a mi Urunk Istenünk parancsolatit
7 el ne hagyd. Vagyonodból adj alamizsnát, és el

ne fordítsd arczodat egy szegényről se; mert
ugy lesz, hogy rólad sem fordul el az Ur arcza. A 8
mint teheted, ugy légy irgalmas. Ha sokat birsz, 9
bőven adakozzál; ha kevesed van, igyekezzél a 10
keveset is örömest adni. Mert bő jutalmat szer-
zesz magadnak a szükség idejére; minthogy az 11
alamizsna minden büntől, és haláltól megsza-
badít, s nem engedi a lelket sötétségre menni.
Nagy bizodalmul szolgál az alamizsna a fölséges 12
Isten előtt mindnyájoknak, kik gyakorolják.

Evangelium. Sz. Lukács 12, 32—34.

Az időben monda Jezus az ő tanítványai- 32
nak: Ne féljetek kisded sereg; mert tet-
szett Atyátoknak nektek országot adni.
Adjátok el a mit birtok, és adjatok 33
alamizsnát. Szerezzetek magatoknak er- 34
szényeket, melyek el nem avulnak, elfogy-
hatlan kincset az égben, hová a tolvaj
nem közelíthet, s a mit a moly meg nem
ronthat; mert a hol a ti kincsetek van, ott
lesz szivetek is.

Páduai szent Antal hitvalló napján.

Intelem. Sz. Pál a korinth. I. lev. 4, 9—14.

Atyámfiai! Csodája lettünk a világnak, az an- 9
gyaloknak és az embereknek. Mi Krisztus miatt 10

esztelenek, ti pedig Krisztusban okosak, mi erőt-
11 lenek, ti erősek, ti dicsők, mi dicstelenek. Ez
óráig éhezünk, szomjazunk, meztelenek vagyunk
arczul veretünk, vándorok vagyunk, fáradunk,
12 saját kezeinkkel dolgozván; átkoztatunk és ál-
dunk; üldözést szenvedünk, és eltürjük, szidal-
13 maztatunk, és könyörgünk, mintegy salakja let-
tünk e világnak, mindnyájok söpredéke mind
14 ekkorig. Nem hogy megszégyenítselek titeket,
irom ezeket, hanem intlek mint kedves fiaimat
a mi urunk Krisztus Jezusban.

Evangelium. Sz. Lukács 12, 35—40.

35 Az időben monda Jezus az ő tanítványai-
36 nak: Legyenek felövezve ágyékaitok, s
égő fáklyák kezeitekben, s ti hasonlók
amaz emberekhez, kik urukat várják, mi-
dőn visszatér a menyegzőből, hogy a mint
jő és zörget, tüstént ajtót nyissanak neki.
37 Boldogok ama szolgák, kiket az Ur, mikor
eljő, ébren talál; bizony mondom nektek,
hogy felövedzi magát, letelepíti őket, és
38 oda menvén szolgálni fog nekik. És ha
a második őrszakban jő, s ha a har-
madik őrszakban jő, s ugy találja, bol-
39 dogok ama szolgák. Az pedig tudtotokra
legyen, hogy, ha a családatya tudná, mely
órában jő a tolvaj, vigyázna bizonyára, és
nem engedné, hogy az befurakodjék há-
40 zába. Ti is legyetek készen, mert a mely
órában nem gondoljátok, eljő az ember fia.

Az ur Jezus szentséges szivе napján.

Intelem. Izaiás prof. 12, 1—6.

Hálát adok neked Uram, hogy haragudtál rám, 1
de haragod elfordult, s te megvigasztaltál engem.
Ime, Isten az én szabadítóm, biztos vagyok és 2
nem félek; mert az Ur az én erősségem és di-
cséretem, ő lett Üdvözségem. Örömmel fogtok 3
vizet meríteni az üdvözítő forrásaiból; s ama
nap mondjátok; Dicsérjétek az Urat, és hívjátok 4
nevét segítségül; emlékezzetek, hogy fenséges
az ő neve. Énekeljetek az Urnak, mert nagy- 5
szerüen cselekedett, hirdessétek ezt az egész
földön. Vigadjatok és örvendjetek Szion lakói; 6
mert nagy az Izrael Szentje kebeledben.

Evangelium. Sz. János 19, 31—35.

Az időben a zsidók, mivel készületnap 31
vala, hogy szombatra a testek kereszten 32
ne maradjanak, (mely szombat tudnillik
nagy vala) kérték Pilátust, hogy lábszá-
raik megtöretvén, vitessenek el. A vitézek 33
tehát jöttek, és az elsőnek ugyan meg-
törék lábszárait, szinte a másikéit is, ki
vele együtt vala mefeszítve. Jezushoz jö- 34
vén pedig, a mint őtet már halva látták,
nem törték meg lábait, hanem egy vitéz

lándzsával megnyitotta oldalát, és tüstént
35 vér és viz folyt belőle. És a ki látta, tanusítja, s igaz az ő tanusága.

Szent Alajos hitvalló napján.

Intelem. Sirák fia 31, 8—11.

8 Boldog az ember, ki szeplőtelennek találtatott, és ki arany után nem járt, sem nem hizott a pénz-
9 ben és kincsekben. Kicsoda ez, és dicsérni fogjuk
10 őtet, mert csodadolgokat vitt véghez életében; ki abban megkisértetett, és tökéletes maradt, örök dicsősége leszen, a ki vétkezhetett, és nem vét-
11 kezett, gonoszt követhetett, de nem követett. Azért megállapíttattak javai az Urban, s az ő alamizsnáit a szenteknek teljes gyülekezete fogja beszélni.

Evangelium. Sz. Máté 22, 29—40.

29 Az időben felelvén Jezus a szadduczeusoknak mondá: Tévedtek, nem tudván az
30 iratokat, sem Isten erejét; mert a föltámadásban sem nem nősznek, sem férjhez nem adatnak, hanem ugy lesznek, mint
31 Isten angyalai az égben. A holtak föltámadásáról pedig nem olvastátok-e, a mi Isten
32 által mondatott nektek ekképen: Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene, Jákob Istene.
33 Nem a holtak Istene, hanem az élőké

Hallván ezeket a sereg, csodálkozék taní- 34
tásán. A farizeusok pedig hallván, hogy 35
elnémította a szadduczeusokat, összebeszél-
tek, és egy törvénytudor közölök kérdé
őtet kisértőleg: Mester, melyik a legna- 36
gyobb parancsolat a törvényben? Jezus 37
felele neki: Szeresd Uradat Istenedet teljes 38
szivedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.
Ez a legnagyobb és első parancsolat. A 39
második pedig hasonló ehhez: Szeressed
felebarátodat mint tennen magadat. E két 40
parancsolaton áll az egész törvény, és a
próféták.

Keresztelő szent János napján.

Intelem. Izaiás prof. 49, 1—7.

Halljátok szigetek, és figyelmezzetek messze 1
levő népek; az Ur engem az anyaméhtől fogva meg-
hivott, mikor még anyám méhében valék, meg-
emlékezett nevemről. Olyan szájt adott, mint az 2
éles kard; kezének árnyékában védelmezett, föl-
készített, mint a kiválasztott nyilat, az ő tegzében rejtett el. S monda nekem: Szolgám vagy 3
te Izrael, mert benned dicsekedem. S most mond 4
az Ur, ki engem az anyaméhtől fogva szolgájának 5
képzett. Ime a nemzetek világosságaul adtalak, 6
hogy üdvhirnököm légy a föld széleig. A királyok 7

meglátják, s a fejedelmek fölkelnek, és imádni fognak az Ur miatt, és az Izrael szentje miatt, a ki téged megválasztott.

Evangelium. Sz. Lukács 1, 57—68.

57 Erzsébét szülésének ideje betelvén, fiat
58 szült. És hallván szomszédai és rokonai, hogy az Ur bő kegyelmében részeltette őtet,
59 örömüket nyilvánították neki. S történt a nyolczadik napon, eljöttek a gyermeket körülmetélni, s atyja nevén Zakhariásnak
60 nevezték őtet. Felelvén pedig anyja monda: Épen nem, hanem Jánosnak fog hivatni.
61 És mondának neki: Senki sincs rokonságod-
62 ban, ki ilyen néven hivatnék. És intettek atyjának, kinek akarná őt hivatni;
63 ki jegyző-táblát kérvén, ezt irta: János az ő neve. És csodálkozának mindnyájan.
64 Megnyilt pedig azonnal szája és nyelve,
65 és beszélt, Istent áldván. És félelem fogta el minden szomszédaikat, és Judeának egész hegységén elterjedtek mind e dolgok,
66 s mindnyájan, kik hallották, szivökre vevék, mondván: Ki lesz valljon e gyermek?
67 Mert Isten keze van vele. És Zakhariás az ő atyja eltelt Szentlélekkel, s jövendölt
68 mondván: Áldott az Ur, Izrael Istene, mert meglátogatta s megváltotta az ő népét.

Szent László király napján.

Intelem. Bölcseség könyv. 10, 10—14.

Az igazat igaz utakon hordozta az Ur, és meg- 10
mutatta neki Isten országát; és a szentek tudo-
mányát adta neki; megtisztelte őt fáradalmaiban,
és fáradalmait betöltötte. Az incselkedők álnok- 11
ságánál mellette volt, és tiszteletre méltóvá tette
őtet. Megőrzötte elleneitől, és a csábítóktól ol- 12
talmazta őtet; és erős harczot adott neki, hogy
győzzön, és tudja, hogy a bölcseség mindeneknél
hatalmasabb. Ez az elárult igazat el nem hagyta, 13
hanem a bünösöktől megszabadította őtet, alászállt 14
vele a verembe, és a fogságban el nem hagyta
őtet, mig az ország pálczáját meg nem szerzé
neki és a hatalmat azok ellen, kik őtet elnyom-
ták; és hazugoknak tüntette ki azokat, kik
gyalázták őtet, és örök dicsőséget adott neki a
mi Urunk Istenünk.

Evangelium. (Mint Páduai sz. Antal hitvalló napján 190. lap.)

Szent Péter és Pál apostolok napján.

Intelem. Apost. Cselek. 12, 1—11.

1 A ma napokban Herodes király kinyujtá kezeit
2 némelyek kinzására az egyházban, és kivégez-
3 tette Jakabot János testvérét karddal. Látván pedig, hogy ez tetszik a zsidóknak, elhatározta, hogy még Pétert is befogatja. Ekkor a kovász-
4 talanok napjai voltak, Befogatván tehát őtet börtönbe vetteté, őrizetére rendelvén négy negyedet a vitézekből, és husvét után őtet a népnek
5 akarván kihozatni. Péter ugyan börtönben tartaték, az egyház pedig szünet nélkül imádkozék érette
6 Istenhez. Mikor pedig kihozatni akará őtet Herodes, azon éjjel Péter aludt két vitéz között
7 két lánczczal megkötözve, és az örök az ajtó előtt őrizék a börtönt. És ime az Ur angyala odaállt, s világosság fénylett a hajlékban, s megütvén Péter oldalát, fölkelté őtet, mondván: Kelj
8 föl gyorsan; és a lánczok leestek kezeiről. Monda pedig az angyal neki: Övedzél föl, s huzd föl sarudat: ki ugy cselekedett. S monda neki: Vedd
9 magadra köntösödet, s kövess engem; ki kimenvén követé őtet, nem tudván, hogy valóság, mit az angyal cselekedett, mert látványt vélt látni.
10 Elmenvén pedig az első és második őrállás mellett, eljöttek a vasajtóhoz, mely a városba vezet, s az magától megnyilt nekik. S kimenvén, egy utczát haladtak, s mindjárt eltávozott az angyal
11 tőle. Péter pedig magába térvén monda: Most tudom igazán, hogy az Ur az ő angyalát küldötte, s kiszabadított Herodes kezéből, s a zsidó népnek minden várakozásából.

Evangelium. Sz. Máté 16, 13—19.

Az időben Jezus Fülöp-Czezarea városának tájára jött, s kérdezte tanítványait 13
mondván: Kinek tartják az emberek az
ember fiát? Ők mondának: Némelyek 14
Keresztelő Jánosnak, némelyek Illésnek,
mások pedig Jeremiásnak, vagy egynek
a próféták közől. Monda nekik Jezus: Ti 15
pedig kinek mondotok engem lenni? Fe- 16
lelvén Simon Péter monda: Te Krisztus
vagy, az élő Istennek fia. Felelvén pedig 17
Jezus monda neki: Boldog vagy Simon,
Jónás fia, mert a test és vér nem jelentette ki neked, hanem Atyám, ki menynyekben van. És én mondom neked, hogy 18
te Péter vagy, s e kőszálon fogom építeni
egyházamat, és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. És neked adom mennyek 19
országa kulcsait. És bármit megkötsz a földön, meg lesz kötve mennyekben is, és
bármit föloldasz a földön; föl lesz oldva
mennyekben is.

Sarlós Boldogasszony napján.

Intelem. Énekek éneke 2, 8—14.

8 Íme ez jő ugrálván a hegyeken, átugorván a
9 halmokat, hasonló az én kedvesem a vadkecskéhez, és a szarvas fiához. Íme ő a mi falunk mögött áll, betekintvén az ablakon, és átnézvén
10 a rostélyon. Íme kedvesem szól hozzám: Kelj föl, siess én barátném, én galambom, én szépem,
11 és jöj. Mert már a tél elmult, a zápor megszünt
12 és eltávozott. A virágok kibujtak földünkön, a metszés ideje elérkezett, a gerlicze hangja hal-
13 latszott földünkön, a fügefa megtermette első gyümölcsét, a virágzó szőllők illatukat eresztik.
14 Kelj föl barátném, én szépem, és jöj el én galambom a szikla üregeiből, a kőfal hasadékaiból: mutasd nekem arczodat, zengjen szózatod füleimben, mert a te szavad édes és a te arczod ékes.

Evangelium. Sz. Lukács 1, 39—47.

39 Az időben fölkelvén Mária elment sietve
40 a hegységbe, Juda városába, s bement Zakhariás házába és üdvözölte Erzsébetet.
41 S lőn, a mint Erzsébet hallá Mária üdvözlését, örvendezett a magzat méhében,
42 s Erzsébet betelvén Szentlélekkel fölkiálta fönhangon, mondván: Áldott vagy az asszonyok között, és áldott a te méhednek

gyümölcse. S honnan van az nekem, hogy 43
az én Uram anyja jöjön hozzám; mert 44
ime, a mint üdvözlésed hangja meghatotta
füleimet, örömében röpösött méhemben a
magzat. S boldog vagy, ki hittél; mert 45
beteljesednek azok, melyek neked mon-
dattak az Ur által. S monda Mária: Ma- 46
gasztalja lelkem az Urat, s örvendez az 47
én lelkem üdvözítő Istenemben.

Szüz szent Margit vértanu napján.

Intelem. Sirák fia 51, 13—17.

Uram Istenem! fölmagasztaltad a földön lak- 13
helyemet, midőn a haláltóli megmentetésemért
esedeztem. Segítségül híttam az Urat, Uramnak 14
Atyját, hogy el ne hagyjon háboruságom napján,
a kevélyek üldözése idején, segítség nélkül.
Szüntelen dicsérni fogom Nevedet, és azt dicsőítni 15
hálaadással; mert meghallgattatott imádságom.
Kiszabadítottál a veszedelemből, és megmentettél 16
a rosz időben. Azért hálát adok és dicséretet 17
mondok neked Urunk Istenünk.

Evangelium. Sz. Máté 13, 44—52.

Az időben Jezus az ő tanítványainak e példá- 44
zatot mondá: Hasonló a mennyek országa a 45

mezőn elrejtett kincshez, melyet midőn
megtalál az ember, elrejti, s a fölött való
örömében elmegy, minden vagyonát eladja,
46 s megveszi azt a mezőt. Ismét hasonló a
mennyek országa a kereskedő emberhez,
47 ki jó gyöngyöket keres. Találván pedig
egy drága gyöngyöt, elmegy, eladja min-
48 denét s megveszi azt. Ismét hasonló a
mennyek országa a tengerbe vetett, és
mindenféle halat összegyüjtő varsához,
melyet midőn megtelt, kivonván, és a part
mellett leülvén, a jókat kiválaszták edé-
49 nyekbe, a roszakat pedig kivetették. Ugy
50 lesz a világ végezetén. Kimennek az an-
gyalok, s elkülönzik a gonoszokat az igazak
közől, s a tüzes kemenczébe vetik őket,
51 hol sirás lesz és fogak csikorgatása. Ér-
tettétek mind ezeket? Mondának neki:
52 Értettük. Monda nekik: Azért minden irás-
tudó mennyeknek országában hasonló a
családatyához; ki az ő kincséből újakat és
ókat hoz elő.

Szent András és Benedek remeték és vértanuk napján.

Intelem. Sz. Pál a korinth. II. lev. 6, 4—10.

Atyámfiai! Mindenben ugy viseljük magunkat, 4
mint Isten szolgái, sok türésben, háboruságban,
szükségben, szorongatásban, veretésben, bör- 5
tönben, tisztaságban, fáradságban, virrasztásban,
böjtölésben, lázadásban, tudományban, hosszu
várakozásban, kegyességben, Szentlélekben, szin- 6
letlen szeretetben, az igazság igéjében, Isten 7
erejében, az igazság fegyvereivel jobbról és balról,
dicsőség és dicstelenség közt, gyalázat és jó hir
között, mint csábítók, mégis igazmondók, mint 8
ismeretlenek, mégis ismeretesek, mint halálra
váltak, s ime élünk; mint bünhődők, de nem 9
megölettek, mint szomorúk, mégis mindig ör-
vendők, mint szükölködők, azonban sokat gaz- 10
dagítók, mintha semmink sem volna, mégis
mindent birók.

Evangelium. (Mint szent Fábián és Sebestyén napján 168. lapon.)

Szent Mária Magdolna napján.

Intelem. Énekek éneke 3, 2—5. 8, 6—7.

Fölkelek, és bejárom a várost, az utczákon és 2
utakon fogom keresni, a kit lelkem szeret, ke-

3 restem őt, de nem találtam. Rám találtak az őrök,
4 kik a várost őrzik. Valljon a kit lelkem szeret, láttátok-e? Kevés időre a mint elmentem mellettök, megtaláltam, a kit lelkem szeret, megfogtam, nem is bocsátom el, mig be nem vezetem
5 őt anyám házába, és a szülőm szobájába. Kényszerítlek titeket Jeruzsalem leányai, a vad kecskékre, és mezei szarvasokra, föl ne keltsétek, se föl ne ébreszszétek a kedvest, mig maga nem
6 akarja. Tégy engem mint a pöcsétet szivedre, mint a pöcsétet karodra, mert a szeretet erős, mint a halál, kemény, mint a pokol, a buzgó szerelem szikrái mint a tűz és láng szikrái.
7 A sok viz el nem olthatta a szeretetet, a nagy folyamok sem borítják el: adja bár valaki házának minden vagyonát a szeretetért, mint a semmit, megveti azt.

Evangelium. Sz. Lukács 7, 36—50.

36 Az időben; egy a farizeusok közől kérte Jezust, hogy egyék vele. S bemenvén a
37 farizeus házába, letelepedett. És ime egy azon városbeli bünös asszony, a mint megtudta, hogy a farizeus házában letelepedett, alabastrom edényben kenetet hozott, és
38 hátul állván lábainál, könyekkel kezdé áztatni annak lábait, feje hajával letörölé,
39 csókolgatá lábait, és kenettel kené. Látván ezt a farizeus, ki őt meghítta, magában igy szóla: Ha ez proféta volna, bizonyára tudná, kicsoda és miféle az asszony, ki őt
40 illeti, tudnillik hogy bünös. Felelvén Jezus

monda neki: Simon, szólásom van hozzád;
ki felele: Mester, mondd el. Két adósa 41
volt bizonyos hitelezőnek, egyik ötszáz ti- 42
zessel tartozott, a másik ötvennel. Nem
levén nekik miből visszafizetni, elengedte
mindkettőnek. Melyik szereti tehát őtet 43
inkább? Felelvén Simon monda: Ugy tar-
tom, hogy az, kinek többet engedett el.
S ő monda neki: Helyesen itéltél. S az 44
asszonyhoz fordulván monda Simonnak:
Látod ezt az asszonyt? Bejöttem házadba,
vizet lábaimnak nem adtál, ez pedig kö-
nyekkel áztatá lábaimat, és hajával töröl-
geté. Csókot nem adtál, ez pedig mióta 45
bejött, meg nem szünt csókolni lábaimat,
Olajjal fejemet nem kented meg; ez pedig 46
kenettel kente lábaimat. Azért mondom 47
neked: elengedtetnek sok bünei, mert igen
szeretett, a kinek pedig kevesebb enged
tetik el, kevesbbé szeret. Monda azután 48
az asszonynak: Megbocsáttatnak a te bü- 49
neid. Erre azok, kik vele együtt letele-
pedtek, magukban mondának: Kicsoda ez,
ki a bünöket is megbocsátja? Monda végre 50
az asszonynak: A te hited megszabadított
téged, menj békével.

Szent Jakab apostol napján.

Intelem. Sz. Pál a korinth. 1. lev. 4, 9—15.

9 Atyámfiai! Azt tartom, hogy Isten minket apostolokat utolsóknak állított ki, mint halálra valókat; mert csodája lettünk a világnak, az angyaloknak
10 és az embereknek. Mi Krisztus miatt esztelenek, ti pedig Krisztusban okosak, mi erőtlenek, ti
11 erősek, ti dicsők, mi dicstelenek. Ez óráig éhezünk, szomjazunk, meztelenek vagyunk, ar-
12 czul veretünk, vándorok vagyunk, fáradunk, saját kezeinkkel dolgozván; átkoztatunk és áldunk; üldözést szenvedünk, és eltürjük, szidal-
13 maztatunk, és könyörgünk, mintegy salakja lettünk e világnak, mindnyájok söpredéke mind-
14 ekkorig. Nem hogy megszégyenítselek titeket, irom ezeket, hanem intlek mint kedves fiaimat.
15 Mert ha tizezer tanítótok van a Krisztusban, de nem sok atyátok; mert a Krisztus Jezusban az evangelium által én nemzettelek titeket.

Evangelium. Sz. Máté 20, 20—23.

20 Az időben Jezushoz a Zebedeus fiainak anyja járult fiaival együtt; imádván, és
21 valamit kérvén tőle. Ki monda neki: Mit akarsz? Felele neki: Mondd, hogy e két fiammak egyike üljön jobbodra, másika
22 pedig balodra a te országodban. Felelvén

pedig Jezus monda: Nem tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-e a poharat, melyet én fogok meginni? Felelnek neki: megihatjuk. Monda nekik: Az én poharamat ugyan inni fogjátok; a jobb, vagy bal felül ülést pedig nem rendelhetem nektek, hanem kiknek elkészíttetett Atyámtól. 23

Szent Anna asszony napján.

Intelem. Példabeszédek. 31, 10—31.

Erős asszonyt ki talál? Becses, mint a távolból 10
a végső határoktól eredt kincs. Bízik benne fér- 11
jének szive, és szerzeményekben nem szükölködik. Jót tesz vele, s nem roszat, életének 12
minden napjaiban. Gyapjat és lent keres, és tu- 13
lajdon kezeivel munkálkodik. Olyan mint a kereskedő hajója, messziről hozván kenyerét. Éjjel 14
kel föl és házanépének élést osztogat, s szol- 15
gálóinak eledelt. Megszemléli a mezőt, s megveszi, 16
tulajdon kezeinek munkájával ültet szőllőt. Erős- 17
séggel övedzi körül ágyékait, s megerősíti karját. Megizlelte, s látta, hogy jól foly ipara, fáklyája 18
nem aluszik el éjjel. Kezét guzsalyra nyujtja, s 19
ujjaival orsót forgat. Tenyerét kinyitja a szükölködőnek, s kezeit kinyujtja a szegénynek. Nem 20
félti házát a hó hidegétől, mert egész háznépe két- 21
szeresen van ruházva. Becses szövetet készít 22
magának, bibor és bársony az ő öltözete. Tekin- 23
télyes a kapukban az ő férje, midőn egybeül az ország nagyaival. Gyolcsot készít és eladja, 24

25 és az övet általadja a kananeusnak. Erősség és
ékesség az ő öltözete, azért mosolyog a végnapon.
26 Száját megnyitja a bölcseségnek, s a kegyesség
27 törvénye van nyelvén. Szemmel tartja háznépe
28 ösvényeit, s a kenyeret hivalkodva nem eszi. Fel-
nőnek fiai, s igen boldognak hirdetik őt, férje is
29 dicséri. Sok nő gyüjt gazdagságot, de te fölül-
30 mulod valamennyit. Csalárd a kellem, hiu a szép-
31 ség, az Urat félő asszony, ő a dicséretes. Adjatok
neki kezeinek szerzeményéből, és tulajdon cse-
lekedetei dicsérjék őtet a kapukban.

Evangelium. (Mint szüz szent Margit napján 199. lapon.)

Ur szine változása napján.

Intelem. Sz. Péter II. lev. 1, 16—19.

16 Szerelmesim! Nem elmés meséket követvén adtuk
tudtotokra a mi urunk Krisztus Jezusnak hatal-
17 mát és megjelenését, hanem mint a kik szemlélői,
voltunk az ő nagyságának. Tudnillik az Atya
Istentől méltóságot és dicsőséget vevén, a nagy
dicsőségből ilyen szózat szállott le hozzá: Ez az
én szeretett fiam, kiben nekem kedvem telik
18 ötet hallgassátok. És e mennyből eredett szózatot
mi hallottuk, mikor vele voltunk, a szent hegyen.
19 Ezen kivül van biztos profétai beszédünk, melyre
ha figyeltek, jól cselekszitek, mint a homályos
helyen világító szövétnekre, mig föl nem kel a
nap, és a hajnali csillag föl nem támad szivetekben.

Evangelium. Sz. Máté 17, 1—9.

Az időben melléje vevén Jezus Pétert és 1
Jakabot és ennek testvérét Jánost, föl-
vezeté őket külön egy magas hegyre, és
színében elváltozott előttök. És fényes lett 2
arcza mint a nap, öltözete pedig fehér lett
mint a hó. És ime Moyzes és Illés meg- 3
jelentek neki, beszélgetvén vele. Fölszó- 4
lalván pedig Péter, monda Jezusnak: Uram,
jó nekünk itt lennünk, ha akarod, készít-
sünk itt három hajlékot, neked egyet,
Moyzesnek egyet és Illésnek egyet. Még 5
midőn ő szóla, ime fényes felhő beárnyé-
kolá őket, és ime szózat hallatszék a fel-
hőből, mondván: Ez az én szerelmes fiam,
kiben teljes kedvemet leltem, ötet hallgas-
sátok. Hallván ezt a tanítványok, arczukra 6
borultak, és nagyon féltek. Jezus pedig 7
hozzájok menvén illeté őket, mondván:
Keljetek föl és ne féljetek. Kik fölemelvén 8
szemeiket, senkit sem láttak, csak magát
Jezust. És midőn lejövének a hegyről, meg- 9
parancsolá nekik Jezus, mondván: Senkinek
ne mondjátok el a látványt, mig az ember
fia halottaiból föl nem támad.

Szent Lőrincz vértanu napján.

Intelem. Sz. Pál a korinth. 9, 6—10.

6 Atyámfiai! a ki szüken vet, szüken is arat, és a
7 ki áldással vet, áldással is arat. Kiki a mint szivében eltökélé, ugy adjon, de ne kedvetlenül vagy kényszerítve; mert a jó kedvü adakozót
8 szereti az Isten. Isten pedig hatalmánál fogva minden jót bőven adhat nektek, hogy mindenben mindig teljes elégségtek levén, minden jótéte-
9 ményre bővelkedjetek, mikép irva vagyon: Osztogatott és adott a szegényeknek, az ő igazsága
10 megmarad örökké; a ki pedig a vetőnek magot juttat, kenyeret is juttat az élelemre, és megsokasítja a ti magvatokat, és öregbíti a ti igazságtok terményeit.

Evangelium. Sz. János 12, 24—26.

24 Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: Bizony, bizony mondom nektek: ha a földbe hulló buza mag meg nem hal, csak
25 magán marad; ha pedig meghal, sok gyümölcsöt terem. A ki lelkét szereti, elveszti azt, és a ki e világon lelkét megveti, örök
26 életre tartja fön azt. Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen, s a hol én vagyok, ott lesz szolgám is. Ha valaki nekem szolgál: megtiszteli őt az én Atyám.

Nagyasszony napján.

Intelem. Sirák fia 24, 11—20.

Mindenekben nyugalmat kerestem, és az Ur 11
örökségében tartozkodom. Akkor megparancsolta 12
és mondta nekem a mindenek Teremtője, s a ki
engem teremtett, megnyugodván hajlokomban,
monda nekem: Jákobban lakjál, és Izraelben birj 13
örökséget, s az én választottaim között verj gyö-
keret. És igy Szionban megerősíttettem, és a 14
megszentelt városban hasonlag megnyugodtam, és
Jeruzsalemben van hatalmam. És meggyökereztem 15
a tiszteletre méltó nép között, és az én Istenem
részében, mely az ő öröksége, és a szentek köz-
ségében van lakásom. Magasra nőttem, mint a 16
libanoni czedrus, s mint czypresszus a Szion he-
gyén; fölnövekedtem, mint a pálma Kadeszben, 17
s mint a rózsaültetvény Jerikóban. Mint a szép 18
olajfa a mezőn, s mint a viz mellett álló utczai
platanus, ugy felnőttem; mint a fahéj, és az illa- 19
tos balzsam illatoztam, mint a választott myrrha 20
adtam az illat kellemességét.

Evangelium. Sz. Lukács 10, 38—42.

Az időben bement Jezus valamely hely- 38
ségbe, és egy Mártha nevü asszony befo-
gadta őtet házába, kinek Mária nevü nővére 39
volt, s ez az Ur lábai mellett ülvén, hall-
gatá az ő igéit. Mártha pedig szorgoskodott 40
a gyors szolgálatról, ki megállván

monda: Uram, nincs rá gondod, hogy testvérem magamat hagy szolgálni, mondd
41 tehát neki, hogy legyen segítségemre. És felelvén monda neki az Ur: Martha, Martha, gondos vagy, és sokra szórakozol. De csak
42 egy a szükséges. Mária a legjobb részt választotta, mely nem vétetik el tőle.

Szent István király napján.

Intelem. Sirák fia 31, 8—11.

8 Boldog az ember, ki szeplőtelennek találtatott, és ki arany után nem járt, sem nem bizott a pénz-
9 ben és kincsekben. Kicsoda ez, és dicsérni fogjuk
10 őtet, mert csodadolgokat vitt véghez életében; ki abban megkisértetett, és tökéletes maradt, örök dicsősége leszen, a ki vétkezhetett és nem vét-
11 kezett, gonoszt követhetett, de nem követett. Azért megállapíttattak javai az Urban, s az ő alamizsnáit a szenteknek teljes gyülekezete fogja beszélni.

Evangelium. Sz. Lukács 19, 12—26.

12 Az időben Jezus az ő tanítványainak e
13 példázatot mondá: Bizonyos főrendü ember messze tartományba ment országot venni
14 magának, s ugy visszatérni. Előhiván pedig tiz szolgáját, tiz girát adott nekik, s

monda nekik: Kereskedjetek, mig eljövök.
Polgártársai pedig gyülölték őtet, s követ- 15
séget küldöttek utána mondván: nem akarjuk
ezt fölöttünk uralkodni. Történt azonban, 16
hogy elnyervén az országot visszajött, s
hivatá szolgáit, kiknek pénzt adott, hogy
megtudja, ki mennyit kereskedett. Eljött 17
tehát az első mondván: Uram, a te girád
tiz girát nyert. S monda neki: Örülj jó 18
szolga, minthogy kevésben hiv voltál, ha-
talmad lesz tiz város fölött. A másik is eljött 19
mondván: Uram, ime a te girád öt girát
szerzett. Ennek is monda: Te is légy öt 20
város fölött. Ismét más jött mondván: Uram, 21
ihol a te girád, melyet kendőmbe kötve
tartottam; mert féltem tőled, mivel kemény
ember vagy; azt viszed, a mit el nem tettél,
és aratod, a mit nem vetettél. Monda neki: 22
Szádból itéllek meg gonosz szolga. Tudtad, 23
hogy én kemény ember vagyok, élvivén, a
mit el nem tettem, és azt aratván, a mit
nem vetettem; miért nem adtad hát pén- 24
zemet az asztalra, hogy én eljövén, kama-
tokkal visszakövetteltem volna; s az ott ál-
lóknak monda: Vegyétek el tőle a girát,
s adjátok annak, kinek tiz girája vagyon.
S mondának neki: Uram, van tiz girája. 25
Mondom pedig nektek, hogy mindennek, 26
kinek van, adatni fog és bővelkedik: attól pe-
dig, kinek nincs, a mije van is, elvétetik.

Szent Bertalan apostol napján.

Intelem. Sz. Pál a korinth. I. lev. 12, 27—31.

27 Atyámfiai! Ti a Krisztus teste vagytok, és tag-
28 ból való tagok. És némelyeket ugyan Isten először apostolokká tett az egyházban, másodszor prófétákká, harmadszor tanítókká; azután csodatétet engedett, továbbá gyógyítási kegyelmet, segélyezést, kormányzást, nyelvek nemeit, beszéd
29 magyarázatát. Valljon mind apostolok-e, valljon mind próféták, valljon mind tanítók? valljon mind
30 csodatevők, vagy mind gyógyítási kegyelemmel birnak, vagy mind nyelveken beszélnek? valljon
31 mind értelmezők-e? Igyekezzetek pedig a jobb ajándokokra.

Evangelium. Sz. Lukács 6, 12—19.

12 Az időben Jezus kiment a hegyre imádkozni, és az egész éjszakát isteni imád-
13 ságban tölté. S midőn megvirradott, előhivá tanítványait, és kiválasztott tizenkettőt kö-
14 zölök, kiket apostoloknak nevezett: Simont, kit elnevezett Péternek, Andrást annak
15 testvérét, Jakabot és Jánost, Fülöpöt és Bertalant, Mátét és Tamást, Jakabot Alfeus fiát, és Simont, ki buzgólkodónak
16 mondatik, Judást Jakabnak testvérét, és
17 az iskariotí Judást, ki árulóvá lett. S le-

menvén velök, megállott a mezős helyen,
és vele tanítványainak serege, s a népnek
nagy sokasága egész Judeából, Jeruzsa-
lemből, a Tengervidékről, Tyrusból és 18
Szidonból, kik eljöttek őt hallani, és nya-
valyáikból meggyógyíttatni. S kik a tisz-
tátalan lelkektől gyötörtettek volt, meg-
gyógyíttattak. És az egész sereg illetni 19
igyekezett őtet, mert erő ment ki belőle,
és mindnyájokat meggyógyította.

Sz. Ágoston püspök és egyháztanár napján.

Intelem. Sz. Pál a Timoth. II. lev. 4, 1—8.

Kedvesem! Isten és a Krisztus Jezus szine előtt, 1
ki ítélni fogja az élőket és holtakat, kényszerítlek
az ő eljövetele és országa által, hirdesd az igét, 2
sürgesd alkalmasan és alkalmatlanul, dorgálj,
kérj, ints teljes türelemmel és tudománnyal;
mert lesz idő, mikor e józan tanítást nem türik, 3
hanem kivánatuk szerint összegyüjtik magoknak
a tanítókat, füleiket csiklandoztatván, s az igaz- 4
ságtól ugyan hallásukat elfordítják, de mesékre 5
áttérnek. Te pedig őrködjél mindenben, bajlódjál 6
a hirdetőnek munkáját cselekedd, szolgálatodat
teljesítsd. Józan légy; mert én már föláldoztatom, 7
és fölöszlásom ideje közeledik. Jó harczot víttam,
a futást bevégeztem, a hitet megtartottam. Egyéb- 8

iránt fön van nekem tartva az igazság koronája, melyet nekem ama napon az igaz biró megád, sőt nem csak nekem, hanem azoknak is, kik kedvelik az ő eljövetelét.

Evangelium. Sz. Máté 5, 13—19.

13 Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: Ti vagytok a föld sava; ha a só megromlik, mivel sóznak? Semmire sem való tovább, mint hogy kivettessék, és az em-
14 berektől eltiportassék. Ti vagytok a világ fénye. Nem rejtethetik el a hegy fölé
15 helyezett város, sem nem gyujtanak lámpát és teszik véka alá, hanem a tartóra, hogy világítson mindnyájoknak, kik a házban
16 vannak. Ugy fényeskedjék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekvényeiteket, és dicsőítsék a ti Atyá-
17 tokat, ki mennyekben van. Ne gondoljátok, hogy fölbontani jöttem a törvényt vagy a profétákat, nem jöttem fölbontani, hanem
18 teljesíteni; mert bizony mondom nektek, mig el nem mulik az ég és a föld, egy betü vagy egy pont el nem marad a tör-
19 vényből, mig mind meg nem lesz. A ki tehát egyet ezen legkisebb parancsolatok közől megszeg s ugy tanítja az embereket, legkisebbnek fog hivatni mennyek országában; a ki pedig betölti, és tanítja, az nagynak fog hivatni mennyek országában.

Keresztelő szent János fővesztése napján.

Intelem. Jeremiás prof. 1, 17—19.

Ama napokban az Ur szózata intéztetett hozzám, 17
mondván: Övezd föl ágyékaidat, kelj föl, és
mondd el Judának mind, a mit én parancsolok
neked. Ne félj tekintetöktől; mert nem engedlek
félni arczuktól. Ugyanis én megteszem ma, hogy 18
erős városul, vas oszlopul, és réz falul légy az
egész földön Juda királyainak, az ő főnökeinek,
papjainak és földnépének. Harczolni fognak elle- 19
ned, de nem győznek: mert én veled vagyok,
ugy mond az Ur, hogy megszabadítsalak téged.

Evangelium. Sz. Márk 6, 17—29.

Az időben Herodes elkülde, és letartóz- 17
tatá Jánost, s megkötözé börtönben He-
rodiás miatt, ki Fülöp testvérének felesége
vala, mert nőül vette. János tudnillik mondá 18
Herodesnek: Nem szabad elvenned test-
véred feleségét. Herodiás pedig leselkedett 19
rá, megakarván őt ölni, de nem teheté.
Mert Herodes félt Jánostól, tudván, hogy 20
igaz és szent férfiu; és őrizé ötet, taná-
csára sokat cselekedett, és örömest hall-
gatott rá. Midőn azonban alkalmas nap 21

esett, Herodes születésnapi lakomát szerzett a főnököknek, ezredeseknek, és Ga-
22 lilea elökelőbbjeinek. S miután bement Herodiás leánya, és tánczolván megtetszett Herodesnek, s a vele együtt letelepülteknek,
23 monda a király a leánynak: Kérj tőlem, a mit akarsz, megadom neked; és megesküdött neki, akármit kérsz, ugymond, megadom neked, habár országom
24 felét. Az kimenvén kérdé anyját: Mit kérjek? ki monda: A keresztelő János
25 fejét. S bemenvén sietséggel a királyhoz, megkéré, mondván: Akarom, hogy tüstént add nekem tálban a keresztelő János
26 fejét. Erre a király megszomorodott az eskü miatt: de a vendégek miatt nem
27 akarta őt megszomorítani, hanem elküldvén a hóhért, fejét tálban parancsolá el-
28 hozatni. S fejét vevé börtönben, s elhozván fejét a tálban, odaadta a leánynak, a
29 leány pedig anyjának. Mit meghallván tanítványai eljöttek, elvivék testét, és sirboltba tették.

Orangyalok napján.

Intelem. Moyzes II. könyv. 23, 20—23.

Ezt mondja az Ur Isten: Ime én elküldöm an- 20
gyalomat, hogy előtted járjon s megőrizzen az
uton, s bevigyen a helyre, melyet neked készí-
tettem. Tiszteletben tartsd, és hallgass az ő 21
szavaira, s meg ne vesd, mert el nem engedi,
ha megbántod, s az én nevem van ő benne. Hogy 22
ha hallgatsz szavaira, s megcselekszel mindent,
a mit mondok, ellensége leszek ellenségednek,
és megbüntetem azokat, kik téged nyomorgat- 23
nak; s előtted fog járni angyalom.

Evangelium. Sz. Máté 18, 1—10.

Az időben a tanítványok Jezushoz járu- 1
lának, mondván: Kit vélsz nagyobbnak
lenni, mennyeknek országában? És magá- 2
hoz hiván Jezus egy kisdedet, közükbe
állítá őtet és monda: Bizony mondom nek- 3
tek, ha meg nem tértek, s nem lesztek
mint a kisdedek, nem mentek be meny-
nyeknek országába. Bárki tehát megalázza 4
magát mint e kisded, az nagyobb meny-
nyeknek országában, és a ki befogad egy 5
ilyen kisdedet az én nevemben, engem
fogad be. A ki pedig megbotránkoztat 6
egyet e kisdedek közől, kik bennem hisz-

nek, jobb neki, ha malomkő függesztetik nyakára, s elmeríttetik a tenger mély-
7 ségébe. Jaj a világnak a botrányok miatt; mert szükség ugyan, hogy botrányok támadjanak, azonban jaj annak az embernek,
8 ki által botrány támad. Ha tehát kezed vagy lábad botránkoztat téged, vágd el és vesd el magadtól; jobb neked az életre menned bénán, vagy sántán, mint két
9 lábad levén, az örök tűzbe vettetned. És ha szemed botránkoztat, vájd ki, és vesd el magadtól: jobb neked egy szemmel az életre bemenned, mint két szemed levén, a
10 gehenna tüzére vettetned. Vigyázzatok, hogy senkit e kisdedek közől meg ne bántsatok, mert az ő angyalaik az égben mindig látják az én Atyám szinét, ki mennyekben van.

Kisasszony napján.

Intelem és Evangelium. (Mint Bold. asszony szeplőtelen fogantatása napján, 165. lapon.)

Szüz Mária neve napján.

Intelem. Sirák fia 24, 23—31.

Én mint a szőllőtő illatos és kellemes, gyümölcsöt termettem; virágaimból tisztességes és bő gyümölcs fejlett. Én anyja vagyok a tisztes szeretetnek és félelemnek, s ismeretnek, és szent reménynek. Nálam van az élet- és igazság minden kegyelme, nálam az élet- és erénynek minden reménye. Térjetek át hozzám mind, a kik engem kivántok, s az én gyümölcseimmel teljetek be; mert az én lelkem méznél édesebb, s az én örökségem jobb, mint a méz és szinméz. Emlékem századok ivadékira terjed. A kik velem táplálkoznak, még inkább éheznek, s a kik engem isznak, még inkább szomjazni fognak. Ki rám hallgat, meg nem szégyenül, s kik velem munkálkodnak, nem vétkeznek. A kik engem felvilágosítanak, örök életök leszen.

Evangelium. (Mint Gyümölcsoltó Boldogasszony napján, 176. lapon.)

Szent kereszt fölmagasztalása napján.

Intelem. (Mint Virágvasárnapján a sz. misénél, 52. lapon.)

Evangelium. Sz. János 12, 31—36.

Az időben Jezus a zsidók seregének
31 monda: Most van ítélet a világ fölött, most
32 vettetik ki a világ fejedelme. És én, ha a
földről fölmagasztaltatom, mindeneket ma-
33 gamhoz vonzok. Ezt pedig mondá, jelent-
34 vén, mily halállal fog meghalni. A sereg
felelt neki: Mi a törvényből hallottuk, hogy
a Krisztus örökké fönmarad, hogyan mon-
dod tehát: szükség fölmagasztaltatnia az
35 ember fiának. Ki ez az ember fia? Jezus
azért monda nekik: Még egy kevés világosság van bennetek. Járjatok, mig világosságtok vagyon, hogy a sötétség el ne lepjen titeket; mert a ki sötétségben jár,
36 nem tudja hová jut. Mig világosságtok van, higyetek a világosságba, hogy a világosság fiai legyetek.

Sz. Máté apostol napján.

Intelem. (Mint sz. Márk evangelista napján, 181. lapon.)

Evangelium. Sz. Máté 9, 9—13.

Az időben Jezus a vámnál Máté nevü 9
embert látott ülni, s monda neki: Kövess
engem; ki fölkelvén, követé őtet. S lőn, 10
midőn a házban letelepedék, ime sok vá-
mos és bünös eljövén együtt letelepedének
Jezussal és tanítványaival. Ezt látván a 11
farizeusok, mondának az ő tanítványainak:
Miért eszik a ti mestertek vámosokkal és
bünösökkel? Jezus pedig hallván, monda: 12
Nincs szükségök orvosra az egészsége-
seknek, hanem a betegeknek. Továbbá 13
pedig értsétek a mi mondva van: Kegyes-
séget kivánok, nem áldozatot; mert nem
jöttem meghíni az igazakat, hanem a bü-
nösöket.

Sz. Mihály főangyal napján.

Intelem. Titkos Lát. 1, 1—5.

Ama napokban Isten kijelenté, a miknek kevés 1
idő mulva kell történni, közölvén angyala által
János szolgájával, ki tanuságot tett Isten igéje 2
mellett, és tanuságot Krisztus Jezusért mindazok
felől, miket látott. Boldog a ki olvassa és hallja 3

a jövendölésnek igéit, és megtartja azokat, melyek
4 benne megirvák; mert az idő közel van. János
a hét egyháznak, melyek Ázsiában vannak: Üdv
nektek és békeség attól, ki van, és volt, és jö-
vendő, és a hét lélektől, kik trónusa előtt
5 vannak, és Krisztus Jezustól, ki hiv tanu, és
a holtak első szülöttje, és a föld királyainak
fejedelme; ki minket szeretett, és kimosott min-
ket vérével a mi büneinkből.

Evangelium. (Mint Őrangyalok napján, 217. lapon.)

Sz. Mór püspök és hitvalló napján.

Intelem. Sz. Pál a thesszalon. I. lev. 2, 9—13.

9 Atyámfiai! Emlékezzetek meg munkánkról és
fáradalmunkról, miként éjjel és nappal mun-
10 kálkodván, hogy valakit közőletek meg ne ter-
heljünk, hirdettük köztetek az Isten evangeliumát.
11 Ti vagytok tanuim és Isten, mily szentül, és
igazán, és panasz nélkül viseltük magunkat irán-
12 tatok, a kik hittetek; ugyanis tudjátok, hogy
mindegyikteket, mint atya az ő fiait, intvén és
vigasztalván kértük, hogy Isten előtt méltán
járjatok, a ki meghivott titeket az ő országába
13 és dicsőségébe. Azért mi is hálát adunk Istennek
szüntelen, hogy Isten igéje hirdetését hallván tő-
lünk, azt nem ugy vettétek, mint ember igéjét,
hanem mint Isten igéjét (a mint bizonyosan az),
a ki munkálkodik bennetek, a kik hittetek a mi
urunk Krisztus Jezusban.

Evangelium. Sz. János 10, 11 — 16.

Az időben monda Jezus a farizeusoknak: 11
Én vagyok a jó pásztor; a jó pásztor lelkét
adja juhaiért; ellenben a béres, és a ki 12
nem pásztor, kinek a juhok nem tulajdona,
látván az érkező farkast, elhagyja a ju-
hokat és elfut, s a farkas ragadja és elszé-
lyeszti a juhokat; a béres pedig fut, mert
béres, és a juhok nem érdeklik őtet. Én 13
vagyok a jó pásztor, és ismerem az enyéi-
met, s engem ismernek az enyéim; mikép 14
engem ismer az Atya, én is ismerem az
Atyát, és lelkemet odaadom juhaimért.
Egyéb juhaim is vannak, melyek nem ez 15
akolból valók, azokat is ide kell vezetnem, 16
és hallgatni fogják szavamat, és egy akol
lesz és egy pásztor,

Szent Simon és Judás apostolok napján.

Intelem. Sz. Pál az efezusiak. 4, 7 — 13.

Atyámfiai! Kinekkinek közölünk a kegyelem 7
Krisztus adományának mértéke szerint adatott.

8 Azért mondja: Fölmenvén a magasba fogva vivé
a fogságot, ajándékokat osztogata az embereknek.
9 Hogy pedig fölment, mi egyebet jelent, mint,
hogy alá is szállott előbb a föld alsóbb részeibe?
10 A ki alászállott ő az, ki föl is ment minden
11 egek fölé, hogy mindeneket betöltsön. És ő adott
némelyeket apostolokul, némelyeket pedig pro-
12 fétákul, másokat evangelistákul, ismét másokat
pásztorokul és tanítókul a szentek teljes kiképz-
13 zésére, a szolgálat munkájára, a Krisztus tes-
tének építésére, mig mind el nem jutunk a hitnek,
és Isten fia ismeretének egységére, tökéletes
férfikort érvén, a Krisztus teljes korának mér-
téke szerint.

Evangelium. Sz. János 15, 17—25.

Az időben monda Jezus az ő tanítványai-
17 nak: Ezt parancsolom nektek, hogy sze-
18 ressétek egymást. Ha a világ gyülöl titeket,
tudjátok meg, hogy engem nálatoknál
19 előbb gyülölt. Ha a világból valók volnátok, a világ azt, mi övé, szeretné;
mivel pedig a világból nem vagytok, ha-
nem én választottalak titeket a világból,
20 azért gyülöl titeket a világ. Emlékezzetek
beszédemre, melyet mondtam nektek: Nem
nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem
üldöztek, titeket is üldözni fognak: ha az
én beszédemet megtartották, a tieteket is
21 megtartják. De ezt mind elkövetik raj-
tatok az én nevemért, mert nem ismerik
22 azt, ki engem küldött. Ha el nem jöttem

s nem szóltam volna nekik: nem lett volna bünük; de most nincs mentségök bünükért.
A ki engem gyülöl, Atyámat is gyülöli. 23
Ha tényeket nem viszek vala véghez, mi- 24
lyeneket senki más nem tesz, nem volna bünük: de most látták, mégis gyülölnek engem is, Atyámat is. De hogy beteljesedjék a mondat, mely törvényökben irva 25
vagyon: hogy ok nélkül gyülöltek.

Minden szentek napján.

Intelem. Titk. Lát. 7, 2—12.

Ama napokban ime én János más angyalt láttam 2
feljönni napkeletről, ki az élő Isten jelét viselte, és nagy szóval kiáltott a négy angyalnak, kiknek adatott, hogy a földnek és tengernek ártsanak,
mondván: Ne ártsatok a földnek és tengernek, 3
sem a fáknak, mig a mi Istenünk szolgáit meg nem jelöljük homlokaikon. És hallottam a meg- 4
jelöltek számát, száz negyven négy ezeren valának megjelölve Izrael fiainak minden nemzetségéből. Juda nemzetségéből tizenkét ezer jelölt: 5
Ruben nemzetségéből tizenkét ezer jelölt; Gad 6
nemzetségéből tizenkét ezer jelölt; Aser nemzetségéből tizenkét ezer jelölt; Neftali nemzetségéből tizenkét ezer jelölt; Manassze nemzetségéből 7
tizenkét ezer jelölt; Simeon nemzetségéből tizenkét ezer jelölt; Levi nemzetségéből tizenkét ezer jelölt; Issakhar nemzetségéből tizenkét ezer jelölt; 8

Zabulon nemzetségéből tizenkét ezer jelölt; József nemzetségéből tizenkét ezer jelölt; Benjamin
9 nemzetségéből tizenkét ezer jelölt. Azután láttam nagy sereget, melyet senki meg nem számlálhatott, minden nemzetekből, nemzetségekből, népekből és nyelvekből a királyi szék és a bá-
10 rány szine előtt állani, fehér köntösbe öltözve, és pálmaágakkal kezeikben, és fönszóval kiál-
11 tának: Üdv a mi Istenünknek, ki a királyi széken ül, és a báránynak. És az angyalok mind a királyi szék körül, és a vének és a négy állat körül álltak, és arczra borultak a királyi szék
12 előtt, és Istent imádák mondván: Amen. Áldás és dicsőség, és bölcseség, és hálaadás, tisztelet, és hatalom, és erősség a mi Istenünknek örökön örökké. Amen.

Evangelium. Sz. Máté. 5, 1—12.

1 Az időben látván Jezus a sereget, fölment a hegyre, és miután leült, hozzá járulának
2 tanítványai, és megnyitván ajkait tanítá
3 őket mondván: Boldogok a lelki szegények, mert övék mennyeknek országa.
4 Boldogok a szelidek, mert ők birják a föl-
5 det. Boldogok a kik sirnak, mert ők meg-
6 vigasztaltatnak. Boldogok, kik éhezik és szomjazzák az igazságot; mert ők meg-
7 elégíttetnek. Boldogok az irgalmasok, mert
8 ők irgalmasságot nyernek. Boldogok a tiszta szivüek, mert ők meglátják az Istent.
9 Boldogok a békeségesek, mert Isten fiainak
10 hivatnak. Boldogok, a kik üldözést szen-

vednek az igazság miatt, mert övék mennyeknek országa. Boldogok vagytok, ha- 11
szidalmaznak titeket, és üldöznek, és hazudván minden roszat mondanak ellenetek
én érettem; örüljetek és vigadjatok, mert 12
a ti jutalmatok bőséges mennyekben.

Halottak napján.

Intelem. Sz. Pál a korinth. I. lev. 15, 51—57.

Atyámfiai! Ime titkot mondok nektek: mindnyá- 51
jan föltámadunk ugyan, de nem mindnyájan változunk el. Rögtön, egy pillanatban, a végtárogató 52
hangjára; mert megriad a tárogató, s a holtak
föltámadnak rothadatlanul, és mi elváltozunk.
Ugyanis e hervatag testnek hervadatlanságot kell 53
fölvennie, és e halandónak halhatlanságot. Midőn 54
pedig e halandó halhatlanságot vesz föl, akkor
teljesedik a mondat, mely irva vagyon: Elnye- 55
letett a halál a győzelem által. Hol van, halál, a te 56
győzelmed? hol van, halál, a te fulláukod? A
halál fullánkja a bűn; a bűnnek ereje pedig a
törvény. De Istennek hála, ki nekünk győzelmet 57
adott a mi Urunk Krisztus Jezus által.

Evangelium. Sz. János 5, 25—29.

Az időben monda Jezus a zsidó seregnek: 25
Bizony, bizony mondom nektek, hogy eljő
az óra, sőt már most van, mikor a halottak

meghallják az Isten fiának szavát, s a kik
26 hallják, élni fognak. Mert miként az Atyának élete vagyon önmagában: úgy adta a Fiunak is, hogy élete legyen önmagában,
27 s hatalmat adott neki ítéletet tartani, mivel
28 ember fia. Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, melyben mindnyájan, kik a sirokban vannak, meghallják az Isten fia
29 szavát; és előjőnek, a kik jót müveltek, az élet föltámadására, a kik pedig gonoszt cselekedtek, az ítéletnek föltámadására.

Szent Imre herczeg napján.

Intelem. Bölcseség könyve 4, 7—17.

7 **Az** igaz, ha a halál által meglepetik, nyuga-
8 lomban lesz. Mert a vénség tiszteletre méltó, habár nem tartós, sem az évek számától nem
9 függ. Tudnillik az ember érzületében áll az ősz-
10 kor, és a vénség kora a szeplőtelen életben. Mivel Istennek tetszett, kedves lett, és a bünösök
11 között élvén, elvitetett. Kiragadtatott, nehogy a gonoszság megváltoztassa elméjét, vagy a csa-
12 lárdság elámítsa lelkét. Mert a hiuság csábítása elhomályosítja a jót, és az állhatatlan vágyakodás
13 megvesztegeti az ép erkölcsöt. Hamar tökélyre jutván sok időt élt; mert Isten előtt kedves volt
14 személye, azért sietett őtet elvinni az igazság-
15 talanságból. Az emberek pedig, kik ezt látták, nem érték, sem szivökre nem vevék, hogy Isten

kegyelme és irgalma van szenteivel, és választottaira kegyesen tekint. A meghalt igaz pedig 16
elitéli az élő gonoszokat, és a korán befejezett
ifjuság a bünösnek hosszu életét. Mert látni fogják 17
a bölcsnek élete végét, de meg nem értik, mit
határozott felőle az Isten, és miért erősítette
meg őtet az Ur.

Evangelium. (Mint Páduai sz. Antal hitvalló napján, 190. lapon.)

Szent Márton püspök és hitvalló napján.

Intelem. Sirák fia 44, 16—27. 45, 3—20.

Ime a nagy pap, ki napjaiban tetszett Istennek, 16
s igaznak találtatott, s a harag idején békéltetővé 17
lett. Nem találtatott hozzá hasonló, ki a Fölsé- 20
gesnek törvényét megtartá. Azért esküvel adott 22
neki dicsőséget népe között. Minden nemzet ál- 25
dását adta rá, s szövetségét megerősíté fején.
Áldásaiban kitünteté őtet, s föntartotta kegyét 26
számára, s kedvességre talált az Ur szine előtt. 27
Megdicsőítette őt a királyok szine előtt, s neki 3
adta a dicsőség koronáját. Örök szövetséget szer- 8
zett vele, neki adta a főpapságot, s dicsőséggel 19
boldogította őtet, hogy a papságot viselje, dicsé- 20
retet mondjon nevének, és méltó tömjént áldozzon
kellemes illatul.

Evangelium. Sz. Lukács 11, 33—36.

Az időben monda Jezus az ő tanítványai-
33 nak: Senki nem gyujt gyertyát, hogy rejtekbe, vagy véka alá tegye; hanem a tartóra, hogy a kik bemennek, lássák a
34 világosságot. A te testednek fénye a szem. Ha tehát szemed együgyü, egész tested világos lesz; de ha álnok, tested is sötét
35 leszen. Vigyázz tehát, hogy a világosság mely benned vagyon, sötétséggé ne váljék.
36 Ha tehát egész tested világos lesz, semmi része nem levén sötét, az egész világos lesz, mint mikor a szövétnek fényével megvilágosít téged.

Szent Leopold hitvalló napján.

Intelem és Evangelium. (Mint szent István király napján, 210. lapon.)

Szent Erzsébet napján.

Intelem. (Mint sz. Anna asszony napján, 203. l.)

Evangelium. (Mint szűz szent Margit napján. 199. lapon.)

Szűz sz. Czeczilia vértanu napján.

Intelem. (Mint sz. Margit napján, 199. lapon.)

Evangelium. Sz. Máté 25, 1—13.

Az időben Jezus az ő tanítványainak e példázatot mondá: Hasonló a mennyek ország̀a tiz szűzhöz, kik vevén lámpáikat eléje menének a vőlegénynek és menyasszonynak. Öten pedig közölök esztelenek valának, 2
és öten okosak; az öt esztelen nem vitt olajt 3
magával, az okosak pedig edényeikben 4
olajt vittek lámpákkal együtt. Késvén pedig 5
a vőlegény, szunnyadoztak mindnyájan és elaludtak. Azonban éjfélkor kiáltás lett: ime 6
jő a vőlegény, menjetek eléje. Erre fölkeltek a szüzek mindnyájan, és fölékesíték 7
lámpáikat. Az esztelenek pedig mondának 8
az okosaknak: Adjatok nekünk a ti olajtokból, mert lámpáink már elalusznak. Az 9
okosak felelének mondván: Nehogy talán elfogyjon nekünk is, nektek is, menjetek inkább az árusokhoz és vegyetek magatoknak. Midőn azok venni mennek, eljő 10
a vőlegény, és a kik készen valának, bementek vele a menyegzőre, és az ajtó be-

11 záratott. Végre eljött a többi szűz is,
mondván: Uram, Uram, nyisd meg nekünk
12 az ajtót. De az felelvén monda: Bizony
13 mondom nektek, nem ismerlek titeket. Vir-
raszszatok tehát, mert nem tudjátok sem a
napot, sem az órát.

Szűz szent Katalin vértanu napján.

Intelem. Sirák fia. 51, 1—8. 12.

1 Hálát adok neked Uram királyom, és dicsérlek
2 téged megszabadító Istenemet. Hálát adok ne-
3 vednek, mert segítőm és védőm lettél, és meg-
szabadítottad testemet a romlástól; az álnok nyelv
tőrétől, a hazugság-szerzők ajkaitól, és az ellenem
4 állók szine előtt segítőm lettél. Megszabadítottál
nevednek nagy irgalmassága szerint a falásra kész
5 ordítóktól, az életemre törők kezeiből, a gyöt-
6 relmek kapuiból, melyek körülvettek, a láng
égetésétől, mely körülvett, ugy hogy a tüz között,
7 meg nem égtem, a pokol keblének mélységétől,
a fertelmes nyelvtől, a hazug igétől, az igazság-
8 talan királytól, és a hamis nyelvtől. Holtig dicséri
12 lelkem az Urat, mert kimented a benned bizókat,
és kiszabadítod a nemzetek kezeikből mi Urunk
és Istenünk.

Evangelium. (Mint szűz sz. Czeczilia vértanu napján, 231. lapon.)

Közös szakaszok.

Szentek napján.

Egy sz. vértanu és püspök napján.

I. Intelem. Sz. Jakab level. 1, 12—18.

Szerelmesim! Boldog ember, ki a kisértést ki- 12
állja, mert ha hűnek találtatik, elveszi az élet
koronáját, melyet Isten azoknak igért, kik őt
szeretik. Senki se mondja, midőn kisértetik, 13
hogy Istentől kisértetik, mert Isten sem nem ki-
sértethetik a gonoszra, sem ő senkit nem kisért,
hanem kiki saját kivánságától vonzatva és csá- 14
bítva kisértetik. Azután, a kivánság, ha egyszer 15
fogant, bűnt szül, a bűn pedig, ha véghez vite-
tett, halált okoz. Meg ne csalatkozzatok azért 16
kedves atyámfiai. Minden jó adomány, és minden 17
tökéletes ajándok fölülről van, a világosság Aty-
jától származván, kinél nincs elváltozás, sem
árnyéka a változatosságnak. Mert önkényt szült 18
bennünket az igazság igéjével, hogy teremtmé
nyeinek némi zsengéi legyünk.

Evangelium. Sz. Lukács 14, 26—33.

Az időben monda Jezus a népseregnek: 26
Ha ki hozzám jő, s nem gyülöli atyját,

anyját, feleségét, fiait, fivéreit és növéreit, sőt még lelkét is, nem lehet az én
27 tanítványom. És a ki nem viseli keresztjét, és nem jő utánam, nem lehet az én
28 tanítványom. Mert kicsoda közöletek tornyot akarván építeni, nem számolja föl előbb nyugodtan a szükséges költségeket,
29 hogy van-e tehetsége a bevégzésre; nehogy miután alapot vetett, és be nem végezheti, mind a kik látják, csufolni kezdjék
30 őtet, mondván: ezen ember elkezdett épí-
31 teni, és nem birta bevégezni? Vagy melyik király, ha más király ellen hadat akar viselni, nem gondolja meg előbb nyugodtan, valljon tiz ezerrel szembe szállhat-e avval,
32 ki husz ezerrel jön ellene? Különben még annak távollétében követséget küldvén, bé-
33 kekötést kér. Igy tehát mindenik közöletek, ki le nem mond mindenről, a mit bir, nem lehet az én tanítványom.

II. Intelem. Sz. Pál a korinth. II. lev. 1. 3—7.

3 Atyámfiai! Áldassék Isten, és a mi urunk Krisztus Jezusnak Atyja, az irgalom Atyja és minden
4 vigasztalás Istene, ki megvigasztal minket minden háboruságunkban, hogy mi is vigasztalhassuk azokat, kik különféle nyomoruságban vannak, azon intés által, melylyel magunk is intetünk Is-
5 tentől. Mert valamint bővelkednek Krisztus szenvedései bennünk: ugy bővelkedik Krisztus által
6 a mi vigasztalásunk. Egyébiránt akár háborgat-

tatunk, az a ti oktatástokra és üdvetekért történik; akár vigasztaltatunk, a ti vigasztokra szolgál; akár intetünk, a ti intéstekre és üdvötökért intetünk, mely ugyanazon szenvedések eltürését szerzi, melyeket mi is türünk, hogy felőletek való reményünk erős legyen, tudván, 7
hogy valamint a szenvedésben társak vagytok, ugy lesztek a vigasztalásban is, a mi urunk Krisztus Jezusban.

Evangelium. Sz. Máté 16, 24—27.

Az időben monda Jezus az ő tanítványinak: Ha ki utánam akar jőni, tagadja meg 24
önmagát, vegye föl keresztjét, és kövessen engem. Mert a' ki lelkét meg akarja tar- 25
tani, elveszti azt; a ki pedig elveszti lelkét érettem, megtalálja azt. Mert mit használ 26
az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkének pedig kárát vallja? vagy milyen váltságot adhat az ember az ő lelkéért? Mert az ember fia el fog jőni Aty- 27
jának dicsőségében az ő angyalaival, s akkor mindenkinek megfizet cselekvényei szerint.

Egy szent vértanu napján, ki nem püspök.

I. Intelem. (Mint sz. László napján, 195. lapon.)

Evangelium. Sz. Máté 10, 34—42.

Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: Ne véljétek, hogy békeséget jöttem hozni a földre, nem békeséget jöttem hozni, hanem fegyvert. Mert elválasztani jöttem az embert atyjától, a leányt anyjától, a menyet napától, és az ember ellenségei az ő háznépéből válnak. A ki atyját vagy anyját inkább szereti: mint engem: nem méltó hozzám; és a ki fiát vagy leányát inkább szereti, hogysem engem: nem méltó hozzám. A ki nem veszi föl keresztjét, és nem követ engem: nem méltó hozzám. A ki lelkét megtalálja: elveszti azt; s a ki lelkét elveszti én érettem: megtalálja azt. A ki titeket befogad: engem fogad be; s a ki engem befogad: befogadja azt, ki engem küldött. A ki profétát fogad be, profféta nevében: a profféta jutalmát veszi; s a ki igazat fogad be az igaz nevében: az igaznak jutalmát veszi. És valaki italt ád egynek a legkisebbek közől egy pohár hideg vizet csak a tanítvány nevében is: bizony mondom nektek, el nem veszti a jutalmát.

II. Intelem (Mint sz. György vértanu napján, 180. lapon.)

Evangelium. Sz. Máté 10, 26—32.

Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: Semmi sincs ugy elrejtve, hogy föl 26
ne födöztessék, sem oly titokban, hogy
meg ne tudassék. A mit nektek sötétben 27
mondok, mondjátok el világos nappal, s a
mit fülbe sugva hallotok, hirdessétek a
tetőkön. S ne féljetek azoktól, kik meg- 28
ölik a testet, de a lelket meg nem ölhetik:
hanem inkább attól féljetek, ki mind a lelket,
mind a testet elveszteni gehenna tüzében. 29
Nemde két verebet egy filléren adnak, s
még sem esik közölük egy sem földre a ti
Atyátok tudta nélkül? A ti hajaitok szálai 30
pedig mind megszámlálvák. Ne féljetek 31
tehát: sok verébnél becsesebbek vagytok
ti. Azért mind azt, a ki engem megvall az 32
emberek előtt, meg fogom én is vallani
Atyám előtt, ki mennyekben van.

III. Intelem. (Mint szent Adalbert püspök és vértanu napján, 179. lapon.)

Evangelium. (Mint fölebb.)

IV. Intelem. Sz. Péter I. lev. 4, 12—19.

12 Szerelmesim! Örüljetek, ha Krisztus szenvedé-
13 seiben részesültök, hogy az ő dicsőségének meg-
14 jelenésében is örvendezvén vigadjatok. Ha szidal-
maznak titeket a Krisztus nevéért, boldogok
lesztek; mert Isten tisztelete, dicsősége, ereje
15 és lelke rajtatok nyugszik. Senki pedig közöletek
ne szenvedjen, mint gyilkos, vagy tolvaj, vagy
16 átkozódó, vagy a másének kivánója. Ha pedig
mint keresztény szenved, ne szégyelje, sőt
17 dicsőítse Istent e névben. Mert itt az idő, hogy
Isten házán kezdődjék az itélet. Ha pedig először
rajtunk: mi lesz azoknak végök, kik Isten evan-
18 geliumának nem hisznek? És ha az igaz csak
alig üdvözül: az istentelen, és a bünös hová jut?
19 Azokáért azok is, kik Isten akaratából szen-
vednek, ajánlják föl lelkeiket jó cselekedetek által
a hív teremtőnek.

Evangelium. (Mint sz. Lőrincz vértanu napján, 208. lapon.)

Egy szent vértanu napján, husvéti időben.

Intelem. (Mint sz. Fülöp és Jakab apostolok napján, 183. lapon).

Evangelium. (Mint szent Adalbert püspök és vértanu napján, 179. lapon.)

Több szent vértanu napján, husvéti időben.

Intelem és Evangelium. (Mint szent Flórián vértanu napján, 186. lapon.)

Több szent vértanu napján, husvéti időn kivül.

I. Intelem. Bölcseség könyve 3, 1—8.

Az igazak lelkei Isten kezében vannak, s nem 1
éri őket a halál gyötrelme. Az esztelenek sze- 2
meiben meghalni látszanak, végök bűnhődésül
vétetik, s a tőlünk való elköltözésök elvesztésül: 3
holott ők békében vannak. S ha bár emberek előtt 4
gyötrelmeket szenvednek: de reményök halhatat-
lansággal teljes. Keveset sanyargattatnak, de sok 5
jóhoz jutnak; mert Isten megkisérlette őket, s
magához méltóknak találta. Megvizsgálta őket 6
mint az aranyat a kemenczében, s mint az épen-
égő áldozatot vette őket, s egykor gondja lesz
rájok. Fényleni fognak az igazak, s mint nádas- 7
ban a szikrák szerte csillogni. Itélni fogják a 8
nemzeteket, és népeken uralkodnak, Urok pedig
országol örökre.

Evangelium. Sz. Lukács 21, 9—19.

Az időben monda Jezus az ő tanítványai- 9
nak: Midőn csatákról és lázadásokról fogtok

hallani, meg ne ijedjetek; meg kell ugyan
ezeknek eleve történni, de még nincs vége.
10 Akkor monda nekik: Nép támad föl nép
11 ellen, és ország ország ellen; helyenkint
nagy földrengések, dögvész, éhség, égi
12 rémítések és nagy jelek lesznek. De mind-
ezek előtt rátok vetik kezeiket, s üldöznek
titeket, gyüléseknek és őröknek átadnak,
királyok és elnökök elé hurczolnak az én
13 nevemért: s ez történik, hogy tanuságul
14 szolgáljon nektek. Fogadjátok meg azért
sziveitekben, hogy nem gondolkodtok elő-
15 legesen arról, hogy mikép feleljetek. Mert
én olyan ékesszólást és bölcseséget adok
nektek, melyet semmiféle elleneitek nem bir-
16 nak legyőzni és megczáfolni. Azonban elárul-
tattok szüleitektől, testvéreitek-, rokonai-
17 tok- és barátaitoktól, némelyeket megölnek
közöletek; s mindnyájan gyülölnek titeket
18 az én nevemért, de egy hajszál fejetekről
19 el nem vész. Türelmetekben fogjátok birni
lelkeiteket.

II. Intelem. Bölcses. könyv. 5, 16—20.

16 Az igazak örökké élnek, Istennél van jutalmok,
17 s a Felséges gondjokat viseli. Azért elveszik a
dicső országot és ékes koronát az Ur kezéből;
mert jobbjával fedezi, s szent karjával védi
18 őket. Fegyvert ölt buzgalma, s fölfegyverzi te-
19 remtményeit az ellenség megboszulására. Mell-

vas gyanánt az igazságot ölti fel, és sisakul a biztos itéletet veszi, a méltányosságot pedig legyőzhetlen paizsul használja. 20

Evangelium. (Mint sz. Fábián és Sebestyén vértanuk napján, 169. lapon.)

III. Intelem. Sz. Pál a zsidók. 10, 32—38.

Atyámfiai! Emlékezzetek a régi napokra, 32
melyekben megvilágosíttatván a szenvedések sulyos harczát álltátok ki; egyikben ugyan meg- 33
gyaláztatások és nyomorgatások folytán közlátványul szolgálván, a másikban pedig az igy szenvedők társaivá válván. Mert mind foglyokon 34
szánakodtatok, mind javaitok elrablását örömmel türtétek, tudván, hogy van nektek jobb és maradandó birtoktok. Azért bizalmatokat el ne ve- 35
szítsétek; melyre nagy jutalom vár. Ugyanis 36
türelemre szükségtek van, hogy Isten akaratát teljesítvén az igéretben részesüljetek. Mert még 37
némi kevés időre, a ki eljövendő, eljő, s nem késik el. Az én igazam pedig hitből él. 38

Evangelium. Sz. Máté 24, 3—13.

Az időben, midőn Jezus az olajfák he- 3
gyén ült, tanítványai külön hozzá járulának, mondván: Mondd meg nekünk, mikor lesznek ezek, s mi lesz jele eljövetelednek, s a világ végének? Felelvén Jezus monda 4
nekik: Vigyázzatok, hogy valaki titeket

el ne ámítson. Mert majd sokan jönek ne-
vemben, mondván: Én vagyok a Krisztus,
és sokat elcsábítanak. Hallani fogtok pedig
csatákról, és hadi hirekről. Vigyázzatok,
hogy meg ne háborodjatok. Mert ezeknek
ugyan meg kell történni, de még nincs vége.
Tudnillik nép támad föl nép ellen, ország
ország ellen, s helyenkint dögvész, éhség
és földrengések lesznek. Ezek pedig mind
csak kezdete a szenvedéseknek. Akkor
kinzásra adnak titeket, és megölnek, s
gyülöletesek lesztek minden nemzet előtt
az én nevemért. Akkor sokan megbotrán-
koznak, egymást elárulják, és egymást
gyülölik. Sok hamis proféta támad, és
sokat elámít. És mivel elhatalmasodott a
gonoszság, meghül soknak szeretete. A ki
pedig állhatatos marad végig, az üdvözül.

IV. Intelem. Bölcseség könyv. 10, 17—20.

Az igazak munkáinak Isten megadta jutalmát,
és csodálatos uton hordozta őket, ernyőül volt
nekik nappal, éjszaka pedig a csillagok világa
gyanánt. Általvitte őket a veres tengeren, és
átköltöztette a sok vizen. Elleneiket pedig a ten-
gerbe merítette, de őket kihozta a poklok mé-
lyéből. Azért az igazak elvitték az istentelenek
zsákmányait, és megénekelték Uram! a te szent
nevedet, s a te győzedelmes karodat egyezőleg
dicsérték mi Urunk Istenünk.

Evangelium. (Mint minden szentek napján, 226. lapon.)

Vagy: Mint az 1. Intelem után, 239. lapon.

V. Intelem. Sz. Pál a romaiak. 5, 1—5.

Atyámfiai! Megigazulván a hit által békeségünk 1
legyen Istennél a mi urunk Krisztus Jezusban, ki 2
nekünk hit által hozzájárulást szerzett a kegyelemhez, melyben állunk, s az Isten fiai dicsőségének reményével dicsekedünk. Sőt nem csak 3
evvel, hanem dicsekedünk háboruságainkkal is, tudván, hogy a háboruság türelmet szerez, a 4
türelem kitartást, a kitartás reményt, a remény 5
pedig meg nem szégyenít; mert Isten szeretete elömlött sziveinkben a Szentlélek által, ki nekünk adatott.

Evangelium. (Mint sz. Mátyás apostol napján, 174. lapon.)

Vagy: Sz. Lukács 11, 47—51.

Az időben monda Jezus az irástudóknak
és farizeusoknak: Jaj nektek, kik a pro- 47
féták sirjait építitek, atyáitok pedig megölték őket. Valóban megbizonyítjátok, hogy 48
atyáitok cselekedeteit helyeslitek; mert azok ugyan megölték őket, ti pedig sirjaikat építitek. Azért mondotta Isten Böl- 49

csesége: Küldök hozzájok profétákat és apostolokat, kikből némelyeket megölnek,
50 vagy üldöznek, hogy megkivántassék minden próféták vére, mely e nemzedék által
51 kiontatott világ kezdete óta, Ábel vérétől fogva, egész Zakhariás véréig, ki az oltár és az egyház között mult ki. Igy mondom nektek, megkivántatik e nemzedéktől.

VI. Intelem. Sz. Pál a romaiak. 8, 18—23.

18 Atyámfiai! Azt tartom, hogy a jelen idei szenvedések nem méltók a jövő dicsőségre, mely
19 bennünk ki fog jelentetni; mert a teremtmények várakozása az Isten fiainak kijelentését várja.
20 Minden teremtmény romlásnak van alávetve, nem önkényt, hanem a miatt, ki azt remény fejében
21 alávetette; mert maga a teremtmény is föl fog szabadulni a romlás szolgaságából az Isten fiai
22 dicsőségének szabadságára. Tudjuk ugyanis, hogy minden teremtmény fohászkodik és vajudik ed-
23 diglen; azonban nem csak az, hanem mi magunk is, kik a lélek zsengéjét birjuk, mi is magunkban fohászkodunk, várván fölfogadtatásunkat Isten fiaiul, s testünk váltságát a mi urunk Krisztus Jezusban.

Evangelium. (Mint fölebb a 243. lapon.)

VII. Intelem. (Mint sz. András és Benedek remeték és vértanuk napján, 201. lapon.)

Evangelium. Sz. Lukács 10, 16—20.

Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: A ki titeket hallgat, engem hallgat: 16
s a ki titeket megvet, engem vet meg.
A ki pedig engem megvet: megveti azt,
ki engem küldött. Megtért pedig a hetven- 17
kettő örömmel mondván: Uram, még az
ördögök is engednek nekünk a te nevedben.
És monda nekik: Láttam a sátánt mint a 18
villámot leesni az égből. Ime hatalmat adtam 19
nektek tapodni a kigyók és skorpiók fölött,
és az ellenségnek minden ereje fölött. Mind- 20
azáltal ne azon örüljetek, hogy a lelkek
engednek nektek: hanem örüljetek, hogy
neveitek be vannak irva mennyekben.

VIII. Intelem. (Mint sz. Fábián és Sebestyén vértanuk napján, 168. lapon.)

Evangelium. Sz. Lukács 12, 1—8.

Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: Ójátok magatokat a farizeusok ko- 1
vászától, mely a képmutatás. Nincs pedig 2
semmi ugy eltakarva, hogy föl ne födöztessék, sem ugy elrejtve, hogy meg ne

3 tudassék. Mert a mit sötétben mondtatok,
világnál mondatik el, s a mit fülbe beszél-
tetek a szobákban, hirdettetni fog a tető-
4 kön. Mondom pedig nektek barátaimnak:
Meg ne rémüljetek azoktól; kik megölik
a testet, azután pedig nincs mit cseleked-
5 niök. Megmutatom pedig nektek, kitől
féljetek. Féljetek attól, ki ha valakit
megölt, hatalma van azt a gehennára vetni.
6 Ugy, mondom nektek: attól féljetek. Nem-
de öt verebet adnak két filléren, és egyről
7 sem feledkezik meg közölük az Isten? Sőt
fejetek hajszálai is megszámlálvák. Ne fél-
jetek tehát, sok verébnél becsesebbek
8 vagytok ti. Mondom pedig nektek: minden,
a ki engem megvall az emberek előtt, az
ember fia is megvallja azt az Isten an-
gyalai előtt.

IX. Intelem. Titk. Lát. 7, 13 — 17.

13 Ama napokban megszólalván egy a vének közől
kérdé tőlem: Ezek, a kik fehér köntösbe vannak
14 öltözve, kicsodák, és honnan jöttek? És mondtam
neki: Uram, te tudod. S ő monda nekem: Ezek
azok, kik nagy háboruságból jöttek, és meg-
mosták köntöseiket, s megfehérítették a bárány
15 vérében. Azért vannak Isten királyi széke előtt,
és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő templomá-
16 ban, s a ki a királyi széken ül, velök lakik. Nem
éheznek, sem nem szomjaznak többé, nem süt
17 rájok a nap, sem semmi hőség; mert a bárány

ki a királyi széken van, legelteti őket, s elvezeti az élő vizek forrásaihoz, s letöröl Isten minden könyüt az ő szemeikről.

Evangelium. (Mint fölebb a 245. lapon.)

Szent püspök és hitvalló napján.

Intelem. Sirák fia 44, 16—27. 45, 3—20.

Ime a nagy pap, ki napjaiban tetszett Istennek, 16
s igaznak találtatott, s a harag idején békéltetővé 17
lett. Nem találtatott hozzá hasonló, ki a Fölsé- 20
gesnek törvényét megtartá. Azért esküvel adott 22
neki dicsőséget népe között. Minden nemzet ál- 25
dását adta rá, s szövetségét megerősíté fején.
Áldásaiban kitünteté őtet, s föntartotta kegyét 26
számára, s kedvességre talált az Ur szine előtt. 27
Megdicsőítette őt a királyok szine előtt, s neki 3
adta a dicsőség koronáját. Örök szövetséget szer- 8
zett vele, neki adta a főpapságot, s dicsőséggel 19
boldogította őtet, hogy a papságot viselje, dicsé- 20
retet mondjon nevének, és méltó tömjént áldozzon
kellemes illatul.

Evangelium. Sz. Máté 25, 14—23.

Az időben Jezus az ő tanítványainak e 14
példázatot mondá: Egy ember messze el-
utazván, előhítta szolgáit és általadta nekik

15 javait; egynek adott öt talentumot, másnak
kettőt, ismét másnak egyet mindeniknek
tulajdon ereje szerint, és azonnal elutazott.
16 Elment pedig, a ki öt talentumot vett, ke-
reskedett velök, és nyert más ötöt; ha-
17 sonlag az is, ki kettőt vett, más kettőt
18 nyert. A ki pedig egyet vett, elmenvén
elásta azt a földbe, s elrejtette urának
19 pénzét. Sok időre azután megjött a szol-
20 gák ura, és számot vetett velök. És elő-
állván, a ki öt talentumot vett, bemutatott
öt más talentumot mondván: Uram, öt
talentumot adtál nekem át, ime más ötöt
21 nyertem rajtok. Monda neki ura: Örülj jó
és hiv szolga, mivel hiv voltál a kevésben,
sokat bizok rád, menj be uradnak örö-
22 mébe. Előállott pedig az is, ki két talen-
tumot vett, és monda: Uram; két talen-
tumot adtál nekem át, ime más kettőt
23 nyertem. Monda neki ura: Örülj jó és hiv
szolga, mivel kevés fölött hiv voltál, sokat
bizok rád, menj be uradnak örömébe.

II. Intelem. Sz. Pál a zsidók. 7, 23—27.

23 Atyámfiai! Többen lettek papokká, mivel a halál
24 miatt meg nem maradhattak; ellenben Jezus,
minthogy örökre megmarad: örökös papságot
25 bir. Azért mindörökre üdvözítheti azokat, kik
általa járulnak Istenhez, örökké élvén az éret-
26 tünk való közbenjárásra. Mert olyan főpap kellett

nekünk, szent, ártatlan, szeplőtelen, a bünösöktől különböző, és az egeknél fönségesb, ki ne legyen kénytelen mindennap, miként a papok, 27
előbb saját vétkeikért bemutatni az áldozatot, azután a népéért: mert azt egyszer cselekedte, önmagát föláldozván a mi urunk Krisztus Jezus.

Evangelium. Sz. Máté 24, 42—47.

Az időben monda Jezus az ő tanítványainak: Vigyázzatok, mert nem tudjátok, mely 42
órában jő a ti Uratok. Arra pedig emlékezzetek, hogy, ha tudná a gazda, mely 43
órában fog a tolvaj eljönni; bizonyára vigyázna, s nem engedné, hogy az befurakodjék házába. Azért ti is készen legyetek, 44
mert nem tudjátok, mikor jő el az ember fia. Kicsoda valljon a hiv és okos szolga, 45
kit ura az ő háznépe fölé rendelt, hogy annak a kellő időben élelmet adjon? Boldog az a szolga, kit ha eljövend ura, ekkép 46
talál cselekedni. Bizony mondom nektek, 47
hogy minden javai fölé helyezi ötet.

III. Intelem. Sz. Pál a zsidók. 5, 1—4.

Atyámfiai! Minden főpap, ki az emb-rek közől 1
választatik, emberek miatt rendeltetik azokban, melyek Istenhez valók, hogy ajándokokat, és áldozatokat mutasson be a bünökért, ki szána- 2
kodhassék a tudatlanokon és tévelygőkön, miután

3 maga is gyarlósággal van terhelve, s azért kény-
telen valamint a népért, ugy önmagáért is ál-
4 dozni a bünökért. Nem is veszi senki e tisztet,
hanem csak a ki Istentől hivatik, mint Áron.

Evangelium. Sz. Márk 13, 33 — 37.

33 Az időben monda Jezus az ő tanítványai-
nak: Körültekintsetek, vigyázzatok, és
imádkozzatok; mert nem tudjátok, mikor
34 jő el az idő. Valamint az ember, ki idegen
földre utazván elhagyta házát, és minden
munkára felhatalmazta szolgáit, az ajtón-
állónak pedig meghagyta, hogy vigyázzon.
35 Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok,
mikor jő meg a ház ura; este-e, vagy éj-
36 félkor, kakas-szókor, vagy reggel; nehogy
alva találjon titeket, ha rögtön megérke-
37 zik. A mit pedig nektek mondok, mind-
nyájoknak mondom: vigyázzatok.

IV. Intetem. Sz. Pál a zsidók. 13, 7 — 17.

7 Atyámfiai! Emlékezzetek elöljáróitokról, kik
nektek hirdették az Isten igéjét, kiknek látván
8 életök végét, kövessétek hitöket. A Krisztus
9 Jezus ugyanaz, tegnap és ma, és örökre. Kü-
lönféle és idegen tanok által el ne csábíttassatok;
mert legjobb a szívet kegyelem által erősíteni,
nem étkekkel, melyek nem használtak a velök
10 élőknek. Van oltárunk, melyről nem szabad enni
11 azoknak, kik a sátornál szolgálnak. Mert a mely

állatoknak vére a bünökért a főpap által bevitetik
a szentélybe, azoknak testeik a táboron kivül
megégettetnek. Ugyanazért Jezus is, hogy vére 12
által megszentelje a népet, a kapún kivül szen-
vedett. Menjünk ki tehát hozzá a táboron kivül, 13
hordozván az ő gyalázatát; ugyanis nincs itt ma-
randandó városunk, hanem a jövendőt keressük. 14
Ő általa mutassuk be tehát szüntelen a dicséret 15
áldozatát, azaz a nevének hálát adó ajkak gyü-
mölcsét. A jótékonyságról pedig és adakozásról 16
el ne felejtkezzetek, mert ilyen áldozatokkal en-
gesztelteti k meg Isten. Engedelmeskedjetek elöl- 17
járóitoknak, és hódoljatok nekik, mert ők folyvást
őrködnek, mint a kik számot fognak adni lel-
keitekért.

*Evangelium. (Mint szent Márton püspök és hit-
valló napján, 230. lapon.)*

Szent egyház tanár napján.

*I. Intelem és Evangelium. (Mint szent Ágoston
püspök és egyháztanár napján. 213. lapon.)*

II. Intelem. Sirák fia 39, 6—14.

Az igaznak szive hajnalkor Istenhez ébred, ki 6
őt alkotta, s a Fölségesnek szine előtt könyörög.
Imádságra nyitja föl ajkait, és vétkeiért bocsá- 7
natot kér. Mert ha a nagy Istennek tetszik, az 8
értelem lelkével betölti őtet, s ő zápor gyanánt
folytatja bölcseségének szavait, és imádságban 9

10 dicséri az Urat, ki igazgatni fogja szándokát,
11 és tudományát, és titkaiba avatni. Kifejti tudo-
mányának tanait, s az Ur szövetségének törvé-
12 nyében leli dicsőségét. Sokan megdicsérik böl-
13 cseségét, és hire soha el nem enyészik. Nem
mulik él emlékezete, és neve nemzetségről
14 nemzetségre terjed. Az ő bölcseségét a nemzetek
hirdetik, és dicséretét a gyülekezet hangoztatja.

Evangelium. (Mint szent Ágoston püspök és egyháztanár napján, 214. lapon.)

Szent hitvalló napján, ki nem volt püspök.

I. Intelem. (Mint szent István király napján, 210. lapon.)

Evangelium. (Mint Páduai sz. Antal hitvalló napján, 190. lap.)

II. Intelem. (Mint Páduai szent Antal hitvalló-napján, 189. lapon.)

Evangelium. (Mint szent István király jobb kezének föltalálása napján. 189. lapon.)

III. Intelem. sz. Pál a filipp. 3, 7 — 12.

Atyámfiai! A mik nekem hasznosak voltak, azokat Krisztusért kár gyanánt tekintettem. Sőt 7 8
mindent kárnak veszek az én uram Krisztus Jezus fönséges ismereteért, kiért mindent elhagytam, és szemétnek tekintek, hogy a Krisztust elnyerjem, s benne találtassam, nem a törvényből 9
igazságot birván, hanem azt, mely a Krisztus Jezus hitéből való, mely Istentől van, a hit általi igazság, hogy őt megismerjem, és föltámadásának 10
erejét, és szenvedéseinek társaságát; halálához hasonlóvá levén, hogy valamikép eljussak 11
a holtakból való föltámadásra; nem mintha már 12
elértem volna, vagy már tökéletes volnék: hanem utána törekedem, hogy valamikép megfogjam azt, a mire megfogattam a Krisztus Jezus által.

Evangelium. (Mint sz. István király napján, 210. lapon.

Szent apátur napján.

Intelem. (Mint sz. József napján, 175. lapon.)

Evangelium. (Mint sz. Pál apostol megtérése napján, 171. lapon.)

Szent szűz és vértanu napján.

I. Intelem. *(Mint szűz sz. Katalin vértanu napján, 232. lapon.)*

Evangelium. *(Mint szűz sz. Czeczilia vértanu napján, 231. lapon.)*

II. Intelem és Evangelium. *(Mint szűz szent Margit vértanu napján, 199. lapon.)*

Több szent szűz és vértanu napján.

Intelem. Sz. Pál. a korinth. I. lev. 7, 25—34.

25 Atyámfiai! A szüzekről nincs parancsolatom az Urtól, hanem tanácsot adok, ugymint a ki ir-
26 galmat nyertem az Urtól, hogy hiv legyek. Ezt tehát jónak tartom a jelenvaló szükség miatt,
27 hogy jó az embernek *igy* lenni. Feleséghez vagy kötve? Ne keress elválást. Feleség nélkül vagy?
28 Ne keress feleséget: de ha feleséget veszesz, nem vétkezel, és ha a szüz férjhez megy, nem vétkezik. Mindazáltal az ilyeneknek testi gyötrelmök lészen.
29 Én pedig kedvezek nektek. Azért azt mondom, atyámfiai! az idő rövid, következik tehát, hogy a kiknek feleségök vagyon, ugy legyenek, mintha
30 nem volna; a kik sirnak, ugy, mintha nem sirnának; a kik vigadnak, mintha nem vigadnának; a kik
31 vesznek, mintha nem birnának, és kik e világgal élnek, mintha nem élnének; mert elmulik
32 e világ alakja. Akarom pedig, hogy aggodalom nélkül legyetek. A ki nőtelen, azokról szorgosko-

dik, melyek az Urei, hogyan tessék az Urnak. A ki 33
pedig feleséges, azokról szorgoskodik, melyek a
világéi, hogyan tessék feleségének, és megoszlott.
A férj nélküli asszony és a szűz azokról gon- 34
doskodik, melyek az Urei, hogy testben és lélek-
ben szent legyen a mi urunk Krisztus Jezusban.

Evangelium. (Mint szűz szent Margit vértanu napján, 199. lapon.)

Sz. szűz napján, ki vértanu nem volt.

I. Intelem. Sz. Pál a korinth. II. lev, 10, 17—18. 11, 1—2.

Atyámfiai! A ki dicsekszik, az Urban dicse- 17
kedjék; mert nem az dicséretes, ki önmagát 18
ajánlja, hanem kit Isten ajánl. Vajha eltürnétek 1
egy kevés esztelenségemet! Igen, szenvedjetek
el; mert isteni buzgalommal buzgok értetek, mi 2
vel eljegyeztelek titeket egy férfiunak mint tiszta
szüzet adni a Krisztusnak.

Evangelium. (Mint sz. Czeczilia vértanu napján, 231. lapon.)

II. Intelem. (Mint több szent szűz és vértanu napján, 254. lapon.)

Evangelium. (Mint szűz szent Margit vértanu napján, 199. lapon.)

Szent nő és vértanu napján.

Intelem. (*Mint sz. Katalin vértanu napján, 232. lapon.*)

Evangelium. (*Mint szűz szent Margit vértanu napján, 199. lapon.*)

Szent asszony napján.

Intelem. (*Mint szent Anna asszony napján, 205. lapon.*)

Evangelium. (*Mint szűz szent Margit vértanu napján, 167. lapon.*)

Szent özvegy asszony napján.

I. Intelem. (*Mint sz. Anna asszony napján, 205. lapon.*)

Evangelium. (*Mint szűz szent Margit vértanu napján, 199. lapon.*)

II. Intelem. Sz. Pál a Tim. I. lev. 5, 3—10.

3 Kedvesem! az özvegyeket tiszteljed, kik igazán
4 özvegyek. Ha pedig némely özvegynek fiai vagy unokái vannak: tanulja meg először háznépét igazgatni, s a szülők iránt háladatosságot tanu-

sítni; mert ez kedves dolog Isten előtt. A ki 5
pedig igazán özvegy és elhagyatott, bizzék Istenben, s foglalkozzék könyörgésekkel és imákkal éjjel és nappal. Mert a ki kéjelgésben él, az 6
már életében meghalt. És azt parancsold nekik, 7
hogy feddhetlenek legyenek. Ha ki pedig övéire, és 8
főleg háznépére gondot nem visel: a hitet megtagadta, és hitetlennél alábbvaló. Szolgálatra 9
ne választassék más mint hatvan éves özvegy, ha tudnillik csak egy férje volt és jótetteiről bi- 10
zonysága van, ha gyermekeket nevelt, ha jövevényeknek szállást adott, ha a szentek lábait mosta, ha nyomoruságban sinylőknek segélyt nyujtott, ha minden jócselekedetre törekedett.

Evangelium. (Mint szűz szent Margit vértanu napján 199. lapon.)

Egyház napján.

Intelem. Titkos Lát. 21, 2—5.

Ama napokban láttam a szent várost, az új Je- 2
ruzsalemet Istentől leszállni az égből, felkészülve, mint a férjének fölékesített menyasszony. És 3
hallottam nagy szózatot a királyi székből ezt mondani: Ime az Isten hajléka az emberekkel, s velök fog lakni. Azok az ő népe lesznek; ő 4
pedig, az Isten, velök lesz az ő Istenök; és letöröl majd Isten minden könyet szemeikről, és halál továbbá nem leszen, sem bánat, sem jajgatás, sem fájdalom nem lesz többé; mert az 5
előbbiek elmultak. És monda a ki királyi széken ül vala: Ime mindeneket megújítok.

Evangelium. Sz. Lukács 19, 1—10.

1 Az időben Jezus bemenvén, Jerikhóban
2 járkált. És ime egy Zakheus nevü férfiu,
ki a vámosok közt főnök és gazdag vala,
3 kivánta látni Jezust, ki legyen, de a se-
reg miatt nem láthatta, mert alacsony ter-
4 metü vala. Előre futván tehát, fölment
egy vad fügefára, hogy lássa őtet, mert
5 arra fogott elmenni. A mint a helyre ér-
kezett, föltekintvén Jezus, látta őtet és
monda neki: Zakheus, sietve szállj le,
6 mert ma nálad kell szállásolnom. Ki sietve
7 leszállt, és örömmel fogadta őt. Ezt látván
mindnyájan, zugolódtak, mondván: hogy
8 bünös emberhez szállott. Zakheus pedig
állván, monda az Urnak: Ihol Uram, jó-
szágomnak felét a szegényeknek adom, s
ha valakit valamiben megcsaltam, négy
9 annyival megtérítem. Monda neki Jezus:
Ma üdv szereztetett e háznak, mivelhogy
10 ő is Ábrahám fia. Tudnillik az ember fia
eljött keresni és megmenteni azt, a mi
elveszett.

Dicsértessék az Ur Jezus mindörökké. Amen.

Függelék.

Ének, egyházi beszéd előtt.

Jöj el Szentlélek ur Isten!
Tekints reánk kegyelmesen,
Isteni segítségeddel,
Véghetetlen kegyelmeddel.
Ereszd hét ajándékodat;
Add a te szent malasztodat.

Jöj el Szentlélek ur Isten!
Mi vigasztalónk mindenben.
A lelki tanító nyelvét
Igazgasd, s gyulaszd föl szivét;
Hogy te szent akaratodat,
Hirdethesse jóvoltodat.

Jöj el Szentlélek ur Isten!
Mennyei fényességedben
Részesítsed hiveidet,
Kik itt dicsérnek tégedet;
Hogy igy a bűnnek rutságát
Lássák és nagy gonoszságát.

Jöj el Szentlélek ur Isten!
Légy mi vezérünk mindenben.
A keresztény igazságra
Vezess, üdvözség utjára:
Hogy értsük akaratodat,
Tapasztaljuk jóságodat.

Békőszöntés, hitszónoklat előtt.

Dicsértessék az ur Jezus!

Urunk drága vérével megváltott Keresztények! A mai szent Intelem (vagy Evangelium) foglaltatik (szent Pál levelének, melyet a korinthi hivekhez irt, vagy: Izaiás próféta könyvének, vagy Sirák fia könyvének stb.) n. n. fejezetében; hallgassátok isteni félelemmel.

Evangelium után.

Ezek a mai Evangelium szent igéi, melyekből hogy üdvös tanulságot vehessünk, kérjük a Szentlelket, mondván:

Mi Atyánk, ki vagy mennyekben, szenteltessék a te neved, jöjön te országod, legyen te akaratod, miképen mennyben, azonképen a földön is. Mindennapi kenyerünket adjad nekünk ma, és bocsásd meg nekünk a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk ellenünk vétetteknek; és ne vigy minket a kisértetbe, de szabadíts a gonosztól. Amen.

Üdvözlégy Mária, malaszttal teljes. Ur vagyon veled, te vagy áldott az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse Jezus! Asszonyunk szüz Mária, Istennek szent anyja, imádj Istent érettünk bünösökért, most és halálunk óráján. Amen.

Imádság.

Az egész kereszténységért.

Örök mindenható Ur Isten! mennyei szent Atyánk! fordítsd a te végetlen irgalmasságod tekintetét a mi nyomoruságunkra, inségünkre, és szorultságunkra. Könyörülj minden keresztény hiveken, kikért a te egyszülött fiad, mi urunk és üdvözítőnk, Krisztus Jezus magát önkényt a gonosztevők kezeibe adta, és drágalátos szent vérét a keresztfán ontotta. Ezen ur Jezusunk által hárítsd el tőlünk legkegyesebb Atyánk! a megérdemlett büntetéseket, a jelen és jövő veszedelmeket, az ártalmas lázadást, háboruskodást, drágaságot, betegségeket, bús nyomorult időket. Világosítsd és erősítsd meg minden jóban az egyházi s világi felsőbbségeket, és kormányzókat, hogy mindazt elősegítsék, a mi isteni dicsőségedre, üdvünkre, a közbékére, s az egész kereszténység javára szolgálhat. Engedj nekünk oh Istene a békeségnek! igazi egyesülést a hitben, minden meghasonlás és szakadozás nélkül. Térítsd meg szíveinket igaz bünbánatra, s életjobbításra. Gyulaszd föl bennünk szereteted tüzét. Adj nekünk buzgó vágyódást az iránt, a mi jó és igazságos; hogy mint engedelmes gyermekeid, életben és halálban neked tetszhessünk, s kegyelmet nyerhessünk. Könyörgünk egyszersmind oh Isten! a mint te akarod, hogy könyörögjünk, barátainkért és ellenségeinkért, az egészségesekért és betegekért; minden megszomorodott és szenvedő keresztényekért, az élőkért, és

holtakért. Ezennel mindenkorra neked legyen ajánlva ur Isten! minden cselekvésünk, és igyekezetünk, életünk és halálunk. Engedd csak, hogy már itt az életben kegyelmedet birhassuk, másikban pedig azt nyerhessük, hogy az enyészhetetlen örömekben és boldogságban a te választottaiddal téged dicsérhessünk, és dicsőíthessünk. Ezt adjad nekünk ur Isten! mennyei Atyánk; a mi urunk és üdvözítőnk Krisztus Jezus szent fiad által, ki veled, és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik, Isten örökön örökké. Amen.

Általános bünvallomás.

Én szegény bünös ellene mondok a gonosz ellenségnek, minden incselkedésének, tanácsának és tetteinek. Hiszek az Atya, Fiu és Szentlélek Istenben; hiszem egyszersmind mindazt, mit a keresztény katholikus egyház hinni parancsol. Ezen szent, katholikus hittel bünösnek vallom magamat a mindenható Isten, Istennek szent anyja Mária és minden szentek előtt, mert gyermekkoromtól fogva egész a jelen óráig sokszor és sokat vétkeztem gondolattal, szóval, tettel és sok jó cselekedet elmulasztásával; nyilván vagy titokban, tudva vagy tudatlanul, Istennek tiz s az egyháznak öt parancsolata ellen, a hét főbün vagy testem öt érzékéveli visszaélés által; — igen, vétkeztem Isten, felebarátom és enlelkem üdve ellen. Mindezen s minden egyéb büneimet szivemből szánom és bánom s azért alázatteljesen hozzád fohászkodom mindenható, örök Isten! hogy nekem szent kegyelmedet adni és életemet mindaddig megtartani méltóztassál: mig itt büneimet meggyónom, azokért eleget teszek, és isteni kegyelmedet

megnyerve, e nyomorult élet után az örökkévaló örömbe és boldogságba jutandok. Azért töredelmesen verem bűnnel telt szivemet, s a nyilvános bünössel mondom; Oh Uram Istenem! légy irgalmas nekem szegény bünösnek. Amen.

Imádság az uralkodó házért.

Mindenható, örökkévaló Ur Isten, mennyei Atyánk, kinek kezében vannak az országok és uralmak, kiknek iránt adi szeretetből s engedelmességből hűséggel, alázattal s engedelmességgel tartozunk, áraszd el irgalmad s kegyelmed bőségével szolgádat; szeretett császár- és királyunkat, az egész ausztriai uralkodó házat, annak minden országait s tartományait s mindazokat, kik velök rokoni és hűségi összeköttetésben vannak; öntsd ki mennyei áldásodnak harmatát lelkeik-, testeikre és javaikra; távoztasd tőlök a gonosz ellenség incselkedéseit s kisértéseit; mentsd meg őket s a kormányuk alatti országokat s tartományokat minden rosztól, döghalál-, háboru- s éhségtől; vezesd őket parancsaid és szereteted ösvényein, hogy mulandó éltünk pályáját megfutván, mindnyájan a kiválasztottaknak készített országba bemehessünk s téged az örök boldogságban mind örökké dicsérhessünk és szerethessünk. Amen.

A hit, remény, szeretet.

Hiszek tebenned igaz élő Istenem! ki a jóknak jutalmazója, s gonoszoknak büntetője vagy. Hiszem, hogy egy vagy állatodban, három személyedben, én Teremtőm, Megváltóm, és Megszentelőm. Hiszem és vallom azt a szent hitet, melyet Krisztus urunk

tanított, az apostolok hirdettek, a romai közönséges anyaszentegyház tart, és ebben a szent hitben állhatatosan akarok élni, és halni; mert ezt te jelentetted meg, a ki végtelen bölcseség és csalhatlan igazmondó vagy.

Bizom uram Istenem! a te végtelen irgalmasságodban, és a Krisztus Jezus drágalátos vérében, melyet oly nagy szeretettel kiontott érettem, hogy nekem megbocsátod minden büneimet, örök boldogságot adsz, és annak elnyerésére bő malasztot; mert te kegyelmesen megigérted, a ki hiv vagy igéretidben, és hatalmas azoknak beteljesítésében.

Szeretlek téged Istenem! mindenek fölött teljes szivemből, lelkemből, egyedül a te végtelen jóságodért. Oh vajha oly igaz égő szeretettel szerethetnélek, mint szeretnek téged a szent angyalok és dicsőült szentek, kiknek szeretetével egybekapcsolom az én csekély szeretetemet, és neked bemutatom. Szeretem Istenem! minden felebarátimat is teéretted, mert parancsolod, hogy szeressem őket. Minden testi s lelki jókat a te szeretetedből nekik kivánok: azért, a kik ellenem vétettek, azoknak tiszta szivből bocsánatot adok; a kik ellen pedig én vétettem, azoktól a te szent Felséged előtt alázatosan bocsánatot kérek.

Mivel hogy igy szeretlek, édes Istenem! ime ezen szeretettől indíttatván, teljes szivemből szánom és bánom, hogy tégedet minden szeretetre méltó Istenemet valaha megbántottalak. Utálom: és gyülölöm egész életembeli vétkeimet. Bár azt tehetném, hogy soha meg ne bántottalak volna. Kész vagyok ezután inkább meghalni, hogysem téged akárminemü, de kivált halálos vétekkel megbántani. Erősíts

meg Istenem szent malasztoddal ez indulatimban, föltett jó szándékomban, hogy azokban holtig állhatatosan megmaradhassak.

Azonkivül a te akaratodnak gondviselő vezérlésébe ajánlom testemet, lelkemet, életemet, és mindenemet. Legyen Uram mindenekben, és mindennemü változó ügyeimben, szegénységemben vagy gazdagságomban, betegségemben vagy egészségemben, kárvallásomban vagy jó szerencsémben, és egyéb testi és lelki, boldog vagy boldogtalan állapotomban a te sz. akaratod. De kivált ajánlom halálom óráját, mely ha ma, vagy akármikor megtörténik, ime! ezen szent indulatokat most a végre intézem, hogy a végső szentségekben méltóképen részesülhessek, a mint részes lenni kivánok, és add Uram! hogy valóban is részes legyek a halálra vált ur Jezusnak érdemiért. Amen.

Tartalomjegyzék,

az evangeliumok történelmi sorozata szerint rendezve.

Lap.

1. Jezus Isten emberré lett Fiának s az emberi nem tanítójának nyilváníttatik.
   Karácson napján 3-ik sz. mise alatti Evangelium. 12
2. Jezus születésének hirdetése.
   Evangelium Gyümölcsoltó Boldog-Asszony napján. 176
3. Mária meglátogatja rokonát, Erzsébetet.
   Evangelium sarlós Boldog-Asszony napján . . 198
4. Keresztelő sz. János születése.
   Evangelium ker. sz. János napján 194
5. Szent Józsefnek kijelentetik, hogy vegye nőül Máriát.
   Evangelium sz. József, Jezus nevelő atyjának ünnepén 175
6. Jezus Betlehemben születik, és a pásztoroknak hirdettetik.
   Evangelium Karácson napján az első szent mise alatt 9
7. Jezus Dávid házából származása.
   Evangelium a Boldogságos szűz Mária születése és szeplőtelen fogantatása ünnepén . . 165

Lap.

8. A pásztorok a jászol mellett.
Evangelium Karácson napján a második szent mise alatt 11

9. Jezus körülmetéltetése.
Evangelium új év első napján 20

10. Jezus születése után negyvenedik napon a templomba vitetik és Istennek bemutattatik.
Evangelium Gyertyaszentelő Boldogasszony napján 172

11. A három napkeleti bölcs hódolata.
Evangelium Vizkereszt napján 21

12. Jezus Egyptomba menekszik, és a betlehemi kisdedek meggyilkoltatnak.
Evangelium Apró-Szentek ünnepén 17

13. Jezus Názárethbe hozatik, s itt fölneveltetik.
Evangelium az új év és vizkereszt ünnepe közti vasárnapon 20

14. Jezus tizenkét éves korában szüleit Jeruzsalembe kiséri a husvéti ünnepekre.
Evangelium vizkereszt után 1-ső varánapon . 23

15. Szent János a pusztában predikál és keresztel.
Evangelium urjövet 4-ik vasárnapján . . 8

16. Jánostól kérdezik, hogy ki ő, s miért keresztel? Jezusról tanuskodik.
Evangelium urjövet 3-ik vasárnapján . . 6

17. Jezus negyven napig a pusztában tartózkodik és megkisértetik.
Evangelium böjt első vasárnapján 42

Lap.

18. Jezus tanítványaival megjelenik a kanaáni mennyekzőre s első csodáját miveli.
Evangelium vizkereszt utáni 2-ik vasárnapon . 25
19. Jezus párbeszéde Nikodemussal.
Evangelium sz. kereszt föltalálása ünnepén . 185
20. Folytatása ezen párbeszédnek a hitről.
Evangelium pünkösd hétfőn 119
21. Keresztelő sz. János Herodestől fogságba vettetik.
Evangelium Keresztelő sz. János fővétele ünnepén 215
22. Jezus a királyi hivatalnok gyermekét meggyógyítja.
Evangelium pünkösd után 20-ik vasárnapon . 154
23. Jezus Pétert, Andrást, Jakabot és Jánost tanítványaivá választja.
Evangelium sz. András apostol ünnepén . . 164
24. Jezus bő halászatot szerez tanítványainak.
Evangelium pünkösd után 4-ik vasárnapon . 139
25. Jezus a vihart lecsillapítja.
Evangelium vizkereszt utáni 4-ik vasárnapon . 28
26. Jezus egy inaszakadtat gyógyít.
Evangelium pünkösd után 18-ik vasárnapon . 151
27. Jezus Mátét tanítványának választja, s a bünösökkel eszik.
Evangelium sz. Máté apostol ünnepén . . 221
28. Jezus Jairus leányát halottaiból föltámasztja, és a vérfolyásban szenvedő asszonyt meggyógyítja.
Evangelium pünkösd után 23-ik vasárnapon . 159
29. Jezus a test föltámadásáról értekezik.
Evangelium halottak napján 227

Lap.

30. Jezus tizenkét apostolt választ.
Evangelium sz. Bertalan apostol ünnepén . 212

31. Jezus sok beteget gyógyít, s tanítványait boldogoknak nevezi.
Evangelium sz. Fábián és Sebestyén ünnepén . 169

32. Jezus tana a nyolcz boldogságról.
Evangelium mindszentek ünnepén 226

33. Jezus beszédet intéz apostolaihoz parancsainak megtartásáról.
Evangelium sz. Ágoston ünnepén . . . 214

34. Jezus inti tanítványait, hogy ne csak szinleg legyenek igazak, miként a farizeusok, és Isten ötödik parancsát magyarázza.
Evangelium pünkösd után 5-ik vasárnapon . . 130

35. Jezus könyörületességre serkenti tanítványait, s tanítja őket, mikép viseljék magokat a tévedők iránt.
Evangelium pünkösd után 1-ső vasárnapon . 123

36. Jezus tanítása a böjtről.
Evangelium hamvazószerdán 40

37. Jezus tanítása az Isteni gondviselésről.
Evangelium pünkösd után 14-ik vasárnapon . 144

38. Jezus óvja tanítványait a hamis prófétáktól.
Evangelium pünkösd után 7-ik vasárnapon . 133

39. Jezus meggyógyítja a bélpoklost, és a kafarnaumi százados szolgáját.
Evangelium vízkereszt utáni 3-ik vasárnapon . 26

40. Jezus egy naimi özvegy fiát halottaiból föltámasztja.
Evangelium pünkösd után 15-ik vasárnapon . 146

Lap.

41. Jezus János tanítványainak bebizonyítja, hogy ő a megigért üdvözítő.
Evangelium urjövet 2-ik vasárnapján . . 5

42. Jezus irgalmas egy bűnbánó asszony iránt.
Evangelium sz. Magdolna ünnepén . . . 202

43. Jezus védi magát azon vád ellen, hogy ő Belzebub erejével üzi ki az ördögöket.
Evangelium bőjt 3-ik vasárnapján . . . 45

44. Jezus beszédet tart tanának elfogadásáról.
Evangelium sz. Márton ünnepén . . . 230

45. Jezus tanának különböző eredményéről szól a mag és magvető emberről példabeszédben.
Evangelium Sexagesima vasárnapján . . 36

46. Jezus a jó magról példabeszédben, melyet egy ember szántóföldén elvetett tanítja, hogy a világ végzeteig lesznek jó és rosz emberek.
Evangelium vizkereszt utáni 5-ik vasárnapon . 29

47. Jezus a mustármag- és kovászról példabeszédben tanának terjedése- és eredményéről szól.
Evangelium vizkereszt utáni 6-ik vasárnapon . 31

48. Jezus tanának jelessége, s különnemü követőiről szól az elrejtett kincs, drága gyöngy és a tengerbe bocsátott hálóról példabeszédben.
Evangelium sz. Margit ünnepén . . . 199

49. Keresztelő sz. János Herodes parancsára lefejeztetik.
Evangelium keresztelő szent János fővétele napján 215

Lap.

50. Jezus beszédje tanítványaihoz, midőn őket predikálni küldötte.
Evangelium nem püspök vértanu ünnepén . . 236

51. Ezen beszédnek folytatása.
Evangelium több vértanu ünnepén, kivéve a husvéti időt a 8-ik intelem után . . . 239

52. Jezus öt kenyér- és két hallal közel ötezer embert kielégít.
Evangelium böjt 4-ik vasárnapján . . . 47

53. Jezus meggyógyít egy siket-némát.
Evangelium pünkösd után 11-ik vasárnap . . 139

54. Jezus hét kenyérrel s nehány hallal kielégít majd nem négyezer embert.
Evangelium pünkösd után 6-ik vasárnap . . 132

55. Péter Jezust Isten fiának vallja.
Evangelium sz. Péter és Pál apostolok ünnepére. 197

56. Jezus tanítványai előtt szinében megváltozik.
Evangelium böjt 2-ik vasárnapjára . . . 43

57. Jezus oktatja tanítványait, hogy gyermekként legyenek, és önmagokat megtagadják.
Evangelium az őrző Angyalok ünnepére . . 217

58. Jezus a szolgáival számoló Királyróli példabeszédben tanítást ad a megbántóink iránti viseletről.
Evangelium pünkösd után 21-ik vasárnapra . 155

59. Jezus tiz bélpoklost gyógyít meg.
Evangelium pünkösd után 13-ik vasárnapra . . 143

60. Jezus ellenségei ellenébe védelmezi magát, és tanítja, hogy ő Isten fia.
Evangelium böjt 5-ik vasárnapra . . . 49

Lap.

61. Jezus a pásztor- és akolróli példabeszédben Istentől küldött tanítónak nyilatkoztatja magát.
Evangelium pünkösd keddjére 120
62. Jezus a jó pásztorróli példabeszédben jó tanítóként tünteti föl magát.
Evangelium husvét után 2-ik vasárnapra . . 107
63. Jezus hetvenkét tanítványt küld ki tanának hirdetésére, és hozzájok beszédet intéz.
Evangelium sz. Márk evang. ünnepén . . 182
64. Jezus tanának terjedésén örül, és ajánlja azt.
Evangelium sz. Mátyás apostol ünnepén . . 174
65. Jezus az irgalmas szamaritánróli elbeszélésben tanítja, ki az igazi felebarát.
Evangelium pünkösd után 12-ik vasárnapra . 141
66. Jezus Mária és Márta házában tanít.
Evangelium Nagy-Boldogasszony ünnepén (Mária mennybevétele) 209
67. Jezus tanítása az Istenben helyzendő bizalomról.
Evangelium a keresztjáró napokon . . 113
68. Jezus megjövendöli a Jeruzsalem fölötti ítéletet, minthogy a látnokokat megölé.
Evangelium több vértanu ünnepén, az 5-ik és 6-ik intelem után, kivéve a husv. időkört . 243
69. Jezus megjövendöli Jeruzsalem városának pusztulását.
Evangelium sz. István első vértanu napján . 14
70. Jezus serkenti tanítványait, hogy ne féljenek, s hozzá hivek legyenek.
Evangelium egy sz. vértanu napján, ki nem püspök, a 2-ik intelem után . . . 237

Lap.

71. Jezus éberségre s vigyázásra buzdítja tanítványait.
Evangelium valamely hitvalló (ki nem volt püspök) ünnepén 252

72. Jezus meggyógyít egy vizkórban szenvedőt s a szerénységről szól.
Evangelium pünkösd után 16-ik vasárnap . . 148

73. Jezus a lakomáróli példabeszédben nyilvánítja, hogy tana a pogányoknak is fog hirdettetni.
Evangelium pünkösd után 2-ik vasárnap . . 125

74. Jezus a tanítványaiban megkivántató kellékekről szól.
Evangelium valamely vértanu püspök ünnepén, a 2-ik intelem után 235

75. Jezus az elveszett juhról, és garasróli példabeszédben kijelenti eljövetelének czélját.
Evangelium pünkösd után 3-ik vasárnap . . 127

76. Jezus az igazságtalan sáfárróli példabeszédében tanítja, miként kelljen használnunk a földi javakat.
Evangelium pünkösd után 8-ik vasárnap . . 135

77. Jezus a farizeus- és publikanusróli példabeszédben tanítja, hogy alázatosan és töredelmesen kell imádkoznunk.
Evangelium pünkösd után 10-ik vasárnap . . 138

78. Jezus tanítványainak megmondja, mily jutalmat várhatnak azért, hogy őt követték.
Evangelium sz. Pál apostol fordulásán . . 171

79. Jezus a szőllő-mivelőkröli példázat által megmutatja, hogy tanának első hirdetői,

Lap.

utódaikkal együtt ugyanazon jutalomban részesülnek.
Evangelium septuagesima vasárnapjára . . 33

80. Jezus megjövendöli tanítványainak jövő szenvedéseit, és megnyitja egy vaknak szemeit.
Evangelium quinquagesima vasárnapján . . 38

81. Jezus azon kehelyről szól, melyet Zebedeus fiainak inniok kellendne.
Evangelium sz. Jakab apostol napján . . 204

82. Jezus betér Zakheusnál s megtéríti őt.
Evangelium templom avatási ünnepén . . 258

83 Jezus tana az Istentől nyert tehetségek használatáról, a talentumokróli példázatban.
Evangelium sz. István király ünnepén . . 210

84. Jezus ünnepélyes bevonulása Jeruzsalembe.
Evangelium virágvasárnapra 51

85. Jezus siránkozik Jeruzsalem fölött, s kiüzi a templomból a vevőket és árulókat.
Evangelium pünkösd után 9-ik vasárnapra . . 136

86. Jezus példabeszédben egy buza magról szól, mely csak halála által csirázand s gyümölcsözend.
Evangelium sz. Lőrincz napján 208

87. Jezus a mennyekzőről példázatban kijelenti, hogy tana és kegyelme kincsei a pogányoknak is tárva lesznek.
Evangelium pünkösd után 16-ik vasárnap . . 148

88. Jezus a nép előtt azon világosságról beszél, mely ő maga.
Evangelium sz. kereszt fölmagaszt. ünnepére . 220

Lap.

89. Jezus tanítja, hogy adjuk meg a császárnak, a mi a császáré, s az Istennek, a mi Istené.
Evangelium pünkösd után 22-ik vasárnap . 157

90. Jezus tanítja, melyik az első és legnagyobb parancsolat, s bebizonyítja Isten ségét.
Evangelium pünkösd után 17-ik vasárnap . . 149

91. Jezus megjövendöli azokat, mik Jeruzsalem pusztulása előtt történendnek.
Evangelium több vértanu ünnepén, a husvéti időközön kivül, mely a 3-ik és 1-ső intelem után olvastatik 239

92. Jezus folytatja azokróli jövendölését, mik Jeruzsalem pusztulása előtt, s a zsidók eloszlása után történendnek.
Evangelium pünkösd után 24-ik vasárnap . 160

93. Jezus befejezi Jeruzsalem pusztulása- s a zsidók eloszlásáróli beszédét.
Evangelium urjövet 1-ső vasárnapján . . 3

94. Jezus a tiz szüzről példabeszédben arra oktatja az embereket, hogy második eljövetére mindig készek legyenek.
Evangelium sz. Czecilia ünnepén . . . 231

95. Jezus folytatólag tanít ezen készületről az ő eljövetelére, a messze tartományba távozó emberről, a családatya és okos szolgáiróli példabeszédekben.
Evangelium valamely hitvalló püspök ünnepén, az 1-ső, 2-ik és 3-ik intelem után. . 247

Lap.

96. Jezus tanítványinak lábait mossa, s egymás iránti magokviseletéről tanítja őket.
Evangelium nagy csütörtökön 88

97. Jezus bucsúszava tanítványihoz.
Evangelium sz. Fülöp és Jakab apostolok ünnepén 183

98. Jezus megigéri tanítványinak a Szentlélek küldését, s vigasztalja őket.
Evangelium pünkösd vasárnapjára . . . 117

99. Jezus bátorítja, és tanításához hűségre inti tanítványait.
Evangelium sz. Adalbert püspök és vértanu napján 179

100. Jezus folytatja tanítványinak bátorítását, hogy tanához hivek legyenek.
Evangelium sz. Flórián ünnepére 187

101. Jezus tanítványit viszonos szeretetre oktatja, s megmondja, miért fognak üldöztetni a zsidóktól.
Evangelium sz. Simon és Judás apostolok ünnepén 224

102. Jezus megigéri tanítványainak a Szentlelket, s megjövendöli, hogy érette sokat fognak szenvedni.
Evangelium husvét után 6-ik vasárnapra . . 116

103. Jezus vigasztalja tanítványait, s a Szentlélek küldetéséről biztosítja őket.
Evangelium husvét után 4-ik vasárnapra . . 110

104. Jezus megmondja tanítványainak, hogy már kevés időig lesz velök, s folytatja azok vigasztalását.
Evangelium husvét után 3-ik vasárnapra . 108

Lap.

105. Jezus tanítványait imára serkenti, és még egyszer biztosítja őket, hogy ő Isten Fia.

Evangelium husvét 5-ik vasárnapra . . . 111

106. Jezus a kertben imádkozik, megfogatik, halálra itéltetik, ostoroztatik, megöletik, s eltemettetik.

A mi Urunk szenvedés-története virágvasárnapján 53

A mi Urunk szenvedés-története nagykedden 65

A mi Urunk szenvedés-története nagyszerdán 77

A mi Urunk szenvedés-története nagy pénteken 91

107. A sirhoz menő asszonyoknak angyal hirdeti Jezusnak föltámadását.

Evangelium husvét vasárnapjára . . . 99

108. Jezus megjelenik Emausba menő két tanítványának, és megismerteti magát velök.

Evangelium husvét hétfőjén 100

109. Jezus megjelenik tanítványainak Jeruzsalemben, s meggyőzi őket testi jelenlétéről.

Evangelium husvét kedden 103

110. Jezus ismét mejelenik tanítványinak, hatalmat ad nekik a bünök megbocsátására, meggyőzi Tamást, hogy halottából valóban föltámadott.

Evangelium husvét után 1-ső vasárnapra . . 105

Lap.

111. Jezus megjelenik tanítványinak, és tanítani s keresztelni küldi őket.
Evangelium Sz. Háromság vasárnapjára . . 122
112. Jezus küldi tanítványait, hogy tanítsanak, s kereszteljenek, csodatevő erőt igér nekik, s jelenlétökben égbe száll föl.
Evangelium Krisztus mennybemenetele ünnepén 115

Nyomatott Grund Lipótnál.